

SVĀIDĪTIE BEIGU LAIKĀ

 Labrit, klausītāji. Tagad parunāsim ar mūsu Kungu.

² Varenais Dievs, debesu un zemes Radītāj, Kurš Dievišķā veidā ir nozīmējis mums šo laiku šajā ritā, lai mēs pielūgtu Tevi. Un ļauj mums, Kungs, mūsu sirdīs ļauties Tavai Dievišķajai gribai un Svētā Gara darbībai mūsos, lai izteiktu to, ko Tu gribētu, lai mēs zinām. Mūsu vēlme ir būt labākiem kristiešiem un labākiem Taviem pārstāvjiem. Lūdzu, dāvā to mums šajā ritā, jo mēs gaidām uz Tevi, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

³ Sēdieties. [Kāds jautā: “Vai paņemt malā lūgšanu audumus?”—Tulk.] Jā. Mēs ļoti priecājamies, ka šorīt atkal varam būt šeit, tā varenā Ķēniņa kalpošanā. Un mēs atkal atvainojamies par to, mēs, ka mums nav vietas cilvēkiem, bet mums vienkārši. . . Mēs pacentīsimies izdarīt visu iespējamo tādos apstākļos.

⁴ Un tā, daudzi ir nolikuši šeit lakatiņus un lūgumus, par kuriem aizlūgt. Un es vienkārši nolikšu tos malā; es tos nepavisam neignorēju, taču es lūdzos par tiem pēc tam. . . man pārsvarā patik. . . un šovakar, es to izdarišu šorīt un tad atkal vakarā, kad, tad es lūgšos un gaidīšu uz Svēto Garu dziedināšanai. Lūk, kad man patik lūgties par lakatiņiem un pārējo.

⁵ Un par īpašajiem lūgumiem, Billjs man tos iedeva, tos visus. Tur ir apmēram trīs simti, un es tikai tikko kā iznācu no kabineta. Saprotiet, es tos izskatu, cik ātri vien varu, un katru, ko vien pagūstu. Un es mēģināšu tikt līdz tiem, cik ātri vien varēšu. Visus es izskatīt nespēju. Vienkārši izstiepju roku, ņemu vienu, saku: “Kungs, varbūt *šis*, bet varbūt *šis*?” Tieši tādā veidā, jo tās visas ir vajadzības, isti lūgumi; tas, bez šaubām, ir kaut kas, ko mums vajadzētu apspriest kopā. Un es. . . Ja vien, ziniet, Svētais Gars reizēm var nosaukt kādu konkrētu no tiem, ko es izlasu, kas iekrīt man sirdi; es atkal pie tā atgriežos un meklēju tur, līdz atrodu. Vai arī vienkārši ņemu tos kā pagadās.

⁶ Un tā, gribētos arī pateikt šajā ritā un pasveicināt tos, kas atrodas citās valsts daļās. Gribētos šorīt pasveicināt caur šo telefona pieslēgumu draugus no Ņujorkas; Bomontas, Teksasas štatā; Preskotas, Arizonas štatā; Tūsonas, Arizonas štatā; Sanhosē, Kalifornijas štatā; Konektikutas; Geinsvilas, Džordžijas štatā; un Ņuolbanī, Indiānas štatā; it visur valstī. Mēs sveicinām jūs Kunga Jēzus Vārdā.

⁷ Indiānā šorīt ir skaidrs rīts. Naktī bija lietus, kurš atnesa vēsumu. Un mēs. . . Dievnams ir pārpildīts, un visi ir gaidās, nepacietīgi gaida svētdienas skolas nodarbību. Un es ticu, ka bagātīgās Dieva svētības būs uz jums, kas atrodaties tur visur.

⁸ Un mēs ceram, cik drīz vien iespējams, atrast veidu, lai mēs varētu, lai mēs visi varētu sanākt kopā, varbūt zem kādas lielas telts, jo es jūtu acimredzamu vadību sludināt par tiem pēdējiem Septiņiem Kausiem Bibelē.

⁹ Un tā, tagad, lai šī rīta svarīgā nodarbība pārāk neievilkto... Es meklēju To Kungu, pārdomādams: “Ko es varētu pateikt?” apzinoties, ka šis taču varētu būt mūsu pēdējais dievkalpojums. Tā Kunga Atnākšana jau ir tik tuvu!

¹⁰ Es redzu, ka pēc tā paredzējuma, kas bija izteikts Kalifornijā, mājas un vietas tur iegrimst par septiņdesmit centimetriem stundā, baļķi plaisā un lūzt. Un viņi nezina, kas to izraisa. Mēs esam beigās. Iegrimst mājas, kas ir vērtas simts tūkstošos dolāru. Man ir lieli avižu virsraksti, fotogrāfijas, kuras es grasos atnest šovakar, jo es gribu nedaudz parunāt par to šodien vakarā.

¹¹ Un vēl, šovakar mēs lūgsimies par slimajiem. Nāciet šodien pēcpusdienā pulksten piecos, sešos vai kad nu tas būs. Droši vien mēs sāksim laicīgāk, lai cilvēki varētu laicīgāk aizbraukt un saņemt jūsu lūgšanu kartiņas. Un šovakar mēs lūgsim par slimajiem, ja Tas Kungs ļaus.

¹² Un tā, pēc tam, kad lūdzot pārdomāju: “Ko man darīt?” apzinoties, ka kaut kad man būs jāatbild par to, ko es šeit runāju... Un es biju nolēmis jeb sajutis Svētā Gara vadību runāt šajā rītā par pravietojumu, lai mēs, tā teikt, būtu informēti. Saprotat? Tas ir tas, kas mums... Ja mēs neesam informēti, bet kaut kas starp citu notiek, mums par to būtu jāzina. Svētais Gars ir mums to devis, lai brīdinātu cilvēkus par to, kas tuvojas. Ziniet, Bibelē ir teikts, ka “Dievs neko nedara, pirms sākumā Viņš to neparādīs Saviem kalpiem, praviešiem.” Un—un tā Jēzus brīdināja cilvēkus par to, kas notiks; tā arī pravieši brīdināja cilvēkus par to, kas notiks. Un tagad, šajā svarīgajā stundā, kurā mēs dzīvojam, mums ir pienākums ieraudzīt, kādā periodā mēs dzīvojam un kas notie-... un kas notiks šajā periodā. Tāpēc man sirdi atnāca parunāt ar cilvēkiem šajā rītā par vienu no tām neskaidrajām tēmām, par ko mēs, droši vien, esam daudzas reizes lasījuši.

¹³ Tagad atvērsim Bibelēs Mateja 24. nodaļu un izlasīsim Vārda fragmentu, [Brālis Branhams noklepojas—Tulk.] (Atvainojiet.) lai šādi iegūtu pamatu mūsu tematam un jautājumam.

¹⁴ Un tā, atcerieties, mēs to mācīsim kā Bībeles stundu, lēnām. Paņemiet savus zīmuļus un papiru. Man šeit ir pierakstītas daudzas Rakstu vietas, lai—lai jūs varētu tās pierakstīt. Pēc tam ejiet mājās un izpētiet to, jo tas ir tieši kā svētdienas skolas nodarbībā, lai mēs zinātu un būtu brīdināti, un sagatavoti tai stundai, kurā mēs dzīvojam.

¹⁵ Svētā Mateja Evaņģēlijs, [Brālis Branhams noklepojas—Tulk.] (Atvainojiet.) 24. pants, tas ir, 24. nodaļa, sākot no 15. panta, es gribu izlasīt Viņa Vārda fragmentu.

Un, kad nu jūs redzēsīt izpostīšanas negantību, par ko pravietis Daniēls sacījis, stāvam svētā vietā, (kas to lasa, lai uzmana):

lai tad tie, kas ir Jūdejā, bēg kalnos:

kas ir uz jumta — jumta, lai nekāpj zemē iznest mantas no sava nama:

un, kas ir uz lauka, lai neatgriežas mājās paņemt savas drēbes.

Bet vai grūtajām un zīdītājām tanī laikā!

Bet lūdziet Dievu, lai jūsu bēgšana nenotiek ziemas laikā vai sabata dienā:

jo tad būs tādas lielas bēdas, kādas nav bijušas no pasaules iesākuma līdz šim laikam un kādas arī vairs nebūs.

Un, ja šīs dienas netiktu saīsinātas, tad neviens cilvēks neizglābtos: bet izredzēto dēļ šīs dienas tiks saīsinātas.

Ja tad kas jums sacīs: Redzi, šē ir Kristus vai tur; tad neticiet.

Jo uzstāsies viltus Kristi un viltus pravieši un darīs lielas zīmes un brīnumus; lai pieviltu, ja vien būtu iespējams, arī izredzētos.

Redzi, Es jums to esmu teicis jau iepriekš.

Tāpēc, kad tie jums sacīs: Redzi, Viņš ir tuksnesī; tad neizeita ārā, redzi, Viņš ir kambaros; tad neticiet.

Jo, kā zibens izšaujas no rīta puses un atspīd līdz vakara pusei; tā būs arī cilvēka Dēla atnākšana.

Jo, kur svaiga gaļa, tur salasās ērgļi. . .

¹⁶ Un tā, kā tēmu es gribētu paņemt 24. pantu, lai liktu uzsvaru uz šo pantu mūsu šī rīta svētdienas skolas nodarbībā. Un klausieties uzmanīgi, kad es to vēlreiz izlasīšu.

Jo uzstāsies viltus Kristi un viltus pravieši un darīs lielas zīmes un brīnumus; lai pieviltu, ja vien būtu iespējams, arī pašus izredzētos.

¹⁷ Un tā, šorit es gribētu paņemt tādu jautājumu, tas ir, tēmu: *Svaidītie Beigu Laikā*. Lūk par kādu jautājumu jeb tēmu es gribu runāt: *Svaidītie Beigu Laikā*.

¹⁸ Es ticu, ka mēs dzīvojam pēdējā laikā. Es domāju, ka gandrīz ikviens, kurš. . . Rakstu lasītājs vai pat parasts ticīgais zina, ka šobrīd mēs atrodamies pasaules vēstures beigās. To vairs nebūs jēgas pierakstīt, jo nebūs neviena, kas to lasītu. Tās ir laika beigas. Kad tieši, es nezinu. Cik laika vēl atlicis, pat Debesu Eņģeļi nezina ne minūti, ne stundu. Taču Kungs Jēzus mums pateica, ka tad, kad tas viss, ko mēs šobrīd redzam, sāks piepildīties, lai mēs paceļam savas galvas, jo mūsu izpirkšana

tuvojas. Un tā, ko nozīmē “tuvojas”, es nezinu. Iespējams, nozīmē. . .

¹⁹ Kā nesen televīzijā pateica tie zinātnieki, runādami par to lielo tūkstošiem jūdžu garo plaisu zemē, kura iegrimis. Viņam uzdeva jautājumu: “Vai tas var tur iegrimt?” Tā ir Losandželosa, rietumu piekraste. Un daudzi no jums redzēja, kā viņi izpētīja to ar radaru un aizgāja līdz. . . lūzums bija zem Sanhosē, aizgāja līdz pašai Aļaskai, caur Aleutu salām, apmēram divsimt jūdzes jūrā, un atgriezās uz Sandjego, apgāja apkārt Losandželosai un aizgāja uz augšu, tāda liela kabata.

²⁰ Un visas tās zemestrīces, kas mums notiek, tie ir vulkāniskie grūdieni tajā it kā tādā milzīgajā kausā. Es nevaru atcerēties nosaukumu, kā viņi—viņi to dēvēja. Lai kā nu tur nebūtu, kad tas kratās, tieši tas izraisa tās zemestrīces, kas mums notiek rietumu piekrastē jau daudzus gadus. Tagad no visām tā pusēm jau ir parādījušās plaisas. Un zinātnieki sacīja, ka viens. . .

Tas vīrs sacīja otram: “Vai tas varētu iekrist?”

Tas atbildeja: “Nevis ‘varētu’, bet tas iekritis.”

Sacīja: “Bet droši vien ne jau mūsu paaudzē?”

Atbildeja: “Nākamajās piecās minūtēs vai nākamajos piecos gados. Mēs nezīnām, kad tieši.”

²¹ Šonedēļ man atsūtīja avižu virsrakstus par to, ka lielas mājas simtu tūkstošu dolāru vērtībā plaisā un lūzt, cilvēki brauc prom. Un viņi nezina, kā to apturēt. To nevar apturēt. Redziet, Dievs var darīt visu, ko vien grib, un neviens nevar Viņam norādīt, kā to izdarīt.

²² Jūs ceļat mājas, jūs kaut ko darāt zinātniski, bet Dievs ir zinātnes Radītājs. Kā gan jūs Viņu apturēsiet? Viņš var šorit pat iznīcināt zemi ar blusām, ja Viņš sagribēs. Vai aptverat, ka Viņš varētu runāt un parādītos blusas, un pusstundas laikā tās izveidotu sešdesmit kilometru biezu slāni, saprotiet, nekādi. . . un tās aprītu cilvēkus no zemes virsas. Viņš ir Dievs. Viņš vienkārši dara, kā Viņš grib. Viņš pats par Sevi ir suverēns.

²³ Un tā, redzot tik daudzus pierādījumus par to stundu, kurā mēs dzīvojam, es uzskatu, ka ir lietderīgi atkārtot tās lietas un izskaidrot tās, no Zimogu atvēršanas laika, un uzzināt taisnību par to visu, jo Dievs pret mums ir bijis tik uzticīgs ar Savu žēlastību un ir to visu mums parādījis.

²⁴ Es gribu, lai jūs šeit pievēršat uzmanību Mateja 24. nodaļai, Jēzus izmantoja terminu “Kristi”, K-r-i-s-t-i, “Kristi”. Nevis Kristus, bet “Kristi”, daudzskaitlis, nevis vienskaitlis. “Kristi.” Tādējādi vārds *Kristus* nozīmē “Svaidītais”. Un tādējādi, ja tas nozīmē “svaidītais”, tad nebūs tikai viens, bet daudzi svaidītie, “svaidītie”. Saprotat?

²⁵ Citiem vārdiem, ja Viņš gribētu to izskaidrot, lai tas kļūtu mums daudz maz labāk saprotams, Viņš pateiktu: “Pēdējās

dienās celsies viltus svaidītie.” Lūk, tā vien šķiet, ka tas faktiski nav iespējams, saprotiet, pats termins “svaidītie”. Taču pievērsiet uzmanību nākamajiem vārdiem: “un viltus pravieši,” p-r-a-v-i-e-š-i, daudzskaitlis.

²⁶ Un tā, *svaidītais* ir “tas, kuram ir vēstījums”. Un vienīgais veids, kā vēstījums var tikt atnests, ir caur kādu, kurš ir *svaidīts*, un tas būtu pravietis, svaidīts, “celsies svaidīti viltus mācītāji”. Pravietis māca savu vēstījumu. Svaidīti mācītāji, bet svaidīti cilvēki ar viltus mācību. Svaidītie, “Kristi”, daudzskaitlis; “pravieši”, daudzskaitlis. Un, ja jau ir kas tāds kā—Kristus, vienskaitli, tad tiem būs jābūt “tiem svaidītajiem”, ka atšķirība būs tajā pravietojumā, ko viņi māca, jo viņi ir svaidītie, svaidīti.

²⁷ Lūk, šī ir svētdienas skolas nodarbība, gribētos pamēģināt to tā patiešām skaidri parādīt caur Rakstiem, nevis caur to, ko par to ir teicis kāds cits, bet tikai lasot Rakstus.

Varbūt jūs sacīsiet: “Kā tas ir iespējams? Vai tad svaidītie . . . ? Kas tie tādi bija?”

“Kristi,” K-r-i-s-t-i. “Svaidītie kristi un viltus pravieši.” Svaidīti, taču viltus pravieši!

Jēzus sacīja, ka: “Lietus list uz taisniem un netaisniem.”

²⁸ Lūk, kāds varbūt man sacīs: “Vai tu uzskati, ka tas svaidījums, kas ir uz tiem cilvēkiem, nozīmē, ka tas ir Svētā Gara svaidījums?” Tieši tā, uz tiem cilvēkiem ir istens Dieva Svētais Gars, un tomēr viņi ir viltus.

²⁹ Tagad klausieties uzmanīgi un ieraugiet, ko Viņš sacīja. “Un viņi parādis tādas zīmes un brīnumus, ka tas pieviltu pašus Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Un viņi ir svaidīti ar istenu Svēto Garu. Es zinu, ka tas izklausās ļoti muļķīgi, taču mēs veltīsim tam laiku un izskaidrosim to ar Vārdu, ka tas ir absolūti TĀ SAKA TAS KUNGS, Patiesība.

³⁰ Tagad atvērsim mūsu Bibeles, vienu britiņu, Mateja 5. nodaļu un sāksim ar—45. pantu, un paskatīsimies, kad nedaudz palasisim šīs Rakstu vietas. Un tad, kad mēs līdz tam tiksim, nu, mēs jums dosim . . . Šādi jūs, ja mums nesanāks izlasīt visas vietas, tad paņemiet savas Bibeles; un—un tāpat jūs varat izlasīt to pēc tam, kad mēs aiziesim un jūs pārnāksiet mājās, un—un jūs izlasisiet, kas par to ir sacīts Bibeļē.

³¹ Un tā, nesteigsimies, lai tas būtu ļoti pamatoti, jo es šeit izsaku tādu apgalvojumu, kas ir pārsteidzošs. Kā gan Svētais Gars var svaidīt viltus mācītāju? Tomēr Jēzus sacīja, ka tieši tā notiks.

Un tā, Mateja 5. nodaļa, 45. pants, tagad to izlasisim. Paņemsim, sāksim nedaudz iepriekš, 44. pants.

Bet Es jums saku: Mīliet savus ienaidniekus, svētījiet tos, kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs ienīst, . . . lūdziet Dievu par tiem, kas jūs izmanto un vajā;

Ka jūs topat sava debesu Tēva bērni, jo viņš liek savai saulei uzlēkt pār ļauniem un . . . labiem, un liek lietum līt pār taisniem . . . un netaisniem. (Lietus līt pār ļaunajiem tāpat kā pār labajiem.)

³² Un tā, turpinot šo domu ar citu pravietojumu, kas ir ar to saistīts, lūdzu, atvērsim Ebrejiem 6. nodaļu, to pantu, kur turpinās šī doma, kur Pāvils atgādina par to pašu, ko sacīja Jēzus. Tagad runā Pāvils. Kamēr jūs to meklējat . . . Un jūs, kas klausāties translāciju, turiet pa rokai Bibliu un kādu papīru, un tagad to sameklējiet. Ebrejiem 6. nodaļa, Pāvils raksta ebrejiem, rādidams viņiem ēnas un līdzības, izvezdams viņus no jūdaisma ietekmes uz kristietību, rādidams viņiem, kā viss bijušais tikai stāstīja par to, kam bija jānāk. Šeit runā Pāvils, Ebrejiem 6. nodaļa.

Tāpēc, atstājuši Kristus (K-r-i-s-t-u-s, vienskaitlis) mācības sākumu, dosimies pretim pilnībai; nelikdami atkal pamatu ar atgriešanos . . . no nedzīviem darbiem un ticību Dievam.

ar . . . mācību par kristībām, roku uzlikšanu, miroņu augšāmcelšanos un mūžīgo tiesu.

Arī to mēs darīsim, ja Dievs atļaus.

Jo ir neiespējami tos, kas reiz apgaismoti un baudījuši debesu dāvanu, un kļuvuši Svētā Gara dalībnieki,

³³ Es tikai uz brītiņu gribu pievērst jūsu uzmanību. Vai ievērojāt? Tur ir “dāvanu”; un nevis “dāvanas, debesu dāvanu dalībnieki”; bet “debesu dāvanas”, vienskaitlis; “Kristus”, vienskaitlis; “dāvana”, vienskaitlis.

. . . debesu dāvanu, un . . . kļuvuši Svētā Gara dalībnieki,

un baudījuši labo Dieva Vārdu, . . . (ko baudījuši?) . . . labo Dieva Vārdu un nākamā laika spēkus

un krituši, atkal vest pie atgriešanās, jo tie sev par jaunu Dieva Dēlu sit krustā un liek smieklā.

Jo (paklausieties) zeme . . . kas uzsūkusi bieži līstošo lietu, lai audzētu augus, derīgus tiem, kuri to apstrāda, saņem svētību no Dieva,

bet, kas ērkšķus . . . un dadžus audzē, ir nederīga un lāstam tuvu; tās gals ir uguni.

³⁴ Tagad vēlreiz salīdziniet to ar Mateja 5:24. Ievērojiet, Jēzus sacīja, ka lietus un saule nāk uz zemi, ka Dievs sūta to, lai apgādātu šīs zemes cilvēkus ar barību un pārējo. Un lietus tiek sūtīts barībai, zālei. Taču nezāles, nezāles, kas atrodas uz lauka, saņem to pašu. Tas pats lietus, no kura aug kvieši, ir tas pats lietus, no kura aug nezāles.

³⁵ Reiz es saņēmu tādu pamācību, kad pirmo reizi satikos ar pentakostu ļaudim! Un tā man bija svarīga pamācība. Es redzēju divus viriešus, viens... Līdz tam es vēl nekad nebiju dzirdējis runāšanu mēlēs. Viens no tiem runāja mēlēs, bet otrs tās pārtulkoja, un otrādi. Un viņi runāja taisnību, sacīja, ka: “Šodien daudziem šeit ir jānožēlo greķi. Gan sievietēm, gan viriešiem.” Un cilvēki cēlās un gāja pie altāra.

Es nodomāju: “Cik brīnišķīgi!”

³⁶ Un pēc tam, ar to nelielo Svētā Gara dāvanu, es parunāju ar tiem vīriem, nu, jūs zināt kādā veidā, ar atpazīšanu, tas ir veids, kā to noskaidrot. Un viens no viņiem bija neviltots kristietis un viņš bija īsts Kristus kalps, bet tas otrs bija liekulis. Un viens no viņiem, tas, kurš bija liekulis, dzīvoja kopā ar melnmatainu sievieti, bet bija attiecībās ar kādu blondīni, un viņam bija no tās bērni. Nu, tā bija parādīts tur vizijā; to nevarēja noliegt. Un es par to ar viņu runāju. Viņš paskatījās uz mani un aizgāja prom pa otru ēkas pusi.

³⁷ Lūk, es, protams, biju ļoti apmulsis. Es biju domājis, ka esmu atnācis pie eņģeļiem, bet pēc tam aizdomājos, vai tik neesmu nokļuvis starp ļaunajiem gariem. Kā tas varēja būt? Es nevarēju to saprast. Un daudzus gadus es tajā neiedziļinājos, līdz reiz, kur...

Džordžs Smits, tas puisis, kas satiekas ar manu meitu, vakar mēs devāmies uz vecajām dzirnavām, to vietu, kur es eju lūgties.

³⁸ Un, kad es biju pabijis tur dažas dienas, Svētais Gars atkal atgādināja man šo Rakstu vietu: “Jo lietus bieži list uz zemes, lai to sagatavotu augiem, bet ērkšķi un dadži dzīvo, pateicoties tieši tam pašam lietum, bet viņu gals ir sadedzināšana.” Dzīvo, pateicoties tam pašam dzīvību dodošajam Dieva resursam. Tad es sapratu, ka: “Pēc,” Jēzus sacīja: “viņus pazist pēc viņu augļiem.”

³⁹ Un tā, tāpēc lietus, kas list uz dabisko zemes augu valsti, ir prototips Garīgajam lietum, kas dod Mūžīgo Dzīvību, listot pār Draudzi, jo mēs to saucam par agro lietu un vēlo lietu. Un tas ir lietus, Dieva Gara izliešanās pār Viņa Draudzi.

⁴⁰ Ievērojiet, tā ir ļoti neparasta lieta. Saprotat? Kad tās sēklas iekrita zemē, lai kā arī tās tur nokļuva, tie jau no paša sākuma bija ērkšķi. Bet kvieši, kas iekrita zemē, un augi bija tādi jau no paša sākuma. Un katrs augs, atražodams sevi, parāda, kas tas bija oriģinālajā sākumā.

⁴¹ “Un viņi pieviltu Izredzētos, ja vien tas būtu iespējams,” jo viņi saņem to pašu lietu, tās pašas svētības, rāda tās pašas zīmes, tos pašus brīnumus. Saprotat? “Viņi pievils jeb pieviltu Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Un tā, ērkšķis neko nevar darīt ar to, ka viņš ir ērkšķis, un tāpat arī kviesis nevar nebūt kviesis; tā jau sākumā nolēma ikviena Radītājs. Lūk, kas ir Izredzētie. Tas pats lietus!

⁴² Saule uzaust no rīta un apspīd zemi, kā tā pāriet pāri zemei šajā dienā, kurā mēs dzīvojam. Un saule, tā pati saule, kura uzaust austrumos, tā pati saule noriet rietumos. Un šī saule tiek sūtīta, lai nogatavinātu graudus uz zemes, no kuras ir veidoti mūsu ķermeņi.

⁴³ Mēs dzīvojam, pateicoties kaut kam mirušam. Citādākā veidā tu dzīvot nevari. Un, ja katru dienu kaut kam ir jāmirst, lai jūs dzīvotu fiziski, dabiski, vai tad tā nav patiesība, ka, ja jūs—jūsu ķermenim ir jādzīvo, pateicoties kaut kam mirušam, lai dzīvotu fiziski, tātad Kaut Kam ir jāmirst garīgi, lai izglābtu savu garīgo dzīvību. Un Dievs materializējās, kļuva par miesu un nomira, lai mēs varētu dzīvot. Nekāda draudze, nekas cits pasaulē nespēs jūs izglābt, tikai Dievs. Viņi dzīvo, pateicoties tikai un vienīgi tam.

⁴⁴ Tagad pasekojiet Rakstiem. Jēzus ir Vārds. “Iesākumā bija Vārds. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū. Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva. Un Vārds kļuva par miesu, un Kas dzīvoja, mājāja starp mums.” “Un cilvēks nedzīvos no maizes vien,” fiziski, “bet no katra Vārda, kas nāk no Dieva mutes.” Tātad, redziet, mēs dzīvojam no Vārda, un tas ir Dievs.

⁴⁵ Un tā, saule virzās un nogatavina graudu. Lūk, tā nevar nogatavināt to uzreiz. Tam turpinoties, nobriestot, tas pastāvīgi nogatavojas, līdz tā ir visa vārpa.

⁴⁶ Tieši tas pats šodien ir ar Draudzi. Tā piedzima agrā bērnībā, toreiz tumšajos viduslaikos, kur tā atradās zem zemes. Tagad tā ir izaugusi līdz briedumam. Mēs skaidri varam redzēt, kā Dievs caur dabu vienmēr . . .

⁴⁷ Dabu izjaukt nedrīkst. Tieši tas notiek šodien. Mēs metam bumbas tur okeānā, ārdām to un spridzinām tajā atombumbas. Jūs šādi visu laiku atdaliet arvien vairāk augsnes, tā tur iekrīt. Jūs cērtat kokus; jums atnāks vētras. Aizsprostojat upes; tās pārplūdis.

⁴⁸ Jums ir jānoskaidro, kādā veidā visu dara Dievs, un pie tā jāturas. Mēs esam konfesionalizējuši cilvēkus baznīcās un organizācijās; paskatieties, kas no tā ir sanācis! Turieties pie Dieva paredzētā ceļa.

⁴⁹ Taču, redziet, “Viņš liek lit lietum,” atgriežoties pie mūsu tēmas, “pār taisniem un netaisniem.” Jēzus jums šeit saka Mateja 24. nodaļā, ka tā būs zīme beidzamajā laikā.

⁵⁰ Un tā, ja šai zīmei ir jāizpaužas tikai laika beigās, tātad tam ir jānotiek pēc to Zīmogu atvēršanas. Saprotat? Tā ir beigu zīme. Tas būs, kad tas viss notiks, tas notiks pēdējā laikā. Un tā būs zīme, lūk, lai Izredzētie tajā visā neapjūk. Vai saprotat? Tātad tam ir jātiek atklātam, atmaskotam.

Ievērojiet, gan kvieši, gan nezāles dzīvo no tā paša Svaidījuma no Debesīm. Gan vieni, gan otri par To priecājas.

⁵¹ Es atceros to, atgriezoties pie tā gadījuma todien Grinsmilā. Es—es ieraudzīju, kā atnāca tā vizija. Tur bija liela zemeslode, un tā visa bija uzarta. Un pirmais izgāja Sējējs. Es gribu, lai jūs to neaizmirstu. Pievērsiet uzmanību, kas iet pirmais, bet kas seko pēc tam. Un, kad pār zemei pārgāja tas Cilvēks baltā, sēdams sēklas, tad pēc Viņa parādījās cilvēks tumšā apģērbā, izskatījās ļoti aizdomīgs, zagās aiz Viņa, sēdams nezāles. Un, kad tas notika, tad es ieraudzīju, kā uzdīga abas sējas. Un, kad tās uzdīga, vieni izrādījās kvieši, bet otras izrādījās nezāles.

⁵² Un atnāca sausums, kad gan vieni, gan otri, izskatījās, nokāra galviņas un vienkārši sauca pēc lietus. Tad virs zemes atnāca liels mākonis un sāka līt lietus. Un kvieši izslējās un sacīja: “Slava Tam Kungam! Slava Tam Kungam!” Un nezāles izslējās un bļāva: “Slava Tam Kungam! Slava Tam Kungam!” Tas pats rezultāts. Gan vieni, gan otri iet bojā, un gan vieni, gan otri izkalst. Un, lūk, kvieši izaug un slāpst pēc ūdens. Un tā kā viņi bija uz tā paša lauka, tai pat dārzā, tai pat vietā, zem tās pašas lejkannas, tad, pateicoties vienai un tai pašai lietai, izauga kvieši un izauga nezāles. Pievērsiet uzmanību, tas pats svaidījuma ūdens, kas izaudzē kviešus, izaudzē arī nezāles.

⁵³ Tas pats Svētais Gars, kas svaida Draudzi, kas dod viņiem vēlēšanos glābt dvēseles, kas dod viņiem spēku darīt brīnumus, Tas nolīst pār netaisnajiem tāpat, kā pār taisnajiem. Tieši tas pats Gars! Lūk, jums nesanāks pagriezt to citādāk un tad izskaidrot Mateja 24:24. Viņš sacīja: “Celsies viltus kristi,” viltus svaidītie. Viņi ir svaidīti ar to Neviltoto, bet viņi pravieto To nepatiesi, māca par To nepatiesi.

⁵⁴ Kas gan liek cilvēkam gribēt mācīt viltu par to, kas ir Patiesība? Lūk, pēc dažām minūtēm mēs tiksim līdz zvēra zīmei, un jūs ieraudzīsiet, ka tā ir konfesija. Saprotat? Viltus mācītāji; viltus svaidītie. Svaidīti Kristi, bet viltus mācītāji. Nekā citādāk to neizskaidrosiet.

⁵⁵ Kā es to esmu pieminējis pirms kāda laika. Es to droši vien izstāstīšu, jo caur pieslēgumu mūs klausās visa valsts. Reiz es runājos ar savu draugu tur, kur to klausās šajā ritā, Arizonā. Un viņam bija citrusaugļu plantācija. Un viņam tur bija koks, apelsīnkoks, uz kura auga greipfrūti, citroni, mandarīni, tangelo. Un es neatceros, cik daudz dažādu augļu bija uz tā viena koka. Un es pateicu tam vīram, es sacīju: “Kā tas ir? Kas tas tāds par koku?”

Viņš atbildēja: “Pats tas koks ir apelsīnkoks.”

Es sacīju: “Tad kāpēc uz tā aug greipfrūti? Kāpēc uz tā ir citroni?”

Viņš atbildēja: “Tie ir uzpotēti uz tā.”

⁵⁶ Es sacīju: “Saprotu. Nu, tā tad,” es sacīju, “nu, nākamajā gadā, kad uz šī koka izaugs kārtējā augļu raža,” un tie visi nogatavojas aptuveni vienā laikā, es sacīju, “tad uz tā izaugs

tikai apelsīni. Ja tas ir navel šķirnes apelsīnkoks, tad tas nesis navel apelsīnus, vai ne, ser?”

Viņš atbildēja: “It nemaz. Katrs uzpotētais zars nesis pēc savas kārtas.”

Es pajautāju: “Vai tu gribi pateikt, ka citrona zars uz tā apelsīnkoka atnesis citronu?”

Viņš atbildēja: “Tieši tā.”

“Vai tad greipfrūts uz šī apelsīnkoka atnesis greipfrūtu?”

Viņš sacīja: “Tieši tā. Tāda ir tam uzpotētā zara daba.”

Es sacīju: “Slavēts lai ir Dievs!”

Viņš pajautāja: “Ko tu gribi pateikt?”

Es sacīju: “Vēl viens jautājums. Nu, vai uz šī apelsīnkoka vēl kādreiz izaugs apelsīni?”

⁵⁷ Viņš atbildēja: “Tad, kad tas izdzīs vēl kādu zaru.” Kad *tas* izdzīs vēl kādu zaru, nevis tad, kad tas tiks tam uzpotēts. Un tomēr tie visi ir citrusaugļi, un tie dzīvo, pateicoties citrusa dzīvībai, kas atrodas tajā citrusa kokā.

⁵⁸ Es sacīju: “Te nu tas ir! Metodisti katrreiz dzemdinās metodistus. Baptisti katrreiz dzemdinās baptistu. Katolis katrreiz dzemdinās katoli. Taču dzīvā Dieva Draudze katrreiz no tās saknes dzemdēs Kristu, Vārdu, ja vien tas izdzīs vēl kādu Savu paša zaru.”

⁵⁹ Lūk, jūs varat to tur uzpotēt, saprotiet. Jebkurš greipfrūts, citroni, tangelo, mandarīni, lai kādi citrusaugļi tie arī nebūtu, tie visi var dzīvot uz tā koka; taču tie dod viltus liecību par to koku, dzīvodami pateicoties tam kokam. Vai jūs saprotat? Viņi dzīvo un kuplo, pateicoties tai neviltotajai dzīvībai, kura ir tajā kokā.

⁶⁰ Lūk, jums Mateja 24:24, dzīvo uz tās pašas Dzīvības rēķina, taču paši jau no paša sākuma nav tādi. Viņi dod viltus liecību par to Koku! Tas ir apelsīnkoks, tas tomēr ir citrusa koks. Un viņi saka: “Šī draudze, šī konfesija liecina par Kristu.” Bet pašiem ir viltus kristība, viltus liecība par Vārdu, mēģina pateikt, ka Dieva spēks bija tikai mācekļiem?

⁶¹ Pats Jēzus sacīja: “Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju katram zariņam, kas jebkad. . . katram kokam, kas izaudzēs, katram zariņam, kas būs uz koka. Un neviltotajiem zariņiem ies līdzī šādas zīmes.” Kur? Kamēr vien tas Koks ir, kamēr vien Tas izdzen zarus, līdz pasaules galam. “Manā Vārdā viņi izdzīs ļaunos garus; runās jaunās mēlēs; ņems rokās čūskas; dzers nāvējošo; uzliks rokas uz slimajiem, un tie kļūs veseli.” Vai redzat, kādā stundā mēs dzīvojam? Vai redzat, ko pateica Jēzus?

Atcerieties, tas ir laika beigās, nevis Veselija laikā vai tajos laikos. Lūk, tam ir jānotiek laika beigās.

⁶² Tagad ieskatieties Rakstos; lai Tie apliecina. Jēzus sacīja: “Izpētiet Rakstus, jo Tajos jūs domājat jeb ticat, ka jums ir Mūžīgā Dzīvība, taču tieši Tie ir Tie, kas liecina par Mani.” Citiem vārdiem, ja uz šī koka kādreiz izaugs zars. . . “Es esmu Vinakoks, Koks; jūs esat zari. Kas Man tic, darbus, ko Es daru, arī viņš darīs,” Jāņa evaņģēlijs 14:12.

Lūk: “Kas Manī paliek, tas, kas. . . tas, kas bija Manā saknē jau no paša sākuma.”

⁶³ Lūk, kāpēc Jēzus bija gan Dāvida Sakne, gan Atvase. Viņš bija pirms Dāvida, Dāvidā un pēc Dāvida, gan Dāvida Sakne, gan Atvase; Rita Zvaigzne, Šaronas Roze, Ielejas Lilija, Alfa un Omega; Tēvs, Dēls un Svētais Gars. “Viņā mājo Dieva Personas pilnība miesā.” Gan Dāvida Sakne, gan Atvase!

⁶⁴ “Tas, kurš ir izredzētā Dzīvība, iepriekšnolemtā Dzīvība, kas ir Manī,” un Viņš ir Vārds, “jau no sākuma; kad viņš izaugs, viņš nesīs Manus augļus.” Jāņa Evaņģēlijs 14:12.

Taču citi dzīvos uz tā paša rēķina, saukdamies par Kristiešiem un ticīgajiem. “Ne visi, kas saka: ‘Kungs, Kungs,’ ienāks.”

Lūk, tam ir jānotiek un jāizpaužas pēdējās dienās, “kad ir jāpiepildās Dieva noslēpumiem”, ko mēs izskatīsim nedaudz vēlāk.

⁶⁵ Šie koki, patiesais vinogulājs un viltotais vinogulājs! Jūs dzirdējāt, kā es to sludinā kopš, jau daudzus gadus, kā viņi ir auguši kopā. Norādīju uz tiem cilvēkos un parādīju to, sākot ar Kainu un Ābelu, tos divus vinogulājus, kuri satikās pie altāra; tie abi ir reliģiozi, abi svaidīti, abi alkst dzīvības un pielūdz vienu un to pašu Dievu. Un viens tika atgrūsts, bet otrs tika pieņemts.

⁶⁶ Un tas, kurš tika pieņemts, varēja izdarīt ko citādāku nekā viņa brālis, tikai viena iemesla dēļ: tas viņam tika atklāts. Jo Bibelē ir teikts: “Ticībā. . .” 11. nodaļa Ebrejiem: “Ticībā Ābels pienesā Dievam labāku upuri nekā Kains, ar ko Dievs apliecināja, ka viņš bija taisns.”

Jēzus pateica garīgo atklāsmi par to, kas Viņš bija! “Par ko cilvēki Mani, cilvēka Dēlu, uzskata?”

Viņš sacīja, Pēteris sacīja: “Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.”

⁶⁷ “Svētīts tu esi Simani—Simani, Jonas dēls; miesa un asinis tev neatklāja. Mans Tēvs, kas ir Debesis, tev atklāja to. Uz šīs klints Es būvēšu Savu Draudzi,” (uz kā?) uz istenās Vārda atklāsmes. Lūk, kur atkal ir patiesais Vinogulājs. “Ābels, ticībā!”

Jūs sacīsiet: “Tā nebija nekāda atklāsmē.”

⁶⁸ Kas ir ticība? Ticība ir kaut kas, kas tev ir atklāts; tā vēl nav, taču tu tīci, ka tas būs. Ticība ir Dieva gribas atklāsmē. Tādējādi, caur atklāsmi!

⁶⁹ Bet šodien draudzes pat netic garīgai atklāsmei. Viņi tic kaut kādas sistēmas dogmatiskajām mācībām. “Caur atklāsmi Ābels pienesa Dievam labāku upuri nekā Kains, un to Dievs apliecināja, ka viņš bija taisns.” Āmen. Es ceru, ka jūs to saprotat. Vai redzat, kur mēs dzīvojam? Vai redzat, kādā stundā?

Nesen es runāju ar vienu džentlmeni, viņš ir skolots Kristietis un džentlmenis. Viņš sacīja: “Branhama kungs, mēs noraidām visas atklāsmes.”

Es sacīju: “Tad jums ir jānoraida Jēzus Kristus, jo Viņš ir Dieva atklāsmē, Dievs, atklāts cilvēciskā miesā.” Ja jūs to neredzat, jūs esat pazuduši.

⁷⁰ Jēzus sacīja: “Ja nenoticēsiet, ka tas esmu Es, tad nomirsiet savos grēkos.” Tieši Viņš ir Dieva atklāsmē, Dieva Gars atklājies cilvēka veidolā. Ja jūs nevarat tam noticēt, jūs esat pazuduši. Ja jūs taisāt no Viņa trešo personu, otro personu vai vēl kādu personu un nevis Dievu, tad jūs esat pazuduši. “Ja nenoticēsiet, ka tas esmu Es, tad mirsiet savos grēkos.” Atklāsmē!

⁷¹ Nav nekāds brīnums, ka viņi nevarēja Viņu ieraudzīt. “Neviens nevar atnākt pie Manis, ja Mans Tēvs viņu nepievilks. Un visi, kurus Tēvs ir Man devis,” iekš saknēm, “atnāks pie Manis.” Saprotat? Vai jūs saprotat? Ak, kā mums būtu jāmil Viņš, jāapjūsmo Viņš, jāslavē Viņš; redzot Gara augļus pēdējās dienās, un kā Līgavas Koks nobriest laika galotnē!

⁷² Īstenais vinogulājs un viltus vinogulājs, tiem abiem bija tas pats svaidījums. Tos abus laistīja ūdens. Nav brīnums, ka Viņš brīdināja mūs: “Tas pieviltu pat pašus Izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

Ievērojiet, viņi izskatās vienādi. Viņi ir svaidīti vienādi. Taču ievērojiet: “Pēc viņu augļiem. . .” Kā lai to noskaidro?

⁷³ Kā tu zini, ka tas nav apelsins? Tāpēc ka uz tā aug greipfrūts. Ar to zariņu viss ir kārtībā, tas dzīvo uz koka, taču uz tā aug greipfrūts. Tas nav tāds kā tas pirmais.

⁷⁴ Un, ja draudze saka, ka viņi “tic, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar šodien un mūžīgi,” bet noliedz Viņa Spēku, noliedz Viņa darbus, noliedz Viņa Vārdu; ja—ja. . . Draudze, kas tic Jēzum Kristum, darīs Jēzus Kristus darbus, tad tai būs Jēzus Kristus Dzīvība. Bet, ja tā nav, tad nav svarīgi, ka tajā iepļūst Dzīvība, ja tā nav iepriekšnoņemta jau no saknēm, tad tā vienmēr nesis greipfrūtus vai kaut ko citu. Taču, ja saknēs atrodas tā iepriekšnoļemtā Dzīvība, tad tas nesis Jēzu Kristu, kurš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, ja tas ir Vārds, kas paceļas no Saknes. Bet Viņš ir tā Sakne, laika sākums.

⁷⁵ Pievērsiet uzmanību, taču atšķirība ir redzama tieši tajā, ko viņi nes. “Pēc viņu augļiem,” sacīja Jēzus, “jūs viņus pazīsiet.” “No dadžiem viņogas neievāksi,” kaut arī tie dadži augtu pašā vinogulājā. Tas varētu būt iespējams, taču augļi visu parādis.

⁷⁶ Bet kas ir augļi? Vārds tam l-...augļi tam konkrētajam laikam. Lūk, kas tas ir, viņu mācība. Kāda mācība? Mācība konkrētajam laikam: tagadējam laikam. Cilvēciska mācība, konfesionāla mācība, bet, vai arī Dieva Vārds konkrētajam laikam?

⁷⁷ Un tā, laiks iet tik ātri, ka mēs varētu ilgi pie tā pakavēties. Taču es esmu pārliecināts, ka šeit klātesošie, un esmu pārliecināts, ka klausītāji it visur valsti saprot, ko es cenšos jums pateikt, jo mums vairs nav pārāk daudz laika, lai pie tā pakavētos.

⁷⁸ Taču jūs varat ieraudzīt, ka svaidījums nonāk uz netaisnājiem, viltus mācītājiem, un liek viņiem darīt tieši to, ko Dievs pateica viņiem nedarīt; taču viņi vienalga to dara. Kāpēc? Viņi neko nevar ar to izdarīt. Kā gan dadzis var būt kaut kas cits, nevis dadzis? Nav nozīmes, cik bieži labs lietus to ir apslacījis, tas noteikti būs dadzis. Tieši tāpēc Jēzus sacīja: “Viņi būs tik tuvi, ka tas pieviltu pašus Izredzētos,” kuri atrodas saknēs, “ja vien tas būtu iespējams,” taču tas nav iespējams. Kviesis var nest tikai kviesi; neko citu tas nenesīs.

⁷⁹ Ievērojiet. Atcerieties, Dievs nav organizācijas autors. Velns ir organizācijas autors. Es esmu pierādījis to ar Vārdu, krustām šķērsām, atkal un atkal; mēs tajā neiedziļināsimies šajā ritā. Mēs zinām, ka Dievs nekad neorganizēja cilvēkus tādā veidā, netaisija kādu organizāciju. Pirmā organizācija parādījās tikai vairākus simtus gadus pēc pēdējā mācekļa nāves. Tā vienmēr ir cietusi neveiksmi. Ja tā tas nav, tad kāpēc šodien mēs neesam kopā mīlestībā: metodisti, baptisti, prezbitērieši, katoļi un visi? Kāpēc tad mums neseko Dieva darbi, katra draudze nestāv uz tā paša, uz Vārda? Tieši šīs lietas sašķēļ cilvēkus, brālību... Mēs esam tālāk no Dieva kā nekad agrāk, runājot par draudzēm.

⁸⁰ Un tā, mums ir teikts, ka: “Viss agrāk notikušais bija dots mums piemēram, mūsu iemācīšanai, izlabošanai, pamācīšanai.” Ka viss agrāk notikušais Vecajā Derībā Derībā notika kā ēna, lai parādītu, kas būs Jaunajā Derībā, mūsu laikā.

⁸¹ Tieši tāpat, ja tu nekad nebūtu redzējis savu roku, un tu paskatītos un ieraudzītu ēnu uz sienas, kuru, apspīdot gaismai, mestu mana roka. Ja ēnai (negativam) ir pieci pirksti, bet tu tuvini roku (kā pozitīvu) pie—pie negatīva, tad tie pieci pirksti noteikti sakritis.

⁸² Kā mums ir pateikts Bibelē, ka “Vecā Derība ir ēna, līdzība jaunajam jeb gaidāmajam; nevis pati tā lieta, bet tā ir ēna, prototips tam, kam ir jānāk.”

⁸³ Atgriezīsimies pagātnē un paskatīsimies, vai kaut kas tāds ir noticis kādā citā laikā. Vai jūs gribētu? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Lai mēs zinātu, pierādīt to krustām šķērsām, ar Vārdu; nevis ar kaut kādām cilvēciskām idejām, ar kaut kādu teoriju.

⁸⁴ Man ir vienalga, kas viņš tāds; kāds cits cilvēks, es pats vai vēl kāds: “Ja viņš nerunā saskaņā ar likumu un praviešiem, tad viņā nav Gaismas.” Saprotat? Tā ir teikts Bibelē. “Lai katra cilvēka vārdi ir meli, bet Mani patiesība,” lai kas viņš nebūtu.

Un tā, atgriezīsimies pagātnē un noskaidrosim, vai kaut kas tāds ir noticis agrāk, lai parādītu mums piemēru.

⁸⁵ Mēs varētu atkal pievērsties 2. Mozus grāmatai un parunāt par vienu personāžu, vārdā Mozus, kurš bija svaidīts pravietis, Dieva sūtīts, ar Dieva Vārdu un Dieva gribu viņa paauzdei. Tā kā Dieva Vārds vienmēr virzās noteiktā sakarībā, Viņš pateica: “Viņš nedarija neko, pirms Viņš atklāja To Saviem praviešiem.” Tad Viņš to darīja. Jā-jā.

Lūk, Viņš nevar samelot. Viņš nevar melot un būt Dievs. It nekādi. Viņam ir jābūt un jāpaliek patiesam. Viņā nav nekādu melu. Viņš ir . . .

⁸⁶ Un Viņš nevar To izmanīt. Ja Viņš izmaina, tad Viņš nav Dievs; Viņš ir izdarījis kļūdu. Viņam ir jābūt bezgalīgam. Un bezgalīgais nevar izdarīt kļūdu. Saprotat? Tāpēc tas, ko saka Dievs, ir Mūžīga taisnība. Saprotat? Un Viņš to apsoliņa. Tāpēc, skatieties, Bibelē pilnīgi viss notiek nepārtrauktā sakarībā.

⁸⁷ Lūk, Dievs bija apsoliņš Ābrahāmam, ka viņa dzimums četri simti gadus būs svešinieks svešā zemē, un pēc tam Viņš to izvedis ar lielu spēku un varenības roku, parādīs Savas zimes un brīnumus to cilvēku vidū, ar kuriem kopā tie dzīvoja. Apsoliņuma laiks pietuvojās. Cilvēki bija to aizmirsuši. Viņiem bija farizeji un saduķeji, un tā tālāk, konfesijas. Bet tad negaidot atnāca Dievs un iznāca no, ārpus, nomaļus no tiem visiem.

⁸⁸ Dievs nekad, nekādās dienās jeb nekādā laikā nav aicinājis pravieti no kādas konfesijas. It nekādi. Viņam būtu tik sagrozīta domāšana, ka viņš vienkārši nevarētu to izdarīt; viņam būtu jāpaliek ar to konfesiju.

⁸⁹ Mozus, Dieva sūtīts vīrs ar Dieva Vārdu un būdams ceļā, vezdams Israēlu uz apsollīto zemi, precīzi turēdamies pie Dieva pavēlēm, viņš satika citu pravieti, citu svaidīto, kuram bija neviltsots svaidījums no tā paša Svētā Gara, kas bija uz Mozus. Tā tas ir. Viņš bija pravietis. Uz tā vira bija Svētais Gars. Viņa vārds bija Bileāms. Mēs visi viņu pazīstam. Nu, tieši tās lietas, tas pats, viss—viss, ko pateica tas vīrs, joprojām notiek, bet tas bija pirms aptuveni divi tūkstoši astoņsimt gadiem. “Tu esi kā vienradzis, ak, Israēl. Kas tevi svētīs, būs svētīts. Kas tevi nolādēs, būs nolādēts. Tu es spēcīgs un varens, cik taisnīgas ir tavas teltis, ak, Jēkab!” Redziet, viņš neko nevarēja izdarīt. Viņš tur atnāca, sirdi apņēmis nolādēt to tautu.

⁹⁰ Ak, jūs, viltus mācītāji, kuri visus šos gadus klausāties šīs lentes un redziet, kā Dievs precīzi apstiprina to, ko Viņš ir pateicis, bet jūs sēžat savā kabinetā un zināt, ka tā ir Patiesība;

taču savas konfesijas atšķirību dēļ jūs apstrīdat to un sakāt saviem ļaudim, ka tā tas nav. Bēdas jums! Jūsu laiks ir ļoti tuvu.

⁹¹ Bileāms, svaidīts ar to pašu Garu, kas bija uz Mozus. Kāda bija atšķirība? Mozus mācība bija pilnīga. Šeit Bibelē, Otrajā Pētera vēstulē ir teikts, ka Israēls pieņēma “Bileāma mācību”, un tieši to Dievs nepiedeva. Nepiedodams grēks! Nevieni no viņiem neizglābās, kaut arī viņi izgāja, saņemdami Dieva svētības, un redzēja Dieva roku, kas darbojās caur to vareno pravieti, un redzēja, kā Dievs to precīzi apstiprina. Un tā kā parādījās vēl viens pravietis ar pretēju mācību un apstrīdēja Mozu, un centās pierādīt cilvēkiem, ka Mozus kļūdās. Un Datans, Korahs, un daudzi no viņiem piekrita viņam un mācīja Israēla bērniem iet ārļaulībā, sekot viņa organizācijai, ka: “Mēs visi esam vienādi.”

“Lai mēs būtu metodisti, baptisti, prezbitērieši vai pentakosti un kas nu vēl, mēs visi esam vienādi.”

⁹² Mēs neesam vienādi! Jūs esat nošķirta tauta, svēti Tam Kungam, veltīti Vārdam un Dieva Garam, lai nestu šī Viņa apsolījuma laika augļus. Un jūs neesat no viņiem! Es zinu, ka tas ir ārkārtīgi stingri, bet vienalga tā ir Patiesība. Veltīti kalpošanai šajās pēdējās dienās! “Izejat no tā vidus.”

⁹³ Lūk, “Bileāma mācība,” nevis Bileāma pravietojums. Ar to viss bija kārtībā. Tas bija no Dieva. Kurš no jums tam tic? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Bileāma pravietojums bija pilnīgi pareizs, jo neko citu viņš pateikt nevarēja. Dieva svaidījums neko citu nebūtu izteicis, un Dievs to apstiprināja, pierādot, ka tā ir Patiesība. Taču vaina bija “Bileāma mācībā”.

Tagad salīdziniet to ar Mateja 24:24. Svaidītie, bet viņu mācība ir maldīga. Trīsvienības un viss kaut kas tāds; nepareizi, antikrists!

⁹⁴ Es ceru, ka tas neaizskar jūsu jūtas. Un neslēdziet to ārā, tos telefonus. Un nevajag celties kājās un iet ārā. Vienkārši pasēdēt mierīgi un paskatīsimies, vai Svētais Gars mums to atklās un mums to apstiprinās. Sacīsi: “Bet tas. . .” Vienkārši, lai kam arī tu ticētu, vienkārši mierīgi pasēdi un paklausies. Un paprasi, lai Dievs atver tavu sirdi, tad tu uzzināsi, vai esi ērkšķis vai dadzis, vai uz kā tu stāvi. Saprotat?

⁹⁵ Un tā, pat Jūda, “būdams iepriekšnolemts nosodījumam, kāds viņš arī bija”, sedēja Jēzus priekšā. Un Jēzus pateica viņam: “Tas esi tu. Viss, ko tu grasies darīt un kas tev ir jādara, ej, dari to ātri.” Viņš taču zināja, ko viņš dara, bet to trīsdesmit sudraba gabalu un popularitātes dēļ viņš pārdeva Kungu Jēzu Kristu. Viens no Viņa mācekļiem, draudzes mantzinis, Jēzus sauca viņu par Savu “draugu”. Saprotat? Bibeles saka: “Viņš bija dzimis kā pazusaņas dēls,” tieši tāpat kā Jēzus bija dzimis kā Dieva Dēls. “Pievilta pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

⁹⁶ Klausieties uzmanīgi, mēs turpinām iedziļināties. Paņemsim citu gadījumu no Ķēniņu Grāmatas. Tur bija viens pravietis, un

viņa vārds bija Miha. Viņš bija Imlas dēls un viņš bija pravietis. Tā tas ir.

⁹⁷ Un tur bija vēl viens pravietis, praviešu, svaidito, organizācijas vadītājs. Bibēlē ir teikts, ka tie bija “pravieši” tieši tāpat, kā Viņš pateica, ka Bileāms bija pravietis, svaidītie.

Un tur bija viens no viņiem, kuru sauca Miha, kurš bija Dieva svaidīts un Dieva sūtīts, viņam bija Dieva Vārds.

⁹⁸ Tur bija cits, Cedekija, kurš uzskatīja, ka ir Dieva sūtīts. Viņš bija Dieva svaidīts, taču viņa mācība bija pretrunā Dieva Vārdam. “Celsies viltus kristi, rādīs varenas zīmes, pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

⁹⁹ Ievērojiet, viņi abi, viņi abi bija svaidīti. Nu, kā gan varēja noteikt, kuram ir taisnība, bet kuram nav? Paskatieties, kas Vārdā bija apsolīts Ahabam. Tas pravietis, kurš bija pirms viņa, tas bija Ēlija, viens no lielākajiem tā laika praviešiem, tas bija apstiprināts pravietis. Tas apstiprinātais pravietis bija pateicis, ka “Tā kā Ahabs ir izdarījis tādu ļaunumu, suņi laizīs viņa asinis; bija nogalinājis Nabotu. Un ka suņi apēdis Jezabeli un . . . viņas ķermenis būs mēslojums uz lauka.” Nu, kā var svētīt to, ko Dievs ir nolādējis? Vai kā var nolādēt, kā pateica Bileāms, to, ko Dievs ir svētījis? Saprotat?

¹⁰⁰ Taču tie pravieši bija patiesi. Nav nekādu šaubu, ka tie bija labi cilvēki, godājami cilvēki. Jo, lai būtu par pravieti Izraēlā, tev ir jābūt godājamam, vai jābūt kaut vai izraēliecim. Citādi tu tiktu nomētāts ar akmeņiem. Tie bija godājami vīri. Tie bija gudri vīri. Tie bija izglītoti vīri. Viņus bija izraudzījis Ahabs no visas valsts. (Vai redzi, māsa Raita?) Izraudzīti no visas valsts, pilnīgi atbilda, lai- . . .

Un tā, kad Miha ieraudzīja savu viziju, viņš savā sirdi zināja, kas bija pateikts Vārdā, taču viņš gribēja paskatīties, ko pateiks tas Gars, kas bija viņā.

¹⁰¹ Un tā, viņi pateica viņam, viņi pateica: “Atkārti to pašu, ko saka pārējie pravieši. Un, ja tu to izdarīsi, tad tu būsi, mēs pavisam noteikti atkal pieņemsim tevi sadraudzībā. Saproti? Mēs padarīsim tevi par vienu no mums. Mēs atkal pieņemsim tevi mūsu konfesijā. Tu esi . . . Mēs zinām, ka tu esi pravietis, taču tu vienmēr runā lāstus. Tu vienmēr nolādi Ahabu. Un tā, Cedekija, galvenais, pāvests jeb . . .” lai kas viņš arī nebūtu. “Lūk, viņš ir svētījis Ahabu un pateicis: ‘Ej un dari to.’ Tagad tu pasaki to pašu, Imla. Nu, tu taču esi nabadzīgs zēns. Tev nav teju vai nekādas sanāksmes. Bet tiem puišiem ir miljoni. Par viņiem stāv visa valsts. Tagad tu pasaki to pašu, ko viņi, un redzēsi, kas tev būs, tev būs—tu baudīsi no zemes bagātības.” Viņam trāpījās neistais virs!

Kā būtu, ja būtu pajautājuši: “Vai tu redzi Cedekijā kādus trūkumus, Miha?”

“Nē.”

“Vai tu kādreiz esi pieķēris viņu grēkojam?”

“Nē.”

“Vai tu kādreiz esi dzirdējis viņu ar kādu lamājamies?”

“Nē.”

“Vai tu kādreiz esi pieķēris viņu dzērumā?”

“Nē.”

“Vai tu apšaubi viņa izglītību?”

“Nē.”

“Vai tu uzskati, ka viņa doktora grāds ir neists?”

“Nē.”

“Vai tu uzskati, ka ar viņa—ar viņa filozofijas doktora diplomu viss ir kārtībā?”

“Protams. No sinedrija padomes, man šķiet, tas viss... padome, es domāju, ka ar to viss ir kārtībā.”

“Nu, tad kāpēc tu viņam nepievienojies?”

“Tāpēc ka viņš ir aizgājis no Vārda!”

¹⁰² Nu ko, tad mums būs tā visa atrisinājums, kā tas iepriekš bija pravietim Ēlijam. Un, ja tu esi Dieva bērns, tad tu turēties pie šīs Bībeles pravieša. Tas ir Vārds. Ievērojiet to stundu, laiku.

Nu, kā būtu, ja Cedekija pateiktu: “Ak, es zinu, ka pravietis to pateica, bet tas ir citai paaudzei nākotnē. Tas būs kaut kad tālu nākotnē”?

Viņš sacīja: “Pagaidiet, līdz es ieraudzīšu viziju no Dieva, un tad es jums pateikšu.”

Saciņa: “Vai tad tu pateiksi to pašu?”

Viņš atbildēja: “Es pateikšu tieši to, ko pateiks Dievs; neko citu, neko vairāk. Es nevaru Tam pielikt kaut vienu vārdu vai atņemt no Tā kaut vienu Vārdu.”

Un tā, tajā naktī lūgšanā Tas Kungs atnāca pie viņa vizijā. Nākamajā rītā viņš iznāca, viņš sacīja . . .

Lūk, divi pravieši!

¹⁰³ Varenākais cilvēks valsti, militārajā un nacionālajā ziņā, bija Cedekija. Viņš bija galvenais pravietis pie ķēniņa. Viņš bija visu pārējo praviešu galva tajā organizācijā. Viņa organizācija ielika viņu par viņu visu priekšnieku; droši vien visgudrākais, vislabāk izglītotais, vispiemērotākais tam darbam. Un Viņš bija svaidīts ar Svēto Garu, jo viņš tika saukts par “pravieti”. Protams, nevis vienkārši kāds parasts pravietis, bet viņš bija ebreju pravietis. Tagad pavērojiet viņu.

¹⁰⁴ Cedekija sacīja: “Tas Kungs runāja uz mani: ‘Uztaisi Man tos divus ragus no dzelzs,’ simbolu.” Pravietis parasti parāda

caur simboliem. “Viņš sacīja: ‘Uztaisi tos dzelzs ragus.’ Svētais Gars pateica man: ‘Paņem tos,’ svaidījums, kas mani svētīja.” Neskatieties uz to kā uz zaimošanu, taču es gribu uzsvērt šo domu. “Svētais Gars, kas runā caur mani mēlēs, Tas, Kurš mani apstiprināja, Viņš sacīja: ‘Paņem tos ragus un šādi parādi ķēniņam, ka viņš pilnībā padzis Siriju no valsts. Un Es atdošu atpakaļ viņam to zemi, kura likumīgi pieder Israēlam, draudzei.”

¹⁰⁵ Brāli, tas ir diezgan fundamentāli, tieši tā, kā toreiz bija Bileāmam. Bileāms runāja tikpat fundamentāli kā Mozus. Mozus. . . Pareizs Dieva skaitlis ir septiņi. Un Bileāms sacīja: “Uztaisiet man septiņus altārus; septiņus šķistus upurus, vēšus, un septiņus aunus.” Tas stāsta par Dieva Dēla atnākšanu. Būtība viņš bija tikpat pareizs kā visi pārējie.

¹⁰⁶ Un, lūk, Cedekija, tieši tikpat fundamentāli pareizs: “Tā zeme taču pieder mums. Nu, tie sirieši un filistieši, viņu bērni un pārējie, mūsu ienaidnieki, piebāž sev vēderus ar ēdienu, kura trūkst mūsu bērniem! Bet to zemi mums taču iedeva Dievs!”

¹⁰⁷ Brāli, tas ir labs arguments. Droši vien viņš izkļiedza to Israēla priekšā, bet viņi blāva, kā vien varēja. Lūk, es tagad runāju par šodienu. Es ceru, ka jūs sekojat manai domai. Visi blauj, auro!

¹⁰⁸ Vai atceraties Dāvidu pagājušajā svētdienā? Saprotat? Tie, kuri klausās caur radio vai klausās caur šo telefona savienojumu; ja jūs neesat dzirdējuši pagājušās svētdienas Vēstījumu, tad noteikti dabūjiet to. *Necenties pakalpot Dievam, ja tu neesi tam nozīmēts*, nav nozīmes, cik patiesi, cik labi, Dievs to vispār nepieņem. Saprotat?

Lūk, Cedekija uzskatīja, ka viņam ir taisnība.

Miha sacīja: “Atļaujiet man pajautāt Dievam.” Un tā, nākamajā ritā viņš atnāca ar TĀ SAKA TAS KUNGS. Viņš salīdzināja savu viziju ar Vārdu.

Lūk, ja viņš būtu pateicis Cedekijam: “Vai tu zini, ko praviētis šeit Bibelē paredzēja par šo cilvēku?”

¹⁰⁹ “Bet ne jau šajā reizē, jo šis cilvēks ir godājams cilvēks. Viņš cenšas.” Nepalaidiet to garām. “Viņš cenšas atgūt atpakaļ draudzei to, kas pieder draudzei. Viņš cenšas atgūt tās īpašumu,” nevis Garīgās lietas; pretējā gadījumā viņš būtu sapurinājis visu to valsti kā Ēlija. Taču viņš centās iedot viņiem materiālās lietas: “Mums ir īpašums. Mēs esam varena organizācija. Mēs tai piederam. Mēs visi, jums visiem, ļaudis, jums, protestanti, ir jāpievienojas mums.” Jā-jā.

¹¹⁰ Mēs pēc britiņa to izskatīsim. “Tie visi tik un tā ir brāļi un māsas.” Tā tas nav! Tā nekad nav bijis un nekad nebūs attiecībā pret isteno, nevilto Dieva Draudzi. Tas nevar būt!

111 Ievērojiet, viņš redzēja viziju. Un tā, viņš sacīja: “Uz mani runāja Dievs.” Un tā, skatieties, tas cilvēks bija patiess. Viņš sacīja: “Viņš pateica: ‘Uztaisi tos ragus un ej tur, nostāties ķēniņa priekšā un badi uz rietumiem,’” vai arī kurā tur virzienā atradās tā zeme no tās vietas, kur viņi stāvēja. “‘Badi, un tas būs TĀ SAKA TAS KUNGS, ka viņš uzvarēs un atgriezīsies, tā būs uzvara draudzei.’ Izdzis viņus ārā!” Tas bija ļoti līdzīgi, vai ne? Kas tur bija par lietu?

Lūk, atnāk Miha. Sacīja: “Tagad tu izsaki savu praviotojumu.”

“Dodies! Taču es redzēju Israēlu kā izklidinātas avis, kam nav gana.” Ak! Pilnīgi pretēji.

112 Un tā, jūs esat sanāksme. Kuram no viņiem ir taisnība? Tie abi ir pravieši. Ir tikai viens veids, kā noteikt atšķirību starp viņiem, pārbaudīt pēc Vārda.

Jautāja: “No kurienes tu to ņēmi?”

Viņš atbildēja: “Es redzēju Dievu sēžam uz Troņa.” Sacīja: “Es redzēju visu padomi sēžam Viņam apkārt.”

113 Un tā, atcerieties, Cedekija tikko kā pateica, ka arī viņš redzēja Dievu tajā pašā Garā. “Es redzēju Dievu. Viņš pateica man, lai uztaisu tos ragus no—no dzelzs. Dodies turp un padzen no šejienes tās tautas, jo tas pieder mums. Citiem uz to nav nekādu tiesību.” Tā tas būtu, ja viņi būtu turējušies cieši pie Dieva. Tā būtu viņiem piederējusi, taču viņi atkāpās no Dieva.

114 Tieši tā ir ar organizāciju, ar draudzi. Tai ir tiesības uz tām lietām, taču jūs esat izmānīti ārā no tā, jo jūs esat atkāpušies no Dieva Vārda un Dieva Gara, svaidījuma, kas apstiprina Vārdu konkrētajam laikam. Noteikti nepalaidiet garām šo Vēstījumu.

115 Paskatieties, kas tagad notika. Viņš sacīja: “Es redzēju Dievu,” sacīja Miha, “sēžam uz Troņa Debesīs. Viņam apkārt bija sapulcējušies Viņa padome. Viņš sacīja: ‘Ko mums nosūtīt lejā, lai pieviltu Ahabu, lai istenotos vārdi, ko sacīja Ēlija, Mans pravietis, kas bija apstiprināts. Es biju sacījies, ka viņš nāks. Un Ēlijam bija Mans Vārds. Un debesīs un zeme zudis, bet Mani Vārdi nezudis. Man ir vienalga, cik moderni viņi kļūst vai cik labi viņi kļūst, vai cik gudri viņi kļūst, vai cik izglītoti viņi kļūst, vai cik lieli viņi ir, Mani Vārdi nekad nezudis.’”

116 “Un pacēlās melīgs gars no elles, nometās ceļos un sacīja: ‘Ja vien Tu atļausi man, es varu iedot viņiem manu svaidījumu, likt viņiem darīt visvisādas zīmes un brīnumus, lai tikai es dabūtu viņus prom no Vārda. Viņš pat nezina, ka Tas ir Tavs Vārds. Viņš To ignorēs popularitātes dēļ.’” Brāli, laiki nav mainījušies. Brāli Nevil, tā ir taisnība. Atcerieties, ka tā ir taisnība. “‘Es nonākšu pār viņu, panākšu, lai viņš dara tās lietas, ko dara tie visi pārējie. Es likšu viņam pravietot un runāt melus.’” Kā tie varēja būt meli? Tāpēc ka tas bija pretrunā Vārdam.

117 Paņemiet jebkuru no tām viltus kristībām, viltus *to-un-to-un-to*, man nav svarīgi, cik reāli tas izklausās, cik ļoti viņi cenšas atdarināt, tie ir meli, ja tas ir pretrunā Dieva Vārdam šai stundai. Tieši tā.

Jūs sacīsiet: “Nu, mūsu, nu, mēs taču izdarijām *to* un mēs izdarijām *šito*, un mūsu draudze ir *tāda* un *šitāda*.”

118 Man ir vienalga, kas tas ir. Ja tas ir pretrunā rakstītajam Vārdam šim laikam, tad tie ir meli. Dievam nebūs ar to nekāda sakara, nav nozīmes, cik patiesi, cik izglītoti, cik gudri, cik patiesi tas izklausās, cik prātīgi tas izklausās, ja tas ir pretrunā šīs stundas Vārdam. Pēc dažām minūtēm mēs iedziļināsimies tajā nedaudz vairāk, ja vien laiks mums ļaus. Ja nē, tad mēs turpināsim to vakarā.

119 Ievērojiet, viņš bija patiesess, labs cilvēks, šaubu nav. Un viņš pateica . . . Pēc tam, citiem vārdiem, Miha pateica viņam, ne tieši viņam sejā, bet ar citiem vārdiem: “Tu esi svaidīts ar melīgu garu.” Nu, pateikt kaut ko tādu bīskapam? Taču viņš tā izdarija.

120 Un tā, tas bīskaps pienāca un sacīja: “Tev vairs nekad nebūs nekādas sadraudzības,” un iesita viņam pa seju. Sacīja: “Tu zini, ka es esmu apstiprināts virs. Mana draudze iecēla mani šeit par galveno pār to visu. Mani par tādu padarīja vēlētāju, Dieva ļaužu balsojums. Mani par to padarīja mana organizācija. Un Dievs iedeva mums to zemi, un Viņš ir paredzējis, ka tā pieder mums. Un man ir TĀ SAKA TAS KUNGS.” Iesita viņam un pateica: “Kurp tad aizgāja Dieva Gars, kad Tas mani atstāja?”

121 Miha sacīja: “Reiz tu to uzzināsi,” kad Kalifornija nogrims tur jūrā, un, vai Losandželosa, “tu ieraudzīsi, kur Tas aizgāja, kad sēdēsi iekšējos cietumos.”

122 Un tā, Ahab, ko nu tu sacīsi? “Es ticu manam pravietim,” sacīja viņš. Kā būtu, ja viņš vienkārši izpētītu Vārdu? Redziet, viņš negribēja redzēt, ka viņš ir nolādēts. Ieklausieties mani! Viņš negribēja redzēt, ka viņš ir nolādēts. To negrib neviens.

123 Un mans brāli no organizācijas, lūk, kas notiek ar tevi. Tev gribas uzskatīt, ka tev ir taisnība, kaut arī sirdi tu zini, ka tad, kad tu kristī, izmantodams “Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdu”, tu melo. Tu zini, ka tad, kad tu runā par visām tām lietām un pieņem sākotnējo pierādījumu un visu ko tādu, ka tev nav taisnība. Kā gan sākotnējais pierādījums var būt runāšana mēlēs, un tad runāt pretrunā kādam Dieva apsolījumam šajā stundā? Kā gan tas var būt? Tu taču negribi lāstu, vai ne? Taču *Šeit* tas ir rakstīts, ka tā tas būs. Tā ir zvēra zīme, tik līdzīgi, ka tiktu pievilkti pat Izredzētie, ja tas būtu iespējams.

124 Visas zīmes, visi brīnumi, svaidīti cilvēki, pravietojumi, viskautkas notiek, visvisādas zīmes, visvisādi brīnumi, kā lai nosaka atšķirību? Skatieties uz Vārdu šim laikam. Lūk, kā jūs varēsiet . . .

Paskatieties uz Mozu, kā viņš būtu varējis atbildēt Bileāmam. Paskatieties šeit uz Mihi, kā gan mēs zinām, ka viņam bija taisnība? Vēl pirms viņa Vārds to jau bija pravietojis par Ahabu.

¹²⁵ Un vēl pirms mums Vārds ir pravietojis, ka šajā dienā būs šīs organizācijas, šo lāstu uz tām. Un tās lietas, kas notiks ar Viņa patiešām svaidīto Draudzi, ka būs Vārds, Ligava-Vārds. Te nu tas ir. Te nu tas ir šodien, tieši tā, kā bija toreiz.

¹²⁶ Bibelē ir teikts: “Katrs vārds lai pamatojas uz liecību no divu vai triju liecinieku mutes.” Es runāju par Bileāmu, es runāju par Bileāmu un Mozu, un šobrīd es runāju par Mihi un Cedekiju, tagad es parādišu vēl vienu, kurš, tādu ir simtiem, bet vēl vienu, lai būtu trīs liecinieki. Man šeit ir pierakstīts vesels saraksts ar viņiem, taču ietaupīsim laiku.

¹²⁷ Jeremija bija apstiprināts, izraidīts, taču apstiprināts Dieva praviētis. Viņi to viru ienīda, Viņu apmētāja ar pārgataviem augļiem un visu ko tādu, un viņš uzlika tiem lāstu. Un viņš darija noteiktas lietas un gulēja tur te uz viena sāna, te uz otra, un tā tālāk, un rādīja zīmes, ka Israēlam nebija taisnība.

¹²⁸ Katrs praviētis, istens praviētis, kas parādījās šai pasaulē, nolādēja tās konfesionālās draudzes organizācijas. Kā gan nemainīgais Dievs varētu to izmainīt?

¹²⁹ Šīs stundas Praviētis ir Svētais Gars, Viņš apstiprina Savu Vārdu, pierāda To, Svētais Gars bija tas Praviētis Mozus stundā, Svētais Gars bija tas Praviētis Mihas stundā. Svētais Gars, kurš uzrakstīja Vārdu, atnāk un apstiprina Vārdu.

Un tā, kas notika Mihas laikā? Ahabs tika nogalināts, un suņi laizīja viņa asinis saskaņā ar Dieva Vārdu.

¹³⁰ Ak, jūs, viltus mācītāji, TĀ SAKA DIEVS: Reiz jūs nopļausiet to, ko sējat, jūs aklie aklo vadoņi! Es neesmu dusmīgs, es vienkārši saku jums patiesību. Un es nebūtu to pateicis, ja vien tur, tajā istabā, ja Svētais Gars nebūtu pateicis: “Pasaki to šādā veidā.” Vai es kādreiz esmu pateicis jums kaut ko nepareizu, vai tad ne tikai to, ko Dievs ir apstiprinājis kā pareizu? Pamostieties, mani brāļi, kamēr nav par vēlu!

¹³¹ Taču atļaujiet man pateikt, lūk, ko. Kā gan ērkšķis varētu pamosties un būt dadzis, viņš taču ir tam iepriekšnolemts? Kā gan Izredzētie varētu to neieraudzīt? Tāpēc ka jūs esat izredzēti to ieraudzīt. “Visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks,” sacīja Jēzus, “bet neviens no viņiem nevar atnākt, ja Viņš nav devis viņu Man pirms pasaules radīšanas, kad viņu vārdi tika ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā,” nevis draudzes žurnālā, bet tajā Grāmatā, Jēra Dzīvības Grāmatā.

Pievērsiet uzmanību, uzcēlās Jeremija, viņš bija apstiprināts cilvēku priekšā, tomēr viņi ienīda viņu.

¹³² Un tā, viņi devās un uztaisīja jūgu, viņš uztaisīja, un viņš uzlika to sev uz kakla, un nostājās tautas priekšā. Viņi sacīja: “Ak, mēs esam tā varenā Dieva tauta. Nu, mēs taču esam Israēls. Mēs esam tik patiesi mūsu sinagogā! Mēs nākam katru svētdienu, mēs, mēs pienesam upurus un iemaksājam mūsu naudu. Kā gan Nebukadnēcars varētu sagrābt Dieva svētumus?” Ha! Tas ir jūsu grēku dēļ.

¹³³ Dievs pateica: “Ja jūs ievērosiet Manus baušļus, tad Es to nedarišu. Taču, ja nē, tad tas nāks pār jums.” Pilnīgi pareizi. Tas pats ir tagad. Ievērojiet Viņa baušļus, Viņa Vārdu šai stundai, ko Viņš ir apsoliļis.

¹³⁴ Un tā, ievērojiet. Lūk, Jeremija, caur Dieva gribu apstiprināts pravietis, kaut arī ienists... Ikviens no viņiem bija ienists viņu laikā. Viņi darīja tik savādas lietas, kas bija pretrunā tās dienas konfesijai, viņu ienīda visi, pat ķēniņi un visi pārējie. Un tā, viņš uzvilka jūgu uz kakla un pateica: “TĀ SAKA TAS KUNGS. Viņi tur atradīsies septiņdesmit gadus,” jo viņam bija izpratne no Dieva Vārda. “Septiņdesmit gadus!”

¹³⁵ Tad Hananja, Hananja, man šķiet, ka to izrunā šādi, H-a-n-a-n-j-a. Hananja, pravietis no tautas, pienāca, noņēma no Jeremijas kakla jūgu un to salauza. Un pateica, viņš bija liela personība starp ļaudīm, saprotiet, kaut arī runāja pretrunā Dieva Vārdam. Un viņš sacīja: “Pēc diviem gadiem viņi atrunāsies. TĀ SAKA TAS KUNGS.”

Divi svaidīti pravieši. Ar ko viņi atšķirās? Viens runāja Vārdu, bet otrs nē. Jeremija sacīja: “Āmen.”

¹³⁶ Visu to vecaju un sanāksmes priekšā, visa Israēla priekšā, redziet, viņš gribēja parādīt, ka viņš varēja būt tikpat liels kā Jeremija. “Zini, tu viņiem tik un tā nepatic. Tāpēc arī es esmu pravietis. Es esmu par tevi lielāks pravietis, jo tu pravieto melus. Vai tu man saki, ka Dieva tauta būs zem *tādiem-un-tādiem* spaidiem?”

¹³⁷ Tieši to viņi saka šodien, taču kā draudze jūs tik un tā tur nonāksiet. Jūs esat nolādēti ar lāstu. Jūs, visas draudzes, konfesijas, kas turas pie savām cilvēciskajām tradīcijām Dieva Vārda vietā, jūs esat Dieva nolādētas.

¹³⁸ Un tā, ievērojiet, lūk, viņš nāk. Hananja norauj to jūgu no viņa kakla, Dieva simbolu, salauž to un saka: “TĀ SAKA TAS KUNGS. Pēc diviem gadiem viņi atgriezīsies.” Vienkārši, lai izrādītos: “Es esmu *tāds-un-tāds*.” Tāpēc ka viņam bija labs stāvoklis, viņš bija organizācijas pravietis.

Jeremija bija cilvēks no mežonīgām vietām, kurš dzīvoja vientulībā. Viņš visu laiku pravietoja viņiem ļaunu, jo viņi bija ļauni.

¹³⁹ Bet tas vīrs viņiem sacīja: “Ak, ar jums viss ir kārtībā, kamēr jūs piederat. Kamēr vien jūs esat Israēls, tad nekas vairāk nav

vajadzīgs. Saprotiet, jūs, mēs... Dievs neko tādu nedarīs. Es zinu, ka šeit ir noticis neliels pārpratums, taču neuztraucieties, nebaidieties.”

¹⁴⁰ Ak, brāli, tādi dzivo arī šodien. “Neuztraucieties, viss ir kārtībā. Mēs visu kontrolējam. Mēs esam tā Draudze.” Nemaz nedomājiet. Jā.

¹⁴¹ Un tā, viņš sacīja: “Viss ir kārtībā. Viņi atgrieziesies pēc diviem gadiem. Nekas īpašs nav noticis. Tas nav nekas neparasts. Mums tā mēdz notikt. Vienkārši šeit ir atnācis Nebukadnēcars, bet mūsu Dievs par to visu parūpēsies.”

¹⁴² Taču Vārds pateica, ka viņi tur atradīsies septiņdesmit gadus; līdz izzudīs tā paaudze, un vēl viena paaudze. Četrdesmit gadi ir paaudze. “Jūs tur pavadīsiet teju vai divas paaudzes.” Un Jeremija pateica to saskaņā ar Dieva Vārdu.

Hananja to salauza! Jeremija sacīja: “Labi. Āmen. Bet, Hananja, atcerēsimies, ka mēs abi esam pravieši. Mēs esam kalpotāji.”

¹⁴³ Un es saku to tev, mans brāli. Atcerēsimies, ka pirms mums ir bijuši pravieši un viņi pravietoja pret ķēniņvalstīm, un viņi pravietoja pret noteiktām lietām. Taču, atceries, kad pravietis kaut ko saka, viņam ir jāpravieto saskaņā ar Vārdu. Kā Miha un Mozus, un visi tie pārējie. Tam ir jābūt saskaņā ar Vārdu. Ja tas nav, tad atceries, kas notika.

¹⁴⁴ Tad Hananjam uznāca taisns sašutums. “Es esmu Hananja,” (bez šaubām), “Tā Kunga pravietis, un es saku: ‘Divi gadi.’” Citiem vārdiem: “Man ir vienalga, ko saka Vārds.” Viņa svaidījums: “Es saku: ‘Divi gadi, un viņi atgrieziesies.’”

¹⁴⁵ Jeremija aizgāja no viņa prom, izgāja ārā, sacīja: “Kungs, man ir vienalga, ko viņš pateica, es joprojām ticu un zinu, ka tā saka tas Vārds. Es palikšu Tev uzticīgs. Viņš mani nepievils.”

¹⁴⁶ Dievs sacīja: “Ej, pasaki Hananjam: ‘To nākamo jūgu Es uztaisīšu no dzelzs.’” Par šo nodarījumu viņš tika paņemts no zemes virsas, Hananja, tajā pašā gadā.

Lūk, kur ir mūsu piemēri, abi pravieši. Vēl tik daudz ko tagad varētu pateikt un pārrunāt.

¹⁴⁷ Taču paskatieties. Jēzus sacīja, ka šajā pēdējā laikā tie divi gari būt tik ļoti tuvu viens otram. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Tagad paskatieties. Tie būs tuvāk nekā toreiz. Ir jau laika beigas. Ak, bērniņi! Dievs, esi mums žēlīgs! Jo, “Tas taču būs tik reāli, ka tas pieviltu pat pašus Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Nu, kā gan jūs varēsiet... kā mēs varējam noteikt to tajos laikos? Kā jūs nosakāt to šodien? Tādā pat veidā, turieties pie Vārda: “Jēzus Kristus tas pats šodien, vakar un mūžīgi.”

¹⁴⁸ Lūk, ņemiet vērā visu šo Vēstījumu. Un, kad jūs klausīsieties šo lenti, varbūt es viendien jau būšu prom, kad Tas Kungs būs beidzis ar mani šeit uz zemes, jūs meklējiet tajā. Ieklausieties

manā balsi, ko es jums saku. Ja Viņš paņems mani pirms Viņa Atnākšanas, vienkārši atcerieties, es esmu runājis jums Tā Kunga Vārdā caur Tā Kunga Vārdu. Jā.

¹⁴⁹ Ievērojiet: “Būs tik tuvu viens otram, ka pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams,” daris tās pašas zīmes, tos pašus brīnumus caur to pašu Garu. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Tieši tā, kā tas bija tiem praviešiem, par kuriem mēs tikko kā runājām, praviešiem. Un tā, tāpat ir rakstīts. . .

Atšķirsim to vietu, šai domai, ja gribat, Otrā Timotejam 3. nodaļa. Neizlaidīsim šo vietu. Un es negribu. . .

¹⁵⁰ Es skatos uz to pulksteni, un es—es gribu daudz ko izlaist, taču es nedomāju, ka šobrīd mums tā būtu jādara. Saprotat? Ievērojiet. Vienkārši. . . Ja es šeit stāvu, šādi svīzdams, saprotiet, taču es esmu laimīgs. Un es zinu, ka tā ir taisnība. Otrā Timotejam 3:8.

¹⁵¹ Pāvils, tas cilvēks, kas pateica: “Ja atnāks eņģelis no Debesīm un runās jums kādu citādāku vārdu, nekā es esmu sacījis, lai viņš ir nolādēts,” nu, ja eņģelis nonāks. Tā ir Otrā Tesalonīķiešiem. . . Ak, piedodiet.

¹⁵² Pievērsiet uzmanību, Otrā vēstule Timotejam 3:8. Skatieties, šeit runā Pāvils. Sāksim apmēram. . . Sāksim ar pirmo pantu, un tagad klausieties ļoti uzmanīgi. Tie, kuriem ir Bībele, lasiet kopā ar mani. Tie, kuriem nav Bībeles, klausieties uzmanīgi.

Bet zini to, ka pēdējās dienās. . .

Pasvītrojiet, ka “pēdējās dienās”. Lūk, kad tas notiks.

. . . iestāsies bīstami laiki. (Tas ir tagad.)

Jo cilvēki būs patmīļīgi, mantas kāriģi, lielģi, augstprātģi, zaimotģji, nepaklausģgi vecģkiem, nepateicģgi, nešķģsti,

¹⁵³ Paskatieties uz to šodienas baru, samaitājušies. Pat viriešiem uz ielas, jauniem viriešiem uz pieres nokarājās mati, ar tādu frizūru kā sievietēm. Perversija! Sodomieši!

¹⁵⁴ Vai lasījāt šī gada, šī mēneša *Reader's Digest*? Sacīja: “Amerikas ļaudis vecumā,” man šķiet, “no divdesmit līdz divdesmit pieciem gadiem jau atrodas pusmūža vecuma stāvoklī.” Ar viņiem ir cauri! Viņi ir sapuvuši! Tā saka zinātne, ka virietis un sieviete jau dzīvo pusmūža vecumu, kad viņiem ir tikai nedaudz pāri divdesmit. Viņu ķermenis ir tik sabojāts un nodots izvirtībai.

Ak, Amerika, cik bieži Dievs lidinājās virs tevis, taču tagad tava stunda ir pienākusi! Tu esi pasaules līdere izvirtībā.

. . . zaimotģji, nepaklausģgi vecģkiem, nepateicģgi, nešķģsti,

Bez dabiskas pieķeršanās. . .

Nav istas mīlestības pat vienam pret otru, vīrietim pret sievieti, sievietei pret vīieti. “Nav pat dabiskas pieķeršanās.” Seksuālā izvirtība!

*... nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi,
nesavaldāmi un labo nicinātāji,*

¹⁵⁵ Citiem vārdiem, saka: “Jūs, sektantu bars.” Kāds nesen interesējās, gribēja atnākt šeit uz draudzi. Sacīja: “Neej tur. Nekā tur nav, kā vien trokšņošana un viss kas tāds.”

Redziet, “nicina tādus”.

*Nodevēji, pārsteidzīgi, uzpūti, mīlēdami vairāk
baudas nekā Dievu;*

Jūs sacīsiet: “Brāli Branham, tie ir komunisti.” Bet kas ir teikts nākamajā pantā?

*Izrādīdami ārēju svētbiķību, bet (ko?) tās spēku
noliegdami:* (Vārdu, Jēzu Kristu tādu pašu vakar,
šodien un mūžīgi, izpaustu, apsoliĵumu konkrētajam
laikam) . . .

Tieši kā Hananja, tieši kā Cedekija, tieši kā Bileāms un tā tālāk, citi viltus pravieši.

Izrādīdami ārēju svētbiķību, (svaidīti . . . Saprotat?)

Izrādīdami, (svaidīti, ordinēti kalpotāji . . .)

*Izrādīdami ārēju svētbiķību, bet noliegdami, (ka Viņš
ir tas pats vakar, šodien un . . . Noliegdami Viņa Vārdu!)*

¹⁵⁶ Kā viņi noliedza Jēzu tajā laikā? Ko viņi noliedza, kad viņi noliedza Jēzu? Vārdu. Viņi bija reliģiski. Viņi mācīja no savām Bibelēm, taču noliedza konkrētās dienas Vārdu.

¹⁵⁷ Kas viņi ir šodien? Tādi paši, svaidīti, sludina Vasarsvētku dienas Eviņģēliju, taču noliedz, ka tiek apstiprināts šīs dienas apsoliĵuma Vārds: “Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Vai jūs saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

*Jo tie ir tādi, kas ielavās mājās un savaņģo . . .
negudras sievas, kas ir grēku pilnas un padodas
dažādām iekārēm,*

¹⁵⁸ “Mūsu šūšanas viesības un mūsu *tas-un-tas*.” Kāds uzrodas, mēģinādams nepareizi izskaidrot Vārdu, un saka šādi: “Tie ir sīkumi, māsa, ja tu apgriez matus. Nepievērs uzmanību tam muļķim. Saproti? Vai, ja tu—tu nēsā *to*; ne jau *tas* cilvēku apgāna, bet *tas*, kas nāk no cilvēka sirds.” Saprotat? Bet vai jūs saprotat, ka jūs esat svaidīti ar ļaunu, iekāres pilnu, neķītru garu? Varbūt tu dziedi kori ar apgrieztiem matiem, bet tev ir ļauns gars. Tas ir pretrunā Vārdam. Pareizi. Tā ir teikts Bibelē. Bet jūs sacīsiet: “Nu, es nēsāju šortus. Es neĵūtu nekādu nosodījumu.”

“Jebkurš, ja sieviete uzvelk vīrieša drēbes, tā ir negantība Dieva acīs.” Tā pateica nemainīgais Dievs.

159 Ak, tik daudzas lietas, kā lai mēs to visu izskatām? Mums nepietiktu laika. Taču jūs zināt pietiekami, lai atšķirtu pareizo no nepareizā. Bet kā gan es varu piespiest viņus to darīt? Kā gan es varu to izdarīt? Saka: “Nu, ko tad tu kliedz?” Es esmu liecinieks pret jums. Reiz Tiesas Dienā jūs nevarēsiet atrast stūri, kur noslēpties.

160 Kā Miha varēja to apstādināt? Kā varēja Mozus, kliegdam, mēģinādam to apturēt? Un Jozua un pārējie, skraidīdami starp cilvēkiem? Bet Levījs izvilka savu zobenu un pat nokāva tādus? Viņi vienalga to turpināja.

161 Ir paredzēts, ka viņi tā darīs. Un viņi tā darīs, jo tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS, ka viņi tā darīs. Vai jūs domājat, ka šīs konfesijas izjuks, ka viņu konfesija atgriezīsies pie Vārda? Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS, viņi neatgriezīsies! Vai viņi ieies antikristā? Noteikti. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS, viņi to izdarīs! “Tad kāpēc tu par to runā?” Man ir jābūt par liecinieku, tāpat arī jums, visiem ticīgajiem. Skatieties.

...negudras sievas, kas pilnas ar...dažādām iekārēm,

“Nu, visas citas sievietes taču dara.” Viltus pravieši! Tagad paklausieties. Es runāju par viltus praviešiem. Un tā, ko tad viņi darīs pēdējā dienā?

...gūsta negudras sievas...kuras dažādas kārības vada,

“Nu, es zinu, ka visas citas sievietes...” Labi, tā vien turpini.

162 Ko es pateicu pirms tā lielā notikuma tur Kalifornijā? “Jūs, Losandželosas iedzīvotāji, katru gadu, kad es atkal atbraucu, sieviešu ar siem matiem un mikstčaulīgu viriešu šeit ir vēl vairāk, nekā bija sākumā, arvien vairāk sludinātāju ieiet organizācijā. Jums nav attaisnojuma! Ja tie brīnumi, kas tika izdarīti pie jums, būtu izdarīti Sodomā un Gomorā, tad tās stāvētu vēl šodien. Ak, Kapernauma, kas saucas eņģeļu vārdā, Losandželosa!” Vai redzat, kas notiek? Tā nogrims jūras dibenā. Kad? Es nezinu, kad tā nogrims, taču tā nogrims. Jūs, jaunie cilvēki, ja es to neredzēju manā laikā, tad jūs vērojiet. Tai ir beigas!

Kas vienmēr mācās...bet nekad nevar nonākt pie patiesības atziņas.

Un tā, lūk, kas ir šokējoši, lūk, kur ir tā šokējošā daļa. Paklausieties šo.

Bet, tāpat kā Janne un Jambre uzstājās pret Mozu, tā arī šie pretojas patiesībai: laudis, kas pavisam samaitāti savā prātā un izvīrtuļi attiecībā uz ticību, kas reiz tika nodota svētajiem, protams.

“Attiecībā uz Ticību.” “Un viņš vērsis tēvu jeb bērnu Ticību atpakaļ pie tēviem.”

163 “Izvirtuļi attiecībā uz Ticību.” Ak! Vai zināt, ko nozīmē *izvirtulis*? Ja jums ir Skofilda Bibeles, tur ir burts *i*. Tur augšā ir paskaidrots, ir teikts: “atkāpšanās”. Atkāpšanās, lūk, kas tas ir.

164 Un tā, tikai vienu britiņu. Es gribu šeit kaut ko atrast. Man šķiet, ka es to pierakstīju pareizi. Neesmu pārliecināts, bet es gribu to pateikt un to paskatīties, pirms es—es to pasaku. Un tā, tikai mazu britiņu. [Pārtraukums lentas ierakstā—Tulk.] “Izvirtuļi attiecībā uz Patiesību, attiecībā uz Ticību.” “Ticību”, ir tikai viena Ticība. Tā tas ir. “Attiecībā uz to Ticību, izvirtuļi!”

Tagad es gribu izlasīt Lūkas 18. nodaļu. Pavisam ātri. Jūs ne. . . Jūs varat to nolikt; jums nav jālasa.

Un Viņš tiem stāstīja līdzību par to, ka tiem aizvien būs lūgt Dievu un nebūs. . . pagurt;

Sacīdams—sacīdams: Kādā pilsētā dzīvoja tiesnesis, kas Dieva nebijās un no cilvēkiem nekaunējās,

Bet tai pašā pilsētā bija atraitne; tā nāca pie viņa un sacīja: izlem manu lietu pret manu pretinieku.

Tas ilgu laiku negribēja—negribēja, bet tad viņš sāka spriest sevi: Lai gan es Dieva nebistos un no cilvēkiem nekaunos;

Tomēr, lai viņa mani nemocītu, es gribu viņas lietu izlemt, citādi viņa vēl beigās. . . mani nogurdinās.

Un Tas Kungs sacīja: Klausieties, ko netaisnais tiesnesis saka.

Un Dievs lai nedotu tiesu saviem. . . izredzētiem, kas dienu un nakti viņu piesauc, kaut gan Viņš vilcinās?

Es jums saku, ka viņš viņu lietu izlems visai drīz. Bet vai cilvēka Dēls, kad Tas nāks, atradīs ticību virs zemes?

165 Lūk, tāds ir tas jautājums. Lūk, pie kā es gribēju nonākt: Atklāsmes 10. nodaļā (Mēs tiksīm līdz tam pēc dažām minūtēm, pie vēl viena panta no Rakstiem.), Viņš pateica: “Septītā eņģeļa Vēstījuma dienās ir jāpiepildās Dieva noslēpumam.” Lūk, kāds ir tas jautājums, turpinot šo domu par šo stundu: *vai* tas būs piepildījies? “Vai es atradišu Ticību?” Vai šajā laikā tiks piepildīta Maleahijas 4. nodaļa: “Atjaunos bērnu Ticību atkal pie tēvu Ticības, pie oriģināla, pie Vārda”? Saprotat?

166 “Izvirtuļi, Janne un Jambre, tāpat kā viņi pretojās.” Lūk, turklāt, paklausieties, Otrā Timotejam 3:8. “Kā Jan-. . . pretojās Mozum, tā arī pēdējās dienās parādīsies tādi paši izvirtuļi,” vai tagad saprotat, kur Tas saka, “izrādīdami ārēju svētbijību,” svaidītie. Tagad vienkārši. . . Atgriezieties pie tā un—un izlasiet, kad pārņāksiet mājās, lai es šorīt varētu to pabeigt, ja izdosies.

“Izvirtuļi, attiecībā uz...” Nevis izvirtuļi dzīvē; tie ir jauki, kulturāli cilvēki.

¹⁶⁷ Un tā, pievērsiet uzmanību, kad Mozus devās uz Ēģipti ar vēstījumu TĀ SAKA TAS KUNGS un tika apstiprināts; viņš sauca uz Israēlu, kas bija tauta, nevis draudze. Israēls bija tauta; viņi nekad nebija draudze. Tāpēc ka vārds *draudze* nozīmē “izsauktie”. Viņi bija Dieva tauta. Pēc tam, kad viņi kļuva svaidīti, būdami zem Vārda, un bija izsaukti, viņi kļuva par Dieva draudzi. Taču pēc tam viņi atkrita, jo viņi nenoticēja Dieva Vārdam un paklausīja viltus pravieti. Es ceru, ka tas jūsos dziļi ieiet.

¹⁶⁸ Israēls, būdami Dieva tauta, iznāca, būdami zem Dieva rokas, svaidīti ar Vārdu... ar Dieva Spēku, redzēja Dieva zīmes un brīnumus. Un tad, kad Dievs virzījās līdz ar viņiem, ienāca viltus pravietis, svaidīts, un iemācīja kaut ko pretēju oriģinālajam Dieva Vārdam, kuru viņi bija dzirdējuši; un viņi visi aizgāja bojā tuksnesī, izņemot trīs cilvēkus. Lūk, neaizmirstiet to.

¹⁶⁹ “Kā bija Noas dienās, kad astoneas dvēseles izglābās no ūdens, tā būs, kad atnāks cilvēka Dēls.” “Kā bija Lata dienās, kad trīs izgāja no Sodomas, tā būs tai laikā, kad atklāsies cilvēka Dēls.” Es tikai citēju Rakstus, Tā Kunga Vārdu, bet: “Debesis un zeme zudis...” Tas būs mazākums!

¹⁷⁰ Paskatieties. Lūk, Mozus nokāpj pie Ārona. Mozus bija jābūt Dievam. Dievs pateica, lai viņš ir Dievs, sacīja: “Tu būsi Dievs, bet Ārons, tavs brālis, lai ir tavs pravietis. Tu liec vārdus viņa mutē, ja nemāki labi runāt.” Sacīja: “Kas gan ir padarījis cilvēku mēmu? Kas ir devis cilvēkam runāt?” Tas Kungs ir devis.

¹⁷¹ Un viņš devās uz turieni. Ko viņš izdarīja? Viņš izdarīja istenu un patiesu brīnumu, kuru Dievs bija licis viņam izdarīt. Dievs pateica viņam: “Ņem un nomet savu nūju.” Viņš pacēla to, un tā bija čūska. Viņš pacēla to, un tas pārvērtās atpakaļ par nūju. Sacīja: “Ej, izdari to faraona priekšā un saki: ‘TĀ SAKA TAS KUNGS.’”

¹⁷² Un, kad faraons to ieraudzīja, mēs pateiktu: “Nu, tas taču ir lēts burvju triks.” Sacīja: “Nekā ipaša tur nav. Tā ir mentāla telepātija vai kaut kas tāds, ziniet. Mūsu organizācijā ir puisi, kuri var izdarīt to pašu. ‘Atnāc šurp, bīskaps *Tāds-un-tāds*. Un arī tu, tu, atnāciet šurp.’ Mūsējie var izdarīt to pašu.” Tas bija sātans, kas runāja caur faraonu.

Bet Dievs runāja caur Mozu.

¹⁷³ Taču paskatieties, kā iznāk tas puišis. Janne un Jambre iznāca Mozus priekšā un publiski, cilvēku priekšā, izdarīja tos pašus brīnumus, ko varēja izdarīt Mozus. “Viņi pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Vai pareizi? Darija to pašu, ko darija Mozus. Vai jūs to sapratāt? Lūk, atcerieties, tas ir TĀ SAKA RAKSTI, ka tas atkal atkārtosies pēdējās dienās.

Kāda bija atšķirība starp Mozu un Jambri?

Mozus sacīja: “Lai ūdeni parādās asinis.”

Un šie viltus pravieši sacīja: “Protams, arī mēs ieliesim ūdeni asinis.” Tā arī notika.

Un tā, Mozus sacīja: “Lai parādās blusas.” No kurienes viņš to ņēma? Pa tiešo no Dieva. Saprotat?

Un ko izdarīja viņš? Viņš sacīja: “Nu, protams, arī mēs varam uzsūtīt blusas.” Un viņi to izdarīja. Jebkuru brīnumu, ko darija Mozus, varēja izdarīt arī viņi!

¹⁷⁴ Atcerieties, paturiet to prātā, mēs izskatīsim to nedaudz vēlāk. Viņi var izdarīt visu, ko dara visi pārējie, taču viņi nevar turēties pie Vārda. Viņi nevar turēties pie Vārda.

¹⁷⁵ Lūk, ievērojiet, viņi to darija, taču Mozus, istens Dieva sūtīts pravietis, Dieva pilnvarots, viņš ar tiem vispār nestrīdējās, neteica: “Ei, jūs nevarat to darīt! Jūs nevarat!” Viņš vienkārši lika viņus mierā, ļāva viņiem turpināt. Tie ir organizācijas pravieši, lai tik turpina.

¹⁷⁶ Mozus vienkārši turpināja, klausīja Dievu. Lai ko arī Dievs sacīja: “Tagad izdari, lūk, *to*,” Mozus gāja un to darija. Viņš darija kaut ko jaunu. Kad viņi to darija, viņam katram bija kaut kāda sajūta vai kaut kas tamlīdzīgs, un tik aiziet. Arī viņi to darija tieši tāpat, kā darija Mozus.

¹⁷⁷ Un tā, paskatieties. Tie puiši parādījās... Ak, ļaudis, nepalaidiet to garām! Šie krāpnieki, atdarinātāji parādījās pēc tam, kad jau bija parādījies tas īstenais. Saprotat? Viņi atnāca, lai atdarinātu. Saprotiet, tā tam ir jābūt. Velns neko radīt nevar; viņš tikai izkropļo oriģinālu.

Un kas tad ir grēks? Tas ir izkropļots taisnīgums. Kas ir laulības pārkāpšana? Tā ir izkropļota pareiza darbība. Kas ir meli? Tā ir sagrozīta patiesība. Izkropļojums!

¹⁷⁸ Paskatieties uz Hananju, oriģinālā Vārda izkropļošana. Paskatieties uz Bileāmu, oriģinālā Vārda izkropļošana. Paskatieties uz Cedekiju, oriģinālā Vārda izkropļošana.

Un Bibeles saka, ka tie tipi parādīsies, kad izkropļotais... tas ir, lai izkropļotu oriģinālo Vārdu, kurš ir apstiprināts un pierādīts kā Patiesība.

¹⁷⁹ “Dari evaņģēlista darbu,” tur tajā ēkas stūri, “izpildi savu kalpošanu līdz galam. Jo pienāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo Mācību, bet uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, kā nu ausis niez; tad iet un dara visu, ko sagribas, un: ‘Viss kārtībā, mums ir tādas pašas zīmes un brīnumi.’ Un novērsīsies no Patiesības, bet piegriezīsies pasakām, dogmām.”

¹⁸⁰ Ak, Svētā Gara apziņa, tā godbijība, kas pārņem cilvēka dvēseli, kad viņš apstājas, lai aizdomātos, cik gan reāls un skaidri redzams tas ir mūsu priekšā! Izrociet tur to stūrakmeni

un izlasiet to papīra lapiņu, kas tur tika ielikta pirms trīsdesmit trīs gadiem. Paskatieties, ko Viņš tur pateica uz—uz Septītās ielas, torīt, kad tika ielikts tas stūrakmens. Tagad paskatieties uz šo. Skatieties, šeit uz upes, kad Tā Kunga Engēlis nonāca Uguns Staba veidā, simtiem draudžu, tas ir, cilvēku no draudzēm stāvēja tai krastā; vai piepildījās tas, ko Viņš pateica. Paskatieties, kas notika.

¹⁸¹ Tas ir ļoti stingri. Es zinu, ka jums tas šķiet stingri, brāļi. Taču tas . . . Bibelē ir teikts, Pats Jēzus sacīja: “Tas pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” To nekādi nevar apiet. Viņi nekad nespēs To ieraudzīt. Ja tas būtu iespējams, tad tas pieviltu pat pašus Izredzētos.

¹⁸² Pievērsiet uzmanību, ka tie puīši parādījās pēc tam, kad bija sūtīts istenais Dieva svaiditais; Viņa istenais pravietis Mozus. Un, kad Mozus kaut ko darija, viņi to atdarināja.

¹⁸³ Lūk, brāļi, māsa, es . . . šī ir mana paša draudze. Man ir tiesības sludināt to, ko es gribu, kamēr vien tas ir no Dieva Vārda. Un es nenosodu jūs, taču paņemsim un izpētīsim to tā laika un tās stundas dēļ, kurā mēs šobrīd dzīvojam.

¹⁸⁴ Sveicieni brālim Radelam, Junioram Džeksonam un pārējiem, mūsu brāļu draudzēm. Tad es par viņiem biju piemirsis. Es domāju, ka arī viņi ir šorīt pieslēgušies, jo dievnamā nav—nav vietas.

¹⁸⁵ Tagad vienkārši padomāsim par to, tikai uz britiņu. Viņi darija tos pašus brīnumus, ko darija Mozus. Mozus izsauca blusas; viņi to atdarināja un izsauca blusas. Redzat?

Dievs sacīja: “Tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tajā dienā tu mirsi.”

¹⁸⁶ Sātans atnāca un pateica: “Protams, jūs nemirsiet. Jūs vienkārši kļūsiet gudrāki. Jums būs labāka organizācija, labāka . . .” Jūs saprotat. “Ziniet, jums viss būs labāk, būs vairāk Gaismas.” Saprotiet, īsts izkropļojums. Vajadzētu . . .

¹⁸⁷ Un atcerieties, TĀ SAKA TAS KUNGS, saskaņā ar Otro Tīmotejam 3:18, ka “pēdējās dienās uz zemes būs šie Janne un Jambre”. Lūk, es gribu, lai jūs ievērojat, ka viņi ir divi, saprotiet, atdarinātāji.

¹⁸⁸ Lūk, pēc kāda britiņa mēs atgriezīsimies pie Sodomas, pie tiem trim, apskatīsim tos trīs Engēļus, kas nonāca, un ieraudzīsim atdarināšanu un citas lietas, redziet, ieraudzīsim, kur ir pareizi un kur nepareizi. Saprotat? Saprotat?

¹⁸⁹ Ievērojiet, viņi darija tos pašus brīnumus. Taču, ievērojiet, viņi to atdarināja pēc tam, kad istenais Vārds bija svaidīts ar to isteno, kuru bija sūtījis Dievs; viņi nāca pēc tam.

¹⁹⁰ Man šķiet, mēs varētu kādu britiņu par to aizdomāties. Es ņemu cilvēkus pie rokas, nesen, apmēram pirms divdesmit gadiem, un parādījās zīme. Ak, it visur parādījās daudzas zīmes,

un visi. . . Vienam tas bija labajā rokā; citam tas bija kreisajā rokā; trešais to saoda. Saprotiet, visādi. . . Un interesanti. . . Šobrīd Dievs man neļaus izstāstīt jums, kas patiesībā notika, taču reiz jūs to uzzināsiet. Tas bija tikai tāpēc, lai kļūtu redzams viņu neprāts. Tas jau no paša sākuma bija nepareizi. Kādreiz es jums to izstāstīšu, ja Tas Kungs atļaus.

¹⁹¹ Ievērojiet, viņi darija tādus pašus brīnumus, taču viņi ne. . . Ievērojiet, viņi darija to tikai pēc tam, kad jau bija izskanējis oriģinālais Vārds, vispirms. Tieši šādi sātans rikojās Edenes dārzā. Tieši šādi viņš ir rikojies vienmēr. Kurš pravietoja pirmais? Mozus. Kurš uz skatuves parādījās pirmais, Mozus vai Bileāms? Mozus. Kurš uz skatuves parādījās pirmais, Jeremija vai Hananja? Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

¹⁹² Ievērojiet, viņi kopēja. Miesīgi atdarinātāji, būdami patiesi, uzskatīdami, ka "pakalpo Dievam", kā izdarija Dāvids, iepriekšējā nedēļā, taču tā ir miesīga atdarināšana. Es gribu nedaudz pagaidīt. Es gribu, lai šajās pauzēs jūs pārdomātu. Ja es to neizteikšu, tad, protams, Svētais Gars to atklās, jo īpaši Izredzētajiem. Saprotat?

¹⁹³ Faraona konfesija sacīja: "Mums ir cilvēks, kas var izdarīt to pašu," un viņi to izdarija. Saprotat? Kāpēc faraons to izdarija? Kāpēc Dievs to pielāva? Kāpēc gan Dievs turp sūtīja istenu, svaidītu pravieti, lai darītu zīmi faraona priekšā, bet tad atļāva kaut kādiem konfesionālajiem kopētājiem atnākt un nokopēt to cilvēku priekšā? Kāpēc gan Viņš atļāva uzrasties kādam atdarinātājam, lai tas to izdarītu, un izdarītu precīzi to pašu, ko bija izdarījis patiesais Dieva Gars? Saprotiet, Rakstiem ir jāpiepildās.

¹⁹⁴ Ievērojiet, Viņš izdarija to šādi, lai nocietinātu faraona un ēģiptiešu sirdis, lai pierādītu, ka Mozus nebija vienīgais, kam bija Vārds. Viņi varēja izdarīt visu tieši tāpat kā Mozus.

¹⁹⁵ Un kāpēc gan Dievs ir atļāvis tam notikt pēdējās dienās? Lūk, tas pats, kā tas melīgais gars sacīja Cedekijam: "Kā lai mēs dabūjam Ahabu uz turieni, lai tas viss piepildītos?" Kā gan Viņš dabūs tos cilvēkus, kuri uzticas savām draudzēm, dabūs viņus tur, lai piepildītos tas, ko Viņš ir paredzējis? Viņus, šajā Lāodikejas Draudzes Periodā: "Tā kā tu saki, ka 'esi bagāts un tev nav nekādas vajadzības. Es sežu kā ķēniņiene.' Nav nekādas! Vai tad tu nezini, ka esi nelaimīgs, nožēlojams, akls? Un Es dodu tev padomu atnākt un nopirkt no Manis," sacīja Viņš, "eļļu un zeltu." Kāpēc Viņš to izdarija?

¹⁹⁶ Kāpēc Viņš pielāva, ka parādās šī atdarināšana šajās pēdējās dienās, kad tas viss piepildās saskaņā ar isteno Dieva Vārdu; un ir pielāvis, lai parādās atdarinātāji un dara to pašu, bet noliedz isteno Dieva Vārdu? Viņš izdarija to Mozum. Bet faraons izdarija to pret Mozu; un tie Janne un Jambre izdarija to pret Mozu. Un

Bibele saka, ka tas atkal atkārtosies pēdējās dienās. Lūk, lūdzu. Nu, ja tie nav piepildījušies Raksti, tad kur tas ir?

¹⁹⁷ Vai tad Mozus ar viņiem strīdējās un sacīja: “Ei! Ei! Jūs nedrīkstat to darīt. Tikai es esmu norīkots to darīt. Ei! Tūlit pat pārtrauciet to”? Viņš vienkārši lika viņus mierā.

¹⁹⁸ Lieciet viņus mierā. Atcerieties, Bibelē ir teikts: “Kā kļuva redzams viņu neprāts, tā tas kļuvis redzams arī šiem pēdējās dienās,” kad Ligava tiks aizrauta un paņemta debesis. Ievērojiet.

Mozus, patiesais izpaustais Vārds, neteica pilnīgi neko, vienkārši lika viņus mierā. Taču Viņš izdarīja to, lai nocietinātu faraona sirdi, maldinātu faraonu.

¹⁹⁹ Viņš izdarīja tieši to pašu, lai maldinātu Ahabu. Un tas necilais puisis, kas tur stāvēja viens pats, tas Miha, sacīdams viņiem: “TĀ SAKA TAS KUNGS.” Un tur stāvēja cits, svaiditais: “TĀ SAKA TAS KUNGS.” Un tie bija pretrunā viens otram.

²⁰⁰ Šodien mēs stāvam ar TĀ SAKA TAS KUNGS, ka ūdens kristībai šajās pēdējās dienās ir jābūt Jēzus Kristus Vārdā. Bet kāds cits stāv un dara brīnumus, un tic trīsvienībai.

²⁰¹ Parādiet man Bibelē vārdu *trīsvienība*. Parādiet man, kur tur ir trīs Dievi. Parādiet man, kur tur ir kaut kas tāds. Dieva Vārdā tā nav. Tur nav nekas tāds, kur kāds kādreiz būtu kristījis “Tēva, Dēla, Svētā Gara” vārdā, pielietojot šos titulus. Visas tas lietas: “Ak, viss kārtībā, māsas. Viss ir kārtībā, vienkārši atstājiet. . . grieziet savus matus. Ar to viss ir kārtībā, jums nav jādara *tas*, *šitas* vai vēl *kaut kas*. Ak, tās ir blēņas, kaut kāda sena divainība.”

²⁰² Taču tā saka Bibele! Un Viņš ir apsolijs, ka: “Pēdējās dienās Viņš atsūtīs Ēlījas Garu un izsauks ļaudis, Dieva bērnus, atgriezties pie oriģinālās Ticības, kāda tā bija sākumā, no Vārdā.” Tas Vārds bija apstiprināts, cilvēka Dēls pēdējās dienās, tāpat kā tas bija Sodomā; vakar šodien un mūžīgi. Viņš apsolijs to izdarīt. Tas ir Dieva apsoliījums. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS.

Ievērojiet, viņi atkārtoja to pašu, tieši kā Mozus, līdz Dievam bija gana.

²⁰³ Tagad atcerieties, tas ir TAS IR TĀ SAKA TAS KUNGS, tas istenosies šajā dienā. Lūk, varat pārmeklēt visu pasauli; paskatieties uz jebkuru kultu, uz jebkuru klanu, uz jebkuru cilvēku, uz jebkuru draudzi! Es pieprasu jums Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs to izdarāt, jūs, sludinātāji. Es pieprasu, lai jūs palasāt avizes vai ņemat to vērā, lai kur arī jūs dotos, un paskatāties, vai tieši šobrīd tas nenotiek uz zemes. Saprotat?

²⁰⁴ Tātad, Mateja 24:24 ir pilnīgi pareizi. “Viltus svaidītie celsies pēdējās dienās, un būs viltus pravieši un daudzus pievils.” Tagad paskatieties uz to līdzībās, kā tas šobrīd nāk, saprotiet, “Pievils daudzus.” “Pravieši”, daudzskaitlis; “Kristi”, svaidītie,

daudzskaitlis; daudzi un dažādi, metodisti, ziniet, un baptisti un pentakosti, un tā tālāk. Saprotat?

Taču ir viens neviltotais Svētais Gars, un tas ir Vārds, tapis par miesu, kā Viņš apsoliņa to izdarīt.

Tagad mēs iesim tikai nedaudz tālāk, vēl dažas Rakstu vietas.

Līdz Dievam bija gana, tad ar to bija cauri. Viņu neprāts kļuva redzams.

²⁰⁵ Pievērsiet uzmanību, atcerieties, grauda miziņa izskatās tieši tāda kā pats kviešu grauds. Saprotat? Lūk, toreiz luterāņu periodā nevarēja pateikt, ka “stiebrs ir tas kviesis”, kaut arī tajā bija Dzīvība. Ar stiebru viss ir kārtībā, ar Dzīvību tajā stiebrā viss bija kārtībā, taču neaizmirstiet, Dzīvība virzījās tālāk; virzījās no Elisas uz Ēliju, Dzīvība visu laiku virzās uz priekšu, taču, atcerieties, Tā ir citā stadijā, Tā nevar palikt tajā stadijā. Mēs nevaram baroties no kāda cita perioda maitas, mēs nevaram baroties no pentakostu, metodistu vai baptistu maitas, saprotiet, tas kļuva par maitu. Mums ir svaiga Barība, šis stundas Vārds, un pārējās lietas.

²⁰⁶ Atcerieties, ārējā miziņa izskatās tieši kā kviešu grauds. Jūs nevarat . . . Tas neizskatījās tam līdzīgs stiebrā, tas neizskatījās tam līdzīgs vārpas slotiņā, taču ārējā miziņa tik tiešām bija tam līdzīga. Neizskatījās līdzīgs. . . Jēzus Kristus tas pats vakar Lutera laikā; nebija līdzīgs Veslija laikā; taču pentakostu laikā tas patiešām ir līdzīgs, jo “pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams”. Saprotat? Lūk, kur ir tie periodi.

²⁰⁷ Taču atcerieties, tā pentakostu draudze pēdējās dienās ir Lāodikeja; bet Kristus tika noraidīts, Pats Grauds, Kviesis. Kad Viņš mēģināja . . . Atcerieties, kad Viņš mēģināja izpausties draudzē, Viņš tika izdzīts. Tā joprojām bija draudze, kā viņa apgalvo; svaidīta.

²⁰⁸ Taču šeit ir tas Vārds, Pats Kristus, tas ir svaidītais Vārds, kas atnāks pēc pārējā Viņa Ķermeņa, Ligavas. Svaidīti, tas pats ūdens, kas aplēja kviešus, kā mēs runājam, aplej arī nezāles, tos svaidītos. Tikai Izredzētie jeb iepriekšnolemtie būs spējīgi ieraudzīt atšķirību starp tiem. Lūk, tā ir pateikts Efeziešiem 5:1 un par to, kā tas bija.

²⁰⁹ Viņi ir svaidītie. Visi saka: “Slava Dievam! Mums šeit ir brīvība. Aleluja! Mēs. . . O-o, aleluja! Mēs runājam mēlēs un lēkājām. Mums ir brīvība sievietēm; bet jūs tikai cenšaties pakļaut viņas ar visām tām lietām.” Saprotat? Turpiniet vien. Tur neko nevar izdarīt. Saka: “Nu, mēs runājam mēlēs. Mēs skaļi gavilējam. Mēs dejojām Garā. Mēs sludinām Vārdu.” Neapšaubāmi. Pilnīgi nekas pret to. Tāpat arī šie vīri šeit, Bibēlē.

Jēzus sacīja: “Tas pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams, pašus Izredzētos.”

210 Un tā, paskatieties, ārējā miziņa . . . No oriģinālā Grauda, tā Grauda, kas iekrita zemē, Tā nebija nekāda organizācija. Tas bija tikai viens Pats Grauds. Taču, kad tas uzdīga, tas nebija Grauds; tā bija organizācija, saprotiet, lapiņas, labība.

Tad Tas pārgāja citā stadijā, kas bija vārpas slotiņa. Joprojām tas nebija tāds kā sākumā. Tā bija organizācija.

211 Tas pārgāja uz grauda miziņu, daudzas lapiņas, pentakosti, nu jau gandrīz noformējies. Paskatieties uz to. Tas pastāvīgi formējas, gandrīz pilnīgi tam līdzīgs, izskatās tieši kā kviešu Grauds, ja skatāties uz to apvalciņu.

212 Taču visbeidzot Tas tiek izpausts, un nekādas organizācijas. Vairs nav nekādu nesēju. Organizācija ir tikai nesējs. Vairs nav nesēju; stiebram ir jāatmirst, grauda apvalciņam ir jāatmirst, visam pārējam ir jāatmirst, bet kviesis turpina dzīvot. Tas ir tas augšāmcelšanās ķermenis, nonāk lejā un paņem viņus augšā. "Tie pēdējie būs tie pirmie, un tie pirmie būs tie pēdējie." Saprotiet, paņem viņus augšā augšāmcelšanā. Vai jūs sekojat domai? [Sanāksme saka: "Āmen."—Tulk.] Labi. Ievērojiet, tas grauds ir . . .

213 Sēnala izskatās tieši kā grauds. Un virs, kas audzē fermā kviešus vai vēl kaut ko, paskatītos un sacītu: "Slava Dievam, man ir kviešu raža," kaut arī viņam nav pat kriptiņas kviešu. Hm? Tas izskatās tieši kā kviesis, bet tā ir sēnala.

214 Un tā, draugi, kopīgi atcerēsimies pagājušos laikus: Kur atnāca pirmā atmoda pēc tām dienām, kad kviešu graudam bija jānokrīt zemē, Tam Ķermenim, Kristus Ligavai? Vai Kristus organizēja Savu Ligavu, vai pareizi, Savu Draudzi? Viņš nekad To neorganizēja; Viņš tikai ielika Draudzē apustuļus, praviešus un tā tālāk, lai uzturētu To tīrībā. Taču Nikejā, Romā, pēc trīssimt sešiem gadiem viņi to organizēja un izveidoja no tās organizāciju. Vai pareizi? Un tā nomira. Visi, kas nepiekrita tai baznīcai, tika nodoti nāvei. Un daudzus simtus gadus tā nekustīgi guleja zemē.

215 Taču pēc kāda laika viņa atnāca Luterā. Uzdīga pirmie grauda asniņi. Otrkārt, no turienes tas sāka attīstīties. Viņi devās tālāk, bija Cvinglijs un pārējie, un citas organizācijas un tā tālāk. Tad, pēc kāda laiciņa, parādījās anglikāņi.

216 Un kas notika tad? Lūk, parādās Veslijs ar jaunu atmodu: vārpas slotiņa, kura jau nedaudz vairāk līdzinās Kviesim. Kas ar to notika pēc tam? Arī tas organizējās, izkalta un atmira.

217 Dzīvība pārgāja uz grauda miziņu, un izauga sēnala, kura izskatās teju kā ists Kviesis. Taču galu galā tās neprāts kļuva redzams pēdējo astoņu vai desmit gadu laikā, jo īpaši pēdējos trīs gados. Ko tas dara tagad? Atdalās no Kviesā.

218 Nu, kāpēc gan pēdējos divdesmit šīs varenās atmodas gados nav parādījusies nekāda organizācija; ir svaidītie pravieši,

svaidītie skolotāji un tā tālāk, taču kāpēc tādas nav? Pēc Grauda vairs nekas neseko. Saprotiet, Tas ir atgriezies bez kādas organizācijas. Ak, pat aklais to ieraudzītu. Tas nevar organizēties; Tas ir kategoriski pret to. Tas ir Pats kviešu Grauds. Cilvēka Dēls tiks izpausts. Kviešu Grauds atkal būs tāds Pats, cilvēka Dēls pēdējās dienās.

219 “Pēdējās dienās parādīsies Tā viltus atdarinātāji, kuri teju vai pievils pašus Izredzētos, ja būtu iespējams.” Paskatieties, kā viņu organizāciju sēnala tagad atdalās.

220 Tā tikai padara Izredzētajiem redzamu Kviesi, Kura daļa viņi ir. Ievērojiet, cik brīnīšķīgi tas tagad šeit iezīmējas. Tikai...Ievērojiet, svaidītie ir spējīgi; patiešām Izredzētie, iepriekšnolemtie, Efeziešiem 5:1, vai 1:5, drīzāk, būs nozīmēti, izredzēti. Viņi ir vienīgie, kurus tas nepievils.

221 Ievērojiet, svaidītie pravieši būs kļūdaini, bet starp viņiem būs patiesie svaidītie. Kā gan to varēs noteikt? Pēc Vārda. Kā mēs redzam to ēnās. Vai jūs saprotat? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Saprotat?

222 Ievērojiet, svaidītie, tikai Vārds viņus atšķirs, nevis zīmes. O, nē. Viņi darīs tādas pašas zīmes, bet tieši Vārds viņus atšķirs. Protams. Viņi visi pravietoja. Viņi visi darija *to, šito* un vēl *citū*, protams, tieši to pašu. Jēzus sacīja, ka viņi darīs to pašu. Taču viņus atšķirs tieši Vārds, ievērojiet, nevis zīmes.

223 Vai jūs pievērsāt uzmanību? Jēzus sacīja šeit Mateja 24. nodaļā. Viņš neteica: “Pēdējās dienās celsies viltus Jēzi.” O, nē, viņi neko tādu nepieļautu. Nē. Vai atradīsiet tādu pentakostu, istu pentakostu, kurš sacītu par sevi, ka viņš ir “Jēzus”? Saprotat? Vai atradīsiet tādu viltus metodistu vai baptistu, vai kaut ko tādu, vai kādu organizāciju, kas sacītu: “Mēs esam Jēzus”? Viņi nav tik negudri. Viņi neko tādu nedarīs. Taču Bibēlē ir teikts, ka būs “viltus Kristi”, nevis Jēzi, bet “viltus Kristi”. Viņi nestādītos priekšā ar vārdiem: “Es esmu Jēzus.” O, nē.

224 Taču viņi ir “viltus Kristi” un nezina to, jo viņi ir pretrunā Vārdam. Un Dievs to apstiprina. Un tā, tagad es vienkārši tuvojos kopsavilkumam, jo jūs esat ieraudzījuši, ka tie cilvēki dara to pašu, ko dara tie istenie. Un tā sacīja Jēzus.

225 Un tā, kā es jau sacīju, lūk, jūs, kas klausāties tur pa telefonu, es—es nenosodu jūs, taču šī ir mana draudze un—un mana grupa, pār kuru mani ir ielicis Svētais Gars, un man ir jārūnā viņiem Patiesība. Kļūst jau vēls.

226 Un tā, viņi neko tādu nedarītu, taču “viltus Kristi”, viltus svaidītie, gandrīz vai ar katru zīmi un katru Vārda burtu. “Vai viņi tic kristībā ar Svēto Garu?” Absolūti. “Vai viņi tic *tam* visam?” Jā. “Tic runāšanai mēlēs?” Jā. “Tic, ka seko zīmes un brīnumi, ka viņiem sekos zīmes?” Jā. Tie nav metodisti, tie nav baptisti. Nē, nē. Tie ir pentakosti. Saprotiet, šis ir pēdējās dienas.

²²⁷ Lūk, pirmajā draudzes periodā to vispār nemanija. Metodistu draudzes periodā to vispār nemanija; baptistu draudzes periodā viņi to vispār nemanija; presbiteriešu draudzes periodā to vispār nemanija. Taču pentakosti ir tik ļoti līdzīgi tam Īstajam! Lūk, kur tas Kviesis...sēnala ir teju vai kā Kviesis. Tie nekad to nepamanītu. Saprotat? Viņi nepamanītu. Taču šis ir pēdējās dienas, šodien. Tieši tā.

²²⁸ Ievērojiet, tieši tā, kā bija sākumā, tā būs arī beigās. Kā Ieva nepareizi izskaidroja tikai vienu Vārdu, sātans izskaidroja Ievai, bet viņa tam noticeja. *Viņa*, nevis *viņš*; draudze, nevis *Viņš*. Saprotat? Draudze bija tā, kas pieņēma viltus vārdu. Saprotat? Nevis Ādams; Ieva. Nevis Kristus; draudze, ligava, svaidīta, it kā, kas sauc sevi par Līgavu, saprotiet, viņa pieņēma viltus vārdu.

²²⁹ Vai tad jūs to neredzat? Nu, tas taču sasiēnas kopā kā kurpju auklas, kā skropstas uz jūsu acs. Nu, pilnīgi viss, kur vien ieskatīsieties Bibelē, Tas viss pilnībā sasiēnas kopā. Ieva, nevis Ādams; Ieva tam noticeja, nevis Ādams. Šodienas ligava, tā sauktā, noticeja tam; ne Kristus. Tai līgavai ir visvisādi, tā saucamajai līgavai; tās pašas zīmes; tie paši brīnumi, viss tieši tas pats, taču tā nav tā Īstā. “Pieviltu Izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

²³⁰ Tagad ātri, ja mums izdosies to pabeigt piecpadsmit minūtēs, tad mēs ieklausīsimies laikā. Tagad esiet ļoti uzmanīgi, lai jums ne—lai jums nerastos nekādi pārpratumi.

²³¹ Un tā, nē, viņi nekad neļautos saukties par “viltus Jēziem”. Viņi neļautos būt, saukties par “Jēzu”. Protams, nē. Tas ir pārāk atklāti. To saprastu jebkurš. Jebkurš saprastu, ka viņi nav Jēzus. Pat ja viņiem būtu eļļa uz muguras un asinis uz rokām, un tā tecētu no acīm, cilvēki tik un tā zinātu, ka tas... Jebkurš veselīgi domājošs cilvēks saprastu, ka tas nav Jēzus. Saprotat? Viņi neko tādu neuzdriktētos. Taču viņi sauc sevi par “svaidītajiem”. Un viņi dara zīmes un brīnumus, lai “gandrīz pieviltu Izredzētos”. “Taču celsies viltus Kristi, svaidītie, celsies un pieviltu Izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

Tagad skatieties uzmanīgi. Nepalaidiet garām šo apgalvojumu, jo ir vērts tajā ieklausīties.

Viņš vienkārši aizlimē ar lentu šo mikrofonu, lai tas stāv vietā. Es esmu nosvidis; tas pil uz lentas, saprotiet.

Un tāpēc tas būs ļoti līdzīgs Tam, tā ir teikts Bibelē. Saprotat?

²³² Ievērojiet, nevis viltus Jēzi. “Viltus Kristi!” Viņi uzskata, ka viņi ir svaidīti, taču viņi zina, ka viņi nav Jēzus. Saprotiet, tas ir pārāk saprotami. Ja šodien pieceltos kāds cilvēks un sacītu: “Paskatieties uz rētām uz manas rokas. Paskatieties uz manu pieri. Es esmu Jēzus.” Nu, mēs taču zinām, ka tā nav taisnība. Un, atcerieties, Jēzus neteica, ka parādīsies tādi tipi. Viņš sacīja, ka parādīsies “viltus Kristi”. “Kristi”, daudzskaitlis, konfesijas

un tā tālāk, *svaidītie*; svaidīti ar konfesionālu garu, nevis ar Vārdu. Vai saprotat? Nevis viltus Jēzus. “Viltus Kristi”, viltus svaidītie. Saprotat? Ak, tik skaidri! Kā mēs . . . Nekādā gadījumā nepalaidiet to garām!

²³³ Un tā, atcerieties, es vienmēr esmu jums sacījis, ka pastāv trīs cilvēku kategorijas. Ir trīs cilvēku rases: Hams, Šems un Jafets, trīs rases. Trīs kategorijas, un es sacīju, ka tie ir: ticīgais, liekulis un neticīgais. Tā vienmēr ir bijis, vienmēr būs. Saprotat? Tur bija Mozus, ticīgais; tur bija Janne un Jambre; neticīgie. Saprotat? Tur bija Bileāms; Mozus. . . Vienmēr tās trīs cilvēku kategorijas, trīs kategorijas; ticīgais, liekulis un neticīgais.

²³⁴ Lūk, atcerieties, neticīgais, konfesionālā draudze, netic vispār nekādām zīmēm; auksta, formāla, ceremoniāla draudze pasaulē, konfesija. Taču liekulis ir tā grauda sēnala. Tas ir tas puisis, kas izliekas, ka tic. Un vēl tur ir istens ticīgais, kurš patiešām tic. Un tā, tagad uz britiņu pavērojiet viņus tālāk.

²³⁵ Un ievērojiet, cik nekaunīgi ir šie neticīgie, tas ir, šie liekuļi un neticīgie. Ak! Viņi ir nekaunīgi, skatieties, pat tad, kad sātans stāvēja pašā patiesā Vārda Klātbūtnē un sacīja: “Ir rakstīts!” Vai pareizi?

²³⁶ Kāpēc sātans to izdarīja? Tāpēc ka viņš nezināja Vārdu tam. . . Viņš zināja, ka bija Vārds tai stundai, taču viņš šaubījās par to, ka tas pazemīgais cilvēks bija tas Vārds. “Ja Tu esi Dieva dēls. Es zinu, ka atnāks Dieva Dēls, jo Tur ir sacīts, ka Viņš to darīs. Un ir rakstīts: ‘Saviem Engēļiem Viņš ir pavēlējis par Tevi.’ Redzat? Pierādi to man! Paveic brinumam! Parādi man, kā Tu to dari.” Saprotat? Saprotat?

²³⁷ Redziet, neticīgais, liekulis, atdarinātājs. Paskatieties, Jūda taču bija starp viņiem, bet tajā pašā laikā bija liekulis! Saprotat? Ievērojiet, un tur bija patiesais Vārds.

²³⁸ Viņi ir tik bezkaunīgi! “Nu, nepievērsiet uzmanību tām blēņām. Tajā nekā ipaša nav. Neejiet tur. Tā ir tikai trokšņošana. Tajā nekā tāda nav. Tas viss ir izdomājums. Tās ir tavas iedomas.” Saprotat, vai saprotat, ko es gribu pateikt? Stāv pašā Vārda Klātbūtnē un šādi runā.

²³⁹ Sātans braši ienāca. Kā ir teikts šeit Bibelē, Jūdas vēstulē: “Pat Ercengēlis, strīdēdamies ar sātanu, sacīja: ‘Lai Tas Kungs tevi norāj.’” Pret Pašu Vārdu!

Un, lūk, antikrists, svaidītais, stāvēdams šeit pret isteno konkrētās dienas Vārdu, Jēzu Kristu, sacīja: “Ir rakstīts.”

²⁴⁰ Paskatieties uz pēdējām dienām. “Tas būs tik līdzīgi, ka pieviltu pat pašus Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Ak vai! Vai jūs zināt, kāds ir iemesls, kāpēc Izredzētie netiks pievilti? Tāpēc ka viņi ir Vārds. Saprotat? Tāpat kā tā Dzīvība, kas ir saknē, kā es pirms britiņa sacīju, Tā nevar noliegt pati Sevi. Saprotiet, tas ir Vārds un konkrētajā Vārda laikā. Tā tas ir.

241 Tieši kā Jeremija, viņš zināja. Nebija svarīgi, ko sacīja Hananja, viņš zināja, uz kā viņš stāv. Un tieši tā rikojās Mozus un—un visi pārējie. Tas ir, viņš zināja, lai ko arī runāja tas viltus pravietis, tas bija Dieva Vārds. Tas bija uzrakstīts.

Lūk, kāpēc Miha varēja pateikt: “Labi, vienkārši pagaidiet un redzēsiet.”

242 Ahabs sacīja: “Es ticu saviem praviešiem. Manai organizācijai ir taisnība. Kad es atgriezīšos mierā. . . Ielieciet to puisi tur cietumā. Es tikšu ar viņu galā! Neko vairāk par maizi viņam nedodiet. Izslēdziet viņu, lai jums nav ar viņu nekādas sadraudzības. Kad es atgriezīšos mierā, mēs tiksim ar to puisi galā.”

243 Miha sacīja: “Ja tu vispār atgriezies, tad Tas Kungs uz mani nav runājis.” Viņš zināja, ka viņam bija TĀ SAKA TAS KUNGS, un viņa vizija bija pilnīgā saskaņā ar TĀ SAKA TAS KUNGS; nevis kādam citam laikam, bet tieši tam laikam. Āmen! Aleluja! Konkrētajam laikam!

Nekautnīgi, uzceļas un strīdas ar Ercenģeli! Ir teikts, ka: “Muļķi bradā ar naglotiem zābakiem tur, kur Enģeļi bīstas staigāt.” Tā tas ir.

244 Izredzētie netiks pievilti, sacīja Jēzus, tāpēc ka viņi ir tas Vārds. Viņi nevar būt nekas cits. Viņi neko citu nedzird. Viņi neko citu nezina. Tā tas ir.

245 Atcerieties, Mozu neietekmēja visi viņu atdarinājumi. Vai pareizi? Vai tad Mozus sacīja: “Nu, britiņu pagaidi, faraon. Vai zini ko? Tas Kungs man pateica to izdarīt, taču, slava Dievam, es redzu, ka tavi puīši var izdarīt to pašu. Tāpēc zini, ko es darišu, es pievienošu jums”? Ha! Kaut kā neizskatās pēc Dieva pravieša. It nemaz! Viņš bija nelokāms. Viņš konkrēti zināja, ka Dievs kaut kādā veidā tiks ar to galā, jo Viņš to bija apsoliļjis. “Es būšu ar tevi. Es neatstāšu tevi.”

246 Viņš zināja, tāpēc viņš tiem nepievienojās. Ak nē. Viņš nelokāmi stāvēja. Viņš negribēja nekādas viņu konfesijas. Viņš palika cieši pie Dieva. Viņu neietekmēja tas viss, ko varēja izdarīt viņi. Kad viņi darīja ko vienu. . . Viņš uzsūtīja utis; viņi uzsūtīja utis. Viņš izsauca asinis; viņi izsauca asinis. Lai ko arī viņš neizsauca; viņi pastāvīgi visā atdarināja viņu, uzreiz. Viņš neuztraucās. Viņš precīzi zināja, ka Dievs dara Savu darbu.

247 Vai tagad jūs saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Jūs saskaitījāt divi plus divi, jums sanāca četri? [“Āmen.”] Negribas runāt pārāk asi. Tāpēc, tāpēc jūs—jūs saprotat, redziet.

Kāpēc? Viņi netiks ar to pievilti, istenie ticīgie, viņi ir iepriekšnolemtā Sēkla, kurai ir jānostāv konkrētajā laikā.

248 Vienkārši, Jēzus sacīja arī tā: “Tajā dienā daudzi atnāks Manā Vārdā un sacīs: ‘Kungs, vai tad es neizdzinu ļaunos garus Tavā Vārdā?’” Jēzus sacīja: “Pēdējas dienās, kad laiks būs

pavisam beidzies un iestāsies varenā augšamcelšanās, daudzi nāks un apsēdīsies Valstībā.” Dieva Valstība ir jūsos.

²⁴⁹ Daudzi, nezāles atnāks un apsēdīsies tieši blakus Kviešiem, sacis: “Nu, britiņu uzgaidi, Kungs! Es taču runāju mēlēs. Es skaļi gavilēju. Es dejuju Garā. Es izdzinu ļaunos garus. Es runāju mēlēs. Es visu to dariju.”

Ko tad teiks Viņš? Pievērsiet uzmanību. “Jūs, netaisnības darītāji, Es nekad neesmu jūs pazinis.”

²⁵⁰ Kas ir *netaisnība*? Pajautājiēt kādam. Tas ir “kad tu zini, ka tev kaut kas ir jādara, bet tu to nedari”. Viņi zina šo Vārdu. Viņi To dzird. Jūs klausāties šo lentu. Jūs klausāties šo Vēstījumu. Jūs redzat, ka Tas Kungs Dievs tā saka; jūs redzat, kā Viņš to apstiprina, piepilda. Un jūs zināt To tik skaidri, kā tur ārā spid saule, taču tu turēsies pie savas konfesijas, turēsies pie tiem viltojumiem; tu, netaisnības darītāj!

“O, jā, man bija varenas kampaņas. Es taču dariju *to*. Es taču dariju *šito*.”

Saciņa: “Atkāpies no Manis, netaisnības darītāj, Es nekad neesmu tevi pazinis.”

²⁵¹ “Nu, pār mani taču nonāca Svētais Gars.” Es par to nemaz nešaubos. “Es runāju mēlēs. Es dziedāju Garā. Es dariju. . .” Es par to it nemaz nešaubos. Par to nav nekādu šaubu. Ak, brāli, māsa, kāds stāvoklis!

Šis ir ļoti nopietns laiks. Kur mēs atrodamies? Šis Vārds tagad kļūst Dzīvs. Ievērojiet.

²⁵² Jā, Viņš pateica, ka viņi to darīs. Pievērsiet uzmanību: “Jūs, netaisnības darītāji.” Man šeit ir pierakstīta Rakstu vieta. Es nezinu, kur tieši tas ir. Esmu aizņēmis jau tik daudz laika. Es to ātri sameklēju, mirklīti, un paskatišos, kas tas bija. Man—man ir pierakstīts Mateja 7:21. Es—es vienkārši nezinu, kur. Es, reizēm es kaut ko nepierakstu, nu, es—es, šādi sludinot, es—es aizmirstu, uz kādu Rakstu vietu atsaukties. Mateja 7:21.

Ne katrs, kas uz Mani saka: Kungs, Kungs, ieies Debesu valstībā; bet tas, kas dara mana debesu Tēva prātu.

Daudzi uz mani sacīs tanī dienā: Kungs, Kungs, vai mēs neesam pravietojuši. . .

²⁵³ Pravieši, svaidītie! Vai pareizi? “Vai tad mēs nebijām pravieši? Vai tad mēs nebijām svaidīti, tie svaidītie? Vai tad es nepravietoju Tavā Vārdā? Vai tad Tavā Vārdā es neizdzinu ļaunos garus?” Kā var to visu darīt un atteikties kristīties Jēzus Vārdā? Saprotat? Ak vai! Vai redzat, cik mānīgi? Aiziet līdz tam punktam un tad atkāpjas. Viņi aiziet līdz pašam Vārdam un tad atkāpjas. Tagad paskatieties uz šo te. Mēs par to parunāsim, acumirkli.

Daudzi uz Mani sacis...Kungs, Kungs, vai mēs neesam sludinājuši, neesam bijuši pravieši?...

Jā, es runāju par to Mateja 24:24.

...un vai mēs tavā vārdā...neesam velnus izdzinuši? un tavā vārdā neesam daudz brīn-...darbus darijuši?

Un tad es viņiem teikšu: Es nezinu, no kurienes jūs esat: atkāpieties no manis, jūs, netaisnības darītāji.

²⁵⁴ “Kad tas bija tieši jūsu acu priekšā, un jūs esat redzējuši To un redzejuši To darbībā, redzējāt, ka Tas ir Vārds; taču savas konfesijas dēļ jūs turējāties pie tās. Es pat zinājis jūs nekad neesmu. Man ir vienalga, cik daudzus ļaunos garus jūs esat izdzinuši, cik daudz jūs esat darijuši *to* un *šito*; Es neko par jums nezināju.”

Bileāms sacīja: “Es pravietoju pareizi Tavā Vārdā. Tas piepildījās.”

“Tā tas patiešām ir, taču, kad lieta nonāca līdz Vārdam, tu noraidīji To.”

²⁵⁵ Ak, brāli, vai redzi, kur ir tā maldinošā daļa? Ne tieši ar “pravieti”; bet ar Vārdu, patieso Vārdu, apstiprināto un izpausto Vārdu. “Jūs, netaisnības darītāji!”

Mēģinājis, visos periodos sātans ir mēģinājis atdarināt patieso Vārdu. Mēs to zinām, vai ne?

²⁵⁶ Ievērojiet, pienāk pie robežlinijas un apstājas. Paskatieties, lūk, viņš pateica Vēstulē Ebrejiem 6. nodaļā (Lūk, mēs to nesen lasījām, es jums sacīju, ka “mēs uz to atsauksimies”, un mēs to uz pāris minūtēm izdarīsim.), viņš sacīja:

...bet ērkšķus un dzelkšņus...kas ir gandrīz nederīga; tās gals ir ugunī. (Robežlinija!)

...jūs, kas esat baudījuši...debesu dāvanu,...

²⁵⁷ “Baudījuši”, citiem vārdiem, jūs esat To redzējuši! Jūs nevarat [Brālis Branhams čāpstina lūpas—Tulk.] nogaršot To ar savu muti. Taču jūs To redzējāt, un jūs zinājāt, ka Tā ir Patiesība. Jūs zinājāt, ka Tā ir Patiesība. “Baudījuši Debesu dāvanu.”

...un kļuvuši Svētā Gara dalībnieki, kad Tas nonāca pār tevi,

...baudījuši labo Dieva vārdu,...

“Baudījuši”, jūs redzējāt, ka Tā ir taisnība. “Un Svētais Gars nāca pār jums,” nezāles uz lauka.

...un tad atkrituši,...

“Noliegdami to pašu Kristu, kas jūs darija svētu un jūs aicināja, un sūtīja to svaidījumu uz jums.”

...neatliek vairs upuris par grēku, par ko tādu.

Tas ir nepiedodami! “Viņiem nav iespējams nonākt pie Patiesības iepazīšanas.”

Jo ir neiespējami tos, kas bija... kļuva Svētā Gara dalībnieki,

258 Tas izlija uz nezālēm, saprotiet: “Sāka ar Jēzu un: ‘Kungs, es iešu līdz galam,’” taču, kad jūs atduraties pret Vārdu, jūs griežaties atpakaļ. “Kļuvuši Svētā Gara dalībnieki un pat baudījuši jeb redzējuši Paša Vārda izpaušanos.” Bet tad novēršas no Tā, “tādiem vispār nav iespējams kādreiz To ieraudzīt vai pie Tā atnākt.”

259 Tas ir TĀ SAKA RAKSTI. Lūk, jūs... “Debesis un zeme zudis, bet Tas nezudis.” Vai jūs saprotat? “Pilnīgi neiespējami.” Tā ir teikts Bibelē, un par to liecina Gars.

260 Ievērojiet, es gribu iedot jums nelielu piemēru. Paskatieties uz tiem cilvēkiem, kas iznāca Mozus pravietojuma laikā, iznāca no tās organizācijas un iznāca no visa, pravietojuma laikā, redzēja varenus darbus un brīnumus, un visu ko tādu un nonāca pie robežlinijas, lai ieietu.

261 Un tā, Lī, lūk, kur tev “vārds tajā Grāmatā”. Redzi? Lūk, kur tev labojums. Bet tiem, kuri nav šeit un kas ir—uz telefona sakariem, šeit sēž doktors Lī Veils. Viņš kārtu gramatiku tajā grāmatā Septiņi Draudzes Periodi. Un parādījās problēma jeb jautājums par to, kā tavš “vārds tiek izdzēsts no Jēra Dzīvības Grāmatas”. Saprotiet, tas ir apmulsinājis daudzus sludinātājus. Taču pagaidiet, kad dabūsi to grāmatu, jūs to sapratisiet, ja jūsos ir kaut nedaudz Gaismas. Saprotat?

262 Ievērojiet, nu, jūs aizgriezīsiet galvu un pat nepaskatīsieties uz To, ja negribēsiet To ieraudzīt. Kā mēdza sacīt mana māte: “No rāceņa asinis neizspiedisi, jo tajā nav asiņu.”

263 Ievērojiet, Gaismai ir jāatnāk; tas nav tumsā. Gaisma atnāk tumsā, bet tumsa To neuzņem. Un tā, pievērsiet uzmanību, svaidītie šajā laikā.

264 Kā Mozus izveda tos Israēla bērnus; bet viņi ieklausījās un pavisam apjuka ar to tur vareno tautu. Lūk, Israēls bija starpkonfesionāls. Tam nebija zemes, tam nebija mājas. Tas bija ceļā uz mājām.

265 Mums nav draudzes. Mēs neesam... Mēs—mēs esam ceļā uz Draudzi, uz Pirmdzimto Draudzi, to Draudzi, kas ir Godībā; nevis uz to draudzi, kas ir uz zemes, no cilvēka. Uz to Draudzi, kas ir Godībā, tie izsauktie, iepriekšnolemtie Mūžīgajai Dzīvībai, saprotiet, dodamies uz savām Mājām.

266 Un, kad viņi nonāca līdz tai vietai, lai pārietu otrā krastā, viņi sāka šaubīties par Vārdu un atgriezās. Pēc tam, kad Jozua un Kālebs, un pārējie bija aizgājuši un atnesuši viņogu ķekaru, lai pierādītu viņiem, ka tā zeme tur bija, Dieva apsoliņuma Vārds: “Tā ir laba zeme, piens un medus.” Un atnesa to uz šo krastu, lai

pierādītu to viņiem. Un viņi to nogaršoja un pateica: “Vai, vai, tomēr mēs nevaram to izdarīt.”

267 Kas notika? Viņi aizgāja bojā tuksnesī. Viņi palika tur uz vietas un organizējās, un nomira, ikviens no viņiem, izņemot tos, kuri pārgāja un atgriezās, Jozua un Kālebs; Mozus tika pārnestš. Tas Draudzei ir prototips gaidīšanai; un Vecās Deribas un Jaunās Deribas Augšāmcelšanai; un aizrautajam Ķermenim. Vai redzat šo trijnieku? Tiem trijniekiem ir jāpieverš uzmanība, saprotiet, lūk, ticīgajiem un neticīgajiem. Saprotat?

268 Ievērojiet, tas taču bija “pilnīgi”. Atcerieties, Dievs nekad nepiedeva to grēku. Nu, kā gan viņi grasās ieiet? Ja tie jau no sākuma ir ērkšķi, tad tie ir ērkšķi arī beigās. To ieraudzīs tikai iepriekšnolemtie.

269 Tagad klausieties uzmanīgi. Tieši tāpat kā Svētā Martina dienās tieši pirms Tumšajiem Viduslaikiem; dievbijīgs cilvēks. Kurš no jums ir lasījis Svētā Martina rakstīto? Daudzi no jums. Mēs atnācām pēc Svētā Martina pierakstiem; priesteris sacīja: “Viņš taču nebija kanonizēts.” Protams, viņš nebija; viņi to neizdarīja, bet Dievs to izdarīja. Svētais Gars pateica mums ielikt viņu tur, tajā trešajā draudzes periodā. Saprotat?

270 Paskatieties, cik tas bija godbijīgs bija vīrs; izsaukts, iepriekšnolemts. Viņa vecāki bija pagāni. Viņa tētis bija zaldāts. Viņam bija jāiet pa to pašu ceļu, jāklūst par zaldātu. Un, kad viņš tā darīja, un viņš vienmēr ticēja, ka kaut kur ir Dievs; mežu cilvēks, viņš mācēja redzēt Dievu. Viendien viņš gāja garām kādai pilsētai, un tur gulēja vecs klaidonis, mira, lūgdams kādu. . . Tonakt viņam bija auksti. “Ak,” sacīja, “iedodiet man ar kaut ko apsegties; es šonakt nomiršu.”

271 Neviens viņam nepalīdzēja. Bet Martins apstājās malā un kādu laiku viņu vēroja. Neviens nepalīdzēja. Viņam bija tikai viens mētelis. Viņš pats nosaltu, ja viņš, ja viņš—viņš iedotu viņam to mēteli, viņš pildīja dienesta pienākumus. Tāpēc viņš nodomāja: “Mums abiem būs izredzes izdzīvot, ja es padalīšos ar viņu.” Tāpēc viņš novilkā savu mēteli un pārgrieza to uz pusēm ar savu zobenu, un ietina tajā veco klaidoni. Arī viņš ietinās savā mētelī.

Visi sacīja: “Skat, cik smieklīgs sargkareivis. Skat, cik smieklīgs zaldāts, aptinies ar pusi no mēteļa!”

272 Nākamajā nakti, kad viņš atpūtās no dežūras un gulēja gultā, viņš tika uzmodināts. Paskatījās, stāvēdams tur istabā, tur stāvēja Jēzus Kristus, ietīnīš tajā drānas gabalā, kurā viņš to bija ietinīš. Tad viņš uzreiz saprata: “Ko jūs darāt Manīem mazajiem, to jūs esat izdarījuši Man, Manam svaidītajam,” kas tur gulēja.

273 Viņš bija varens Dieva kalps. Draudze par viņu smējās, vajāja viņu, dzina viņu ārā un visu ko tādu, taču viņš bija Dieva

pravietis. Tas, ko viņš sacīja, piepildījās. Tajā periodā bija arī daudzi, kuri viņam ticēja.

²⁷⁴ Es gribu parādīt jums, cik velns ir viltīgs. Reiz viņš sēdēja savā kabinetā. Un pēkšņi parādījās varens eņģelis ar kroni uz galvas, zelta apavos, ar zelta izšuvumiem uz apģērba, un saka: “Martin, vai tu mani pazīsti?” Viņš sacīja: “Es esmu tavs Kungs un Glābējs. Es esmu Tas, kurš tevi izglāba. Pielūdz mani, Martin.” Taču tas pravietis, zinādams, ka tur kaut kas nebija isti kārtība, viņš turpināja uz viņu skatīties. Tas sacīja: “Martin, es esmu tavs Glābējs, Jēzus Kristus. Pielūdz mani! Vai tad tu nepazīsti mani, Martin?”

²⁷⁵ Martins turpināja uz viņu skatīties, Rakstu vietas joņoja caur viņa galvu. Viņš sacīja: “Sātan, atkāpies no manis.” Viņš sacīja: “Tev uz galvas ir kronis. Bet Dieva Vārds saka, ka ‘Viņu kronēs Viņa svētie’ laika beigās.”

Vai tad pentakosti uz tā neuzķertos? Skatīties uz šo Vārdu, brāli. Lūk, ko ir vērts darīt.

²⁷⁶ Viendien, atkal, tur klosteri bija viens padzīvojis, svēts virs, grupiņa ar jauniem mūkiem. Viens no tiem bija tāds kā ātri aizkaitināms. Ieklausieties tajā, tā ir laba—laba līdzība šodienai. Viņš gribēja būt augstāks par tiem pārējiem. Viņš gribēja sevi parādīt kā autoritāti, kā kaut ko lielāku, kaut ko labāku, ļoti izcilu, ziniet, būt tas lielais un varenais. Viņam gribējās būt ievērojamam. Nekad negribēja, lai citi brāļi... Ziniet, viņam gribējās izcelties. Saprotat? Viņš, lai kā tur arī nebūtu, viņš bija ļoti iedomīgs. Viņš bija pasaules naba. Nevienam nedrīkstēja viņu aizskart. Un tā, paskatīties, kas notika. Viņam vajadzēja kaut ko grandiozu. Viņam vajadzēja pielīdzināties augstākajai sabiedrībai. Vai jūs sekojat domai? Saprotat? Un tā, viņš pateica, viņš pravietoja. Viņš sacīja: “Tas Kungs arī mani padarīja par pravieti. Es esmu pravietis.”

Lūk, tai valsti jau bija viens apstiprinātais pravietis, tas bija Svētais Martins; viņš piedzima par pravieti.

²⁷⁷ Taču tas jaunietis sacīja, jaunais puisis sacīja, jaunais mūks, aptuveni divdesmit piecus gadus vecs, sacīja: “Tas Kungs ir padarījis mani par pravieti, un es jums to pierādišu.” Sacīja: “Šovakar Tas Kungs iedos man svarīgas, smalkas drēbes, man tās uzģērbs, baltas drēbes, un noliks starp jums. Tad jums visiem būs jānāk pie manis, saprotiet, un jūs saņemsiet no manis rīkojumus.”

Lūk, salīdziniet to šodien, redziet: “Es būšu organizācijas galva. Es parūpešos par jums, pārējie mūki.”

²⁷⁸ Un, protams: “Tovakar tajā ēkā parādījās uguņi,” tā ir rakstīts svētā Martina pierakstos. Palasiet to. Un tas ir autentiski. Tā ir vēsture. Un parādījās uguņi, bet visi pārējie vēroja, un, lūk, parādījās... Viņš nostājās viņu priekšā baltās

drēbēs. Viņš sacīja: “Redzat, ko es jums sacīju?” Taču tas bija pretrunā Vārdam.

²⁷⁹ Un, kad viņš aizgāja pie gados vecā koledžas dekāna, tas, nedaudz pastaigājies šurpu turpu, sacīja: “Dēliņ, te kaut kas nav labi.” Viņš sacīja: “Ir tikai viens veids.” Lūk, kāds! “Mēs varam to uzzināt tikai vienā veidā. Izskatījās tas, protams, pārdabiski.” Ak, pentakosti pa galvu pa kaklu bez mazākajām šaubām pie tā būtu pieķērušies! Viņš sacīja: “Brinums varbūt arī ir noticis, taču šķiet, ka tas nesaskan ar Vārdu. Nu, mums ir tāds cilvēks, svaidīts pravietis vārdā Martins. Aizej, nostājies viņa priekšā.”

Tas puisis sacīja: “Nē, nē! Martinam ar to nav nekāda sakara.”

Tas sacīja: “Tu tik un tā iesi.” Un viņi satvēra viņu aiz rokām, aizveda un nostādīja Martina priekšā, un tās drēbes izzuda.

Saprotiet: “Pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Saprotiet, viņi tos pazīst. Jēzus sacīja: “Manas aitas pazīst Manu Vārdu.”

“O,” jūs sacīsiet, “dzird Manu *Balsi*.”

²⁸⁰ Tas ir Viņa Vārds. “Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda.” Saprotat? Iepriekšnolemtais to zina. “Svešam vārdam jeb svešai balsij viņi nesekos.”

²⁸¹ Tas pats toreiz bija ar tiem puisiem; viņi nesekoja. Viņi zināja, ka tur bija Martins, tā perioda pravietis, Dieva apstiprināts caur Vārdu, zināja Vārdu. Bet tas cilvēks negribēja stāties Tā priekšā.

²⁸² Viņš pateica arī: “Kur ir svaiga Gaļa,” jeb Vārds, “tur attiecīgajā laikā sapulcēsies ērgļi.” Lūk, tas ir Mat-... Ja gribat to pierakstīt, tas ir Mateja 24:28. Nedaudz augstāk ir Mateja 24:24; četrus pantīņus zemāk, redziet, ja gribat to atzīmēt. “Kur ir svaiga Gaļa,” ir Manna, ir Vārds, “tur salasisies ērgļi.”

²⁸³ Un tā, man ir jāpasteidzas. Es pacēlu acis un ieraudzīju, cik laika... Ir—ir septiņas vai astoņas minūtes pāri divpadsmitiem. Es tā ātri pasteigšos, vai arī mēs varam pabeigt to šovakar, kā gribat, tā arī darīsim. Šajā ritā vai šovakar? Hm? Cik daudziem ir jādodas mājās šodien pēc kalpošanas, paceliet savu roku, redziet. Ak vai, labāk turpināt!

²⁸⁴ Piedodiet, ka es tik ilgi šādi aizturu tos cilvēkus uz telefona līnijas, bet es pasteigšos. Tas ir vērtīgāk par jūsu naudu. Tā es uzskatu, priekš manis, saprotiet. Jūsu nauda pazudis. Bet šis nepazudis; Tas ir Vārds. Saprotat?

²⁸⁵ “Kur ir Gaļa, tur savāksies ērgļi.” Kur ir Gaļa, kur ir laupījums, tur savāksies ērgļi. Kur ir svaiga Gaļa, Vārds konkrētajam laikam, tieši tur savāksies ērgļi.

²⁸⁶ Taču, kad tā sabojāsies, tad pie tās sadrūzmēsies maitasputni. Jā. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Kad ir

nogalināts laupijums, ērgļi ir klāt; taču, kad tas tur gulēs un sabojāsies, tad uzreiz parādās maitasputni. Ērglim tur vairs nebūs ko darīt. Saprotat?

²⁸⁷ Jēzus sacīja: “Kur ir svaiga Gaļa,” kur nokrita Manna, vakarā, kad krit svaiga Manna, “tur pēc Tās salidos ērgļi.” Tā ir Manna tai dienai. Saprotat? Pievērsiet uzmanību.

²⁸⁸ Taču, kad tā sabojājas, tajā iemetas tārpi, tad maitasputni ir klāt. Viņi nevar to saost, kamēr tā nesabojāsies. Nav brīnums, ka Jēzus tur stāvēja un sacīja: “Jeruzāleme, tu, kas nomētā ar akmeņiem katru pravieti!” Pievērsiet uzmanību tam personas vietniekvārdam, redziet, “Jeruzāleme, Jeruzāleme, cik reižu Es gribēju. . .” Kas Viņš tāds bija? “Cik bieži Es gribēju sapulcināt tevi, kā vista sapulcina savus cālišus, tevi, kas nomētāji ar akmeņiem katru pravieti, ko Es tev sūtīju,” tā lielā draudze, Jeruzāleme.

²⁸⁹ Tā Jeruzāleme, kas nav šeit uz zemes, “bet mēs esam no tās Augšējās Jeruzālemes”, no kuras nāk Vārds, no iepriekšnolemtības, saprotiet. Nevis vecā, iznikstošā Jeruzāleme; Jaunā Jeruzāleme, kas nevar iznikt. Nevis vecā Jeruzāleme, ko uzcēla cilvēki; bet Jaunā Jeruzāleme, ko ir uzcēlis Dievs, saprotiet, tur, kur šobrīd izpaužas Vārds. “Mana Tēva namā ir daudz mājoķļu. Es iešu un sataisišu tos jums,” Radītājs taīsa zelta ielas un tā tālāk. Lūk, Tā ir tā, kas neizniks.

²⁹⁰ “Jeruzāleme, Jeruzāleme, cik bieži gribēju Es,” no laika sākuma; nevis trešā Persona, nevis kāds cits, bet, “Es gribēju sapulcināt tevi, kā vista sapulcina savus cālišus, bet tu negribēji. Taču tagad tava stunda ir pienākusi.” Saprotat?

“Kur ir svaiga Gaļa, tur sapulcēsies ērgļi.” Bet, kad tā gaļa ir sabojājusies, tad savācas maitasputni. Saprotat?

²⁹¹ Ievērojiet. Mozus, viņš nekad nedeļa Dieva bērniem. . . Mozus bija ērglis, un viņš nekad nedeļa Dieva bērniem Noas ēdiena atliekas. Saprotat? Viņam bija svaigs Dieva Vārds. “Tas Kungs Dievs satika mani tuksnesī un apstiprināja Savu Vārdu, un atsūtīja mani šurp, lai jūs izsauktu.” Pēc tam tur visapkārt uzradās atdarinātāji, kas to atdarināja. Saprotat? Taču viņam bija tā laika Vārds.

²⁹² Jo Dievs bija pateicis Ābrahāmam, tam, kuram bija apsolījums: “Tavs dzimums būs piedzīvotāji svešā zemē četrsimt gadus, taču Es viņus piemeklēšu un izvedīšu ar stipru roku.”

Mozus sacīja: “Lūk, Tas Kungs Dievs runās uz mani un rādis, un ir pateicis man, kas ir jādara, un es pateikšu jums.” Sacīja: “Mani sūtīja ‘ES ESMU.’”

²⁹³ “ES ESMU!” Nevis “Es biju, vai būšu.” “ES ESMU,” tagadne, Vārds šobrīd. Nevis Vārds, kas bija, Vārds, kas atnāks; bet Vārds, kas ir tagad. Saprotat? Vai sapratāt? “ES ESMU!” “ES ESMU” ir Vārds. “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva.”

Vai pareizi? “ES ESMU.” “Dievs sūtīja mani kā Viņa pravieti, lai apstiprinātu, ka tā ir taisnība. Es esmu tā atbilde uz šo Vārdu, pateica man atnākt šurp un to izdarīt.”

Un, kad viņš to izdaria, faraons sacīja: “Nu, mūsu grupā ir pilns ar tādiem puīšiem, kuri arī var to izdarīt,” atdarinātāji.

²⁹⁴ Jēzus sacīja: “Lūk, tas atkal atkārtosies pēdējās dienās,” saprotiet, pretendē uz to pašu. Paskatieties, kurš atnāca pirmais. Paskatieties, kurš palika ar Vārdu. Tieši tā. Lūk, kā to atpazīst.

²⁹⁵ Tāpēc jūs redzat, mēs redzam, ka Mozus nedeva viņiem to, kas bija Noas laikā: “Mēs tagad būvēsim šķirstu, jo, ziniet, tas ir Vārds. Reiz Noa uzbūvēja šķirstu.” Nē, no tā barojās maitasputni. Nē. Nē.

Tas ir apsolīts Vārds. Ievērojiet, kas attiecas uz viņa vēstījumu, ko viņš saņēma no Dieva, tad viņam bija istens iepriekšnolemts Dieva Vārds tai stundai.

²⁹⁶ Arī Jēzus nebaroja cilvēkus ar Mozus ēdiena atliekām. Mozum bija Vārds tai stundai, taču Mozus bija pravietis. Šeit ir Pats Dievs, saprotiet, Viņš nebaroja cilvēkus ar Mozus—Mozus ēdiena atliekām.

Bet vienkārši paskatieties uz tiem maitasputniem tur tajā organizācijā, kas rīja to pilnām mutēm. “Mēs zinām! Mums ir Mozus! Mums Tu neesi vajadzīgs.”

Viņš sacīja: “Ja jūs pazītu Mozu, tad jūs atpazītu Mani, jo Mozus runāja par Mani.” Saprotat?

²⁹⁷ “Kur ir svaiga Gaļa, tur savāksies ērgļi.” Ērgļi! Svaigi kauta Vārda gaļa, Vārds, kas ir izaudzēts un nobarots, un ticis izpausts, un atdots bērniem par Barību.

Lūk, veca gaļa, kas ir gulējusi tur simtiem gadu, tur tā arī paliks.

²⁹⁸ Tas pats šodien! Luteram bija grēku nožēlas vēstījums; taču jūs esat luterāņu maitasputnu bars! Baptistiem bija vēstījums; bet jūs esat baptistu maitasputni! Saprotat? Pentakostiem bija vēstījums; nu tik būs, pentakostu maitasputni!

“Bet kur ir svaiga Gaļa, tur sapulcēsies ērgļi.”

Atcerieties, tajos laikos nebija iespējams iekarot luterāņiem (tagad jau var) katolicisma maitu. It nekādi. Viņam bija svaiga gaļa. Tas bija tāds draudzes periods.

²⁹⁹ Nebija iespējams iekarot metodistiem luterāņu vēstījumu. Ak nē, viņiem nebija vajadzīga tāda maita. Tā bija sabojājusies. Saprotiet, Dzīvība no turienes jau bija izgājusi un pārgājusi kaut kur citur. Tas stiebrs tur jau bija atmiris. Dzīvība virzās tālāk.

Tāpat jūs nevarēsiet Kristus Ligavai iekarot pentakostismu. Nekādā gadījumā! Pārtārpojušās organizācijas; nekā tamlīdzīga! Nē, nē!

³⁰⁰ Jo apsolījums saka: “Un pirms nāks tā lielā un briesmīgā diena, Es sūtišu jums Ēliju pravieti. Viņš atkal pieversis bērnu sirdis tēvu ticībai.” “Visus tos solījumus, kas ir doti Bibelē, Es tos piepildīšu, un tur sapulcēsies ērgļi.” “Visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis.” Saprotat?

³⁰¹ Jēzus to nemēģināja. Taču, kad Jēzus atnāca, Viņš ieraudzīja veselus maitasputnu barus: “Mums ir Mozus likums.” Saprotat? Nu, tā barība derēja tam laikam, kad tā tika nokauta un iedota viņiem. Saprotiet, toreiz tas derēja.

³⁰² Bet tas ir tas, kas bija paredzēts pašam Mozum, kas nokāva to upuri, sacīja: “Tas Kungs, jūsu Dievs, cels jūsu vidū, no jūsu pašu brāļiem, Pravieti. Notiks tā, ka ikviens, kas nebūs uzticīgs tam Pravietim un tam, ko Viņš saka, tiks izdeldēts no tautas vidus.” Tā arī notika.

³⁰³ Paskatieties, kā piepildījās aptuveni sešsimt dažādi pravietoņi no Vecās Derības tur Jēzū Kristū. “Viņi caurdūra Manas rokas un Manas kājas.” Aptuveni, es aizmirsu, cik daudzi piepildījās Viņa dzīves pēdējās septiņās vai astoņās stundās, viss, ko bija sacījuši pravieši, precīzi.

³⁰⁴ Ja šodien es pravietotu, ka kaut kas konkrēts notiks tieši pēc gada no šī brīža, tad man—man, iespējams, būtu divdesmit procentu iespēja, ka tas notiks, vai nu tas ir pareizi vai nē. Bet, ja es pravietotu, ka tas notiks, bet nepateiktu kad, tad man būtu mazāks procents. Ja es paredzētu, kad tas notiks, tad vēl mazāka iespējamība. Ja es paredzētu, kurā vietā tas notiks, tad paliek vēl mazāka iespējamība. Ja es paredzētu to . . . ar kuru cilvēku tas notiks, tad man būtu jau aptuveni viena simttūkstošā daļa iespējamības, ka tas vispār notiks, ja tā nebūtu taisnība.

³⁰⁵ Bet katrs Vārds, aleluja, kas bija uzrakstīts par šo Mesiju, piepildījās līdz pēdējam sikumam. Pat tā, ka reiz, lasīdams Rakstus, Viņš apstājās pašā teikuma vidū un pateica: “Dieva Gars ir uz Manis, lai sludinātu Evaņģēliju un atbrīvotu . . .” Un apstājās tieši tur, teikuma vidū, jo pārējais notiks Viņa otrajā Atnākšanā. Amen! “Debesis un zeme zudis; Mani Vārdi nezudis.” Saprotat?

³⁰⁶ Toreiz Viņš bija Vārds, kas baroja cilvēkus tajā laikā. Mozus pateica viņiem Patiesību; taču, redziet, viņi vienmēr uztaisa no tā konfesiju, lai maitasputni . . .

³⁰⁷ Tur vēl kaut kas no Tā paliek, kad ērgļi paēd un aizlido mājās. Tad viņi gaida vēl kaut ko. “Vārds,” viņi saka, “lūk, Tam ir jāatnāk. Vakar mums bija briedis, rīt mums būs aita.” Vai saprotat, ko es gribu pateikt? “Tur guļ veca briezma maita, kas tiek aprīta, bet mums šodien būs aita. Kur tā ir?” Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Eņģeļu Barība! Tie cilvēki, kas viendien ēda mannu, ja viņi mēģināja saglabāt to uz nākošo dienu, tā sabojājās. Vai jūs redzat visas šīs līdzības, tik nevainojamas? Tas pats ir tagad!

308 Ievērojiet, Jēzus laika maitasputni arī dzina ārā ļaunos garus; svaidītie, no vecas maitas. Vai pareizi? Viņi dzina ārā ļaunos garus. Tā sacīja Jēzus.

309 Un atcerieties, tajā laikā viņiem bija pravieši. Kajafa, virspriesteris, pravietoja. Cik daudzi to zina? Kajafa pravietoja. Pievērsiet uzmanību, kāds ir nezāles stāvoklis uz lauka; tā tiek laistīta ar to pašu svaidījumu. Kāpēc Bibelē ir teikts, ka viņš pravietoja? “Tāpēc ka tajā gadā viņš bija virspriesteris.” Pretīgs maitasputns, nezāle un dzelksnis, kas auga Kviesu vidū; taču uz viņa bija Gars, neviltots Svētais Dieva Gars. Dieva Svētais Gars bija uz viņa sludinādams, pravietodams un paredzēdams, ka tas notiks; bet pats noraidīja un sita krustā apstiprināto tās stundas Vārdu.

310 Ak, lai Dievs ir žēlīgs, brāli! Cik ilgi vēl mums ir tas viss jāsaka, cik daudz vēl jārada Rakstos? Es pasteigšos. Man šeit ir aptuveni desmit lapas ar Rakstu vietām, kas to visu pierāda. “Saule pār taisnajiem un netaisnajiem, vienādi.”

311 Jēzus pateica, lai to apstiprinātu. “Ja Es izdzenu ļaunos garus ar Dieva pirkstu, tad kā tos izdzen jūsu bērni?” Lūk, viņi dzina ārā ļaunos garus. Viņi pravietoja. Vai pareizi? Taču viņi neatpazīna, ka Viņš ir Vārds tai stundai (kāpēc?), tāpēc ka Viņš nebija pievienojies viņiem.

312 Tagad paņemiet Mateja 24:24: “Viltus Kristi,” svaidītie, “celsies un viltus pravieši to pravietos,” redziet, “un pieviltu pat Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Vai tagad saprotat?

313 Pievērsiet uzmanību, bērni. “Ar ko bērni. . . Ja Es izdzenu ļaunos garus ar Dieva Vārdu,” un Viņš bija Dieva Vārds, “tad ar ko tos izdzen jūsu konfesionālie bērni?” Lūk, un ļauno garu izdzīt var tikai Dievs, mēs to zinām, tikai Dievs. Jo stipram cilvēkam ir taču jābūt stiprākam nekā tam, kas ir viņa namā. Viņiem bija vara to darīt.

314 Jūs zināt, ka tur Atklāsmes grāmatā ir teikts, ka viņš. . . ka antikrists, kas cēlās pēdējās dienās, “Darija tādas zīmes un brīnumus, ka pievila visus, kas dzīvoja uz zemes virsas, un pievila ikvienu, kristiešus un visus, kuru vārdi nebija ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā,” atbilde uz Mateja 24:24, “kuru vārdi nebija ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radīšanas.”

315 Tā Dzīvība, kura bija tā—tā īstenā apelsinkoka saknēs, pacēlās cauri visiem tiem citrusiem un visam pārējam, aizgāja tālāk un nesa augļus tā koka galotnē, augstāk par visiem konfesionālajiem piepotējumiem un zariem. Vai jūs sapratāt? Es pasteigšos. Stiprais cilvēks. . .

Tagad atcerieties Dāvidu, viņš bija godīgs, patiess, centās izdarīt darbu Dievam, taču nebija norikots to darīt.

³¹⁶ “Viņi” ir svaidītie; bet Jēzus sacīja: “Viņi māca kā Mācību cilvēkus (Rakstu) skaidrojumus,” saprotiet, nevis Dieva Vārdu, nevis Viņa apstiprināto Vārdu; māca vēsturisku Kristu, saprotiet, kaut ko, kas ir bijis.

Bet Bibelē ir teikts: “Viņš ir.” “ES ESMU,” nevis “Es biju vai būšu.” “ES ESMU tieši tagad.” Viņš ir tas joprojām dzīvais Vārds.

Viņš bija, sākumā, Viņš bija—Viņš bija stiebrīņos; Viņš bija vārpa slotiņā; Viņš bija sēnalā; taču tagad Viņš ir Graudā.

³¹⁷ Nu, pamēģini atgriezties un dzīvot no jauna? Kā būtu, ja tā Dzīvība atkal nolaistos lejup, vai domājat, ka (pamestā) Dzīvība spētu runāt, atgriezties atpakaļ, kad tā vecā sēnala jau ir izkaltusi, atgriezties atpakaļ un atkal dzīvot tajā? Tā nenotiek. “Jo ir neiespējami tos, kas reiz apgaismoti,” bet negāja tālāk kopā ar Vārdu, kad Tas istenojās, “viņi ir miruši, zuduši; un dzelkšņi un ērkšķi, kuri ir tuvu noraidījumam, kuru gals ir uguni.” Vai pareizi?

Tagad pasteigšos, cik ātri vien varēšu.

³¹⁸ Tagad pievērsiet uzmanību Rakstiem. Māca vēsturisku Dievu, saprotiet, gluži kā mēģina dzīvot pagātnē, piemēram: “Nu, Veslijs sacīja *to-un-to*.” Vai arī: “*Tāds-un-tāds* sacīja *to-un-to*.” Jūs noraidāt konkrētās dienas apsolīto Vārdu, to Mannu, kas ir skaidri identificēta konkrētajam laikam. Viņi cenšas ieliet savu veco luterāņu, baptistu, pentakostu viņu mūsu jaunajos traukos. Nekas nesanāks. Un mūsu jauno Viņu viņu vecajos traukos, nekas nesanāks. Ja viņi mēģinās ieliet šo jauno Viņu savā konfesijā, tad viņu neprāts kļūs skaidri redzams. Nekas viņiem nesanāks. Tas sarauj to gabalos.

“Klau, brāli, es ieraudzīju Dieva Vārdu, precīzi pēc Vārda!”

³¹⁹ “Nu, paklau, doktor, ja . . . Mēs—mēs nevaram To pieņemt.” Ned, man šķiet, ka nesen tu ko tādu piedzīvoji. “Mēs, mēs šobrīd nevaram To šeit pieņemt. Es—es domāju, ka varbūt tev labāk būtu jāaiziet.” Jūs zināt. Saprotiet, nekas tur nesanāks. Tas sarauj to gabalos.

³²⁰ “Jūs neliekat jauna auduma ielāpu uz veca auduma, jo tas viss saplīsis.” Saprotat? Vai tad Jēzus tā neteica? Nevar liet jaunu Viņu vecos traukos. Tie pārplīsis. Jaunajā Vinā ir Dzīvība. Labi.

³²¹ Pievērsiet šeit kaut kam uzmanību, tagad patiešām ātri, mēs jau beidzam . . . mūsu runāšanu. Pievērsiet uzmanību Atklāsmes grāmatai 16:13 līdz 14, ja gribat to pierakstīt. Varbūt man nebūs laika pie tā vērsties. Es gribu, lai jūs noteikti to ieraugāt. Un tā, ievērojiet, tas skan starp Sesto un Septīto Kausu.

Un tā, mēs . . . mēs beigsim pēc britiņa, pacietieties vēl tikai dažas minūtes. Mēs jau beidzam.

³²² Ievērojiet, Atklāsmes grāmata 16:13 līdz 14, starp Sesto un Septīto Kausu: “Trīs nešķīsti gari, līdzīgi vardēm” (vai jūs to

ievērojāt?) “iznāca no kāda mutes.” Tagad ātri paskatieties. Vai esat gatavi? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]
Garu trisvienība!

³²³ Lūk, konfesionālais brāli, tikai britiņu pasēdi mierīgi. Nevajag celties kājās un iet ārā no istabas tur pie tā radioaparāta, pie telefona linijas pieslēguma. Neslēdz ārā savu magnetafonu. Tikai britiņu pasēdi mierīgi un paklausies. Ja tu esi dzimis no Dieva, tu tā izdarīsi.

³²⁴ Varžu trisvienība! Varde ir tāds dzīvnieks, kas vienmēr skatās atpakaļ. Tā nekad neskatās tur, kur viņa iet; tā skatās, no kurienes ir nākusi. Saprotat? Vai tad jūs neredzat? Kur piedzima trisvienības ideja? Aterieties, “tris nešķisti gari”, atsevišķi gari. Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

³²⁵ Ievērojiet, viņi skatās atpakaļ uz Nikejas Padomi, kur piedzima tā trisvienības mācība, nevis uz Biblii. Tur nekā tāda nav. Viņi skatās atpakaļ uz Nikejas Padomi Nikejā, Romā, kur tika dzemdēta trisvienība.

³²⁶ Pievērsiet uzmanību, no kurienes tās iznāca. Ievērojiet. Šī varžu trisvienība iznāca no vecās trisvienības, viņu māte piedzemdēja jaunu trisvienību. No kurienes tā iznāca? No trisvienības: “pūķis”, redziet, “zvērs” un “viltus pravietis”. Trisvienība, jauna. Kad tās vārdes iznāca? Kad tas bija? Ievērojiet, tās bija tur visu laiku, taču tās nebija redzamas līdz Sestajam un Septītajam Kausam, tieši pirms Zimogu atvēršanās (Hm?), lai to atklātu.

³²⁷ “Jo septītā eņģeļa Vēstījuma dienās kļūs zināmi Dieva noslēpumi,” visām tām trisvienības lietām un neistajām kristībām, un visam tam bija jātiek parādītam. Lai Dievs palīdz mums ieraudzīt, kas ir Patiesība! Un nedomājiet, ka kāds mēģina kaut ko pateikt, lai . . .

³²⁸ Es jūtu, kā tas gars Tam pretojas, saprotiet. Es nerunāju no sevis, brāli. Es runāju no Dieva Eņģeļa, Kurš ir nometnē. Pilnīgi pareizi.

³²⁹ Ievērojiet, trisvienība! “Pūķis,” cik daudzi zina, kas bija pūķis? Tā bija Roma. “Un pūķis stāvēja sievas priekšā, lai aprītu viņas bērnu, kad tas piedzims.” Vai pareizi? Ko Bibelē nozīmē “zvērs”? Spēku. Labi. “Viltus pravietis, viltus pravietis,” viltus svaidītais. Saprotat?

³³⁰ Kur tas sākās? Tur ir “viltus pravietis,” vienskaitlis. “Viltus pravietis,” pirmais pāvests; un no turienes iznāca “ielasmeita un netikļu māte,” viss pārējais.

³³¹ Cēlās viltus trisvienība; nevis agrinājās dienās, tas nekļuva redzams agrinājās dienās, kad tas netraucēti virzījās uz priekšu. Taču, kad atnāca Septiņu Zimogu laiks un atvēra tos noslēpumus, un atklāja tos, lūk, kad “šīs vārdes, trīs nešķistie

vardēm līdzīgie gari iznāca, lai sevi parādītu,” trīsvienības mācība pret Patiesību. Saprotat? Hm!

Vai redzat, no kurienes tas iznāca? Vai redzat, kur tas atgriežas? Uz Ekumēnisko Padomi. Viņi visi vienalga ir brāļi; tie paši gari, tas pats.

³³² Un paskatieties. Tik maldinoši, dara brīnumus! Un tie ir ļaunie gari, kas ir izgājuši pie visiem zemes dieviem, dara brīnumus, lai pieviltu tos, kas dzīvo pēdējā dienā, un viņiem tas izdosies. Ko par to ļauno garu sacīja Dievs?

Saciņa: “Es noiešu lejā un ielīdīšu to praviešu mutēs, un izdarišu tā, ka tie pravietos melus, lai liktu Ahabam no turienes aiziet un tikt iznīcinātam.”

³³³ Dievs sacīja: “Ej. Tev izdosies. Tu liksi viņiem tam noticēt. Viņi jau no paša sākuma nestāv uz šī Vārda.” Saprotat? “Ej, jo tu viņu pārliecināsi. To izdarīsi tieši tu, kad ieiesi tajos viltus praviešos, jo viņš paļaujas tieši uz viņiem. Un viņš neko nezina par Vārdu, bet viņš arī necentīsies uzzināt par To. Viņš nevar to izdarīt, jo viņš jau no sākuma ir dzelksnis.” Saprotat? Saprotat? “Tev izdosies.”

Paskatieties uz tām melīgajām vardēm, kas skatās atpakaļ: “Nu, vai tu zini, ko viņi toreiz pateica Nikejā?”

³³⁴ Man ir vienalga, ko viņi runāja tur Nikejā. Es saku, ko viņi pateica šeit pie Dieva Troņa; kas būs, nevis, kas bija; kas būs, jo Viņš ir “ES ESMU”. Saprotat?

“Viltus.” Vienkārši paskatieties. Ha! Ievērojiet, no kurienes tās iznāca.

³³⁵ Tagad (Klausieties uzmanīgi.) mēs skaidri to redzam pēc Septiņu Zimogu atvēršanas. Lūk, kam ir jāatver šis noslēpums: Kas tā par trīsvienību? Saprotat? Kur to vispār nosauca par trīsvienību? Saprotat? Kur Bibelē kaut vai ir pieminēts vārds trīsvienība? Kā var būt trīs Dievi, ka mēs pielūgtu trīs Dievus un nebūtu pagāni?

³³⁶ Kā viņus var atdalīt, ja Viņš pateica: “Es un Mans Tēvs esam Viens”? “Ja nenoticēsiet, ka Es esmu Viņš, tad mīrsiet savos grēkos, saprotiet, savā neticībā.” Grēks ir neticība. “Jūs aiziesiet bojā savā neticībā.”

Ak, kas tavuprāt Es esmu un no kurienes es nāku,

Ak, vai Tēvu Manu tu zini, vai Viņa Vārdu nosaukt vari?

ES ESMU Šaronas Roze un Spožā Rita
Zvaigzne.

Vai varat man pateikt, kas Viņš ir?

ES ESMU, kas runāja uz Mozu degošajā Uguns krūmā,

ES ESMU tas Ābrahāma Dievs, Spožā Rita
Zvaigzne.

ES ESMU Šaronas Roze, ak, no kurienes,
tavuprāt, nāku Es;

Ak, vai Tēvu Manu tu zini, vai Viņa Vārdu
nosaukt vari? (Āmen!)

ES ESMU Alfa, Omega, Sākums no Beigām;
ES ESMU visa radišana, un Jēzus ir Viņa
Vārds.

Tā tas ir. Nekādas trisvienības! It nekādas. Tas ir kaut kas melīgs.

³³⁷ Septiņi Zīmogi, kas atver tos noslēpumus, “kuriem ir jāpiepildās,” parāda. Atvērts Zīmogs; atbrīvo, parāda, padara saprotamas apslēptās Patiesības, kas visus šos gadus bija apslēptas zem Zīmogiem, visu to draudžu un konfesiju laikā.

“Lielā netikle” no Atklāsmes grāmatas septiņ-... Kas tā tāda? Taču, turklāt viņa ir arī “NETIKĻU MĀTĒ”. Saprotat?

“Nu, tu nosauci viņus par ‘maitasputniem’”, jūs sacisiet, “brāli Branham.” Tā tas ir.

³³⁸ Taču atcerieties, maitasputns ir putns. Arī viņš ir svaidīts, lai lidotu. “Tie divi gari būs tik līdzīgi, ka pieviltu pat Izredzētos...” Maitasputns ir tikpat liels kā—kā ērglis. Viņš var lidot kā ērglis; un ir svaidīts lidot jeb sludināt, jeb pravietot, ievērojiet, tāpat kā ērglis. Taču viņš nevar sekot ērglim augstumos. Nē, nē. Ja viņš mēģinās lidot pakaļ ērglim, tad viņa neprāts kļūs redzams. Tieši tā. Viņš nespēj lidot pakaļ ērglim.

³³⁹ Ak, viņš var pateikt: “Es ticu, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls. Es ticu Dievam Tēvam, Visuvarenajam, debesu un zemes Radītājam; Viņa Dēlam Jēzum Kristum,” un tā tālāk. Ak, protams, šādi viņi var. Taču kā ar to, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi? Saprotat?

³⁴⁰ Ērglis ir īpaši veidots putns. Uz zemes nav neviena viņam līdzīga. Saprotat? Viņš—viņš... Ja kāds maitasputns vai kāds cits putns mēģinātu viņam sekot, tas izjuks gabalos. Viņa neprāts kļūs redzams, pavisam noteikti. Viņš pārsprāgs, ja viņš mēģinās ieliet jauno Vinu vecā traukā. Saprotiet, viņš pārsprāgs. Viņš izjuks gabalos. Viņš nav radīts, viņš nav... Viņam nav tāda miesas uzbūve, lai uzturētos tādā augstumā. Kad viņš paceļas tajās varenajās sfērās tur augšā, ja viņš nav tā radīts, tā nozīmēts, iepriekšnoteikts, nav dzimis kā ērglis, tas viņu saraus gabalos. Saprotat? No viņa spārnēm izkritis spalvas, un viņš nokritis uz zemes. Noteikti. Viņš nevar sekot ērglim augstumos. Ja viņš to pamēģinās, tad viņa neprāts kļūs redzams. Tā tas ir. Nevarēs.

³⁴¹ Kāpēc? Viņš neredz tā, kā redz ērglis. Kāda jēga ir censties uzlēkt ļoti augstu, ja tur augšā tu neredzi, kur tu atrodies? Un, ja viņš pamēģinātu, kaut vai pamēģinātu atdarināt to ērgli

augstumos, tad viņš paliks tik akls, ka nesapratis, ko viņš te vispār ladinās. Tā tas ir. Viņš bļautās, skaļi gaviļē un trokšņo; taču atliek pateikt viņam Vārdu, ak, viņa neprāts uzreiz kļūst redzams.

³⁴² Parunā ar viņu par kristību Jēzus Kristus Vārdā vai par to, ka Viņš vakar, šodien un mūžīgi ir tas pats un visu—visu ko tādu, un pasaki viņam. “Nu, o, britiņu uzgaidi!” Saprotat? Ak, jā, šeit viņa spalvas izkrit. Saprotiet, viņš palecas un sāk pravietot, un izdzen ļaunos garus, un runā mēlēs, un skaļi gaviļē, un trokšņo, skraida šurpu turpu pa ēku. Taču lai nemaz nemēģina lidot viņam pakāļ Tur augstumos; nu, viņš pavisam noteikti tiks atpazīts.

³⁴³ Un tomēr viņš ir ordinēts. Viņš ir svaidīts. Viņš prot lidot. Viņš var noturēt līdzsvaru, uzlidot tur, taču ne...tikai līdz noteiktam augstumam. Saprotiet, viņš var ēst maitu, bet viņš nevar ēst svaigu Gaļu, kas nāk no Troņa.

³⁴⁴ Viņš ir akls. Viņš jūtas ļoti stimulēts, bet viņš nezina, kāpēc viņš ir tik stimulēts. Redziet, pār viņu ir nonācis tas pats Gars kā lietus, lai padarītu viņu par kviesi; bet viņš jau no sākuma nav kviesis. Viņu tas pārplēš. “Ak, es nevaru iet, jo...Ak, nu nekādi! Es zinu, ka doktors Džons pateica...” Labi, turpini vien. Saprotat? Turpini vien, ja vien gribi.

³⁴⁵ Nē, ievērojiet, viņš nav dzimis jeb veidots, jeb iepriekšnolemts būt par tāda veida putnu. Viņš var...Viņš ir...varbūt viņš ir citrons, kas aug uz apelsinkoka, taču viņš nav nācis no tām saknēm. Viņš ir kaut kas, kas ir ticis pievienots. Un, kad viņi paceļas tik augstu savās konfesijās, kad viņi nevar ieraudzīt, kā tiek apstiprināts iepriekšnolemtais Dieva Vārds, tad viņu neprāts kļūst redzams. “Ak, tās muļķības, tas oreols ap galvu, un pārējais, ak, tās ir blēņas.” Saprotat? Kļūst redzams.

³⁴⁶ Viņš nav veidots, lai tik tālu redzētu. Viņš redz tikai tik tālu, cik tālu ļaus redzēt viņa konfesionālās brilles. Taču tālāk par to viņš ir akls kā sikspārnis. Lūk, kad viņa neprāts kļūst redzams. Saprotat? Lūk, kur apsēžas istenais ērglis, lai paestu. Tieši tā. Lūk, kad tie istenie, izredzētie ērgļi ierauga, kas viņš ir. Kad viņš nevar pieņemt to Vārdu, tad viņi uzreiz saprot, ka viņš ir konfesionālais maitasputns.

³⁴⁷ Kāpēc, kāpēc viņš nevar lidot? Jo paskatieties, no kā viņš barojas. Viņš barojas no sapuvušās konfesionālās maitas. Tā—tā neapgaros viņa ķermeni, citiem vārdiem, nedos viņam fizisko sagatavotību, lai paceltu viņu augstāk par konfesionālajām nesaskaņām. Saprotat? Saprotiet, viņš vienkārši barojas ar kaut ko sapuvušu; no tā sastāv viņa ķermenis. Viņš nespēj pacelties tur, kur tā svaigā Gaļa ļauj pacelties ērglim. Viņš vienkārši to nespēj. Saprotat?

³⁴⁸ Šādi piepildās Mateja 24:24. Viņš lido, lēkā augšup, vicina spārnus, taču viņš vienkārši nespēj pacelties pietiekami augstu.

Saprotat? Tā tas ir. Saprotiet, viņš nevar paņemt, viņš nevar sasniegt tādu augstumu, lai iegūtu to svaigo Mannu. Viņš var ēst veco mannu, kura ir lejā uz zemes, vecus, beigtus zaķus, kuri tika sabraukti pirms nedēļas vai mēneša, vai pirms četrdesmit gadiem, samaitājušies. Viņš var to ēst un vienkārši dzirot par to, čiepstēt un blaustīties, un trokšņot, lēkāt un lidot kā jebkurš ērglis. Viņš ir svaidīts, tāpat kā citi putni.

³⁴⁹ Un maitasputns ir viens no ērgļa paveidiem. Mēs to zinām. Tas, protams, tā ir, taču viņš nespēj lidot pakaļ istenam ērglim. Saprotat? Viņš vienkārši nav spējīgs. It nekādi. Viņa ķermenis nav tā veidots; viņš ir barojies no kaut kā cita, no maitas, saprotiet, bet tas nav...tas nav—tā nav svaiga Gaļa, svaiga Manna. Tas ir kaut kas, ko pateica Lutērs, pateica Veslijs vai arī ko pateica Doktors *Tāds-un-tāds*. Tas nav tas, ko Jēzus pateica šai stundai.

³⁵⁰ Tagad noslēgumā. Svaidītie, “Kristi,” pēdējās dienās, bet “viltus mācītāji un viltus pravieši.” Paskatīties, cik pārsteidzoši! Lūk, es gribu, lai jūs to salīdziniet; mums nav laika to izlasīt: Mateja 24:24 ar Otro vēstuli Timotejam 3:8.

³⁵¹ Mateja 24:24 ir teikts, ka pēdējās dienās, redziet: “Parādīsies viltus Kristi,” viltus svaidītie, “viltus pravieši un parādis zīmes un brīnumus,” tieši tāpat kā tas Īstais, Īstais, “un—un gandrīz pievils pašus Izredzētos”. Lūk, pievērsiet uzmanību, to sacīja Jēzus.

³⁵² Uzreiz pēc Viņa parādās Pāvils un saka: “Lūk, pēdējās dienās parādīsies reliģiozi cilvēki, redziet, kuriem būs ārēja dievbijība. Un vedis gūstā sievietes, kuras vada visvisādas pasaulīgās iekāres.”

Bet cilvēki brīnās, jautā: “Kāpēc tu piekiesies tām sievietēm?” Ak, ir nu gan... Viņi vienkārši To pat neredz.

“Vedis negudras sievietes, kuras ir apkrautas ar iekārēm,” prom no tādām lietām kā...par...Redziet, “kā Janne un Jambre...”

Mateja 24:24, “viltus Kristi,” viltus svaidītie, dara zīmes un brīnumus, lai pieviltu Izredzētos.

³⁵³ Lūk, kā Janne un Jambre pretojās Mozum, tā šie samaitātie, samaitāti savā prātā attiecībā uz ticību. Nevis *uz kaut kādu* ticību, *to* ticību! “Viena ticība, viens Kungs, viena kris-...” Jums nevar būt *viena* ticība, ja jūs neticat *vienam* Kungam. Nevar būt divas kristības, nevis viena Tēvam un Dēlam, Svētajam Garam. Viena kristība: Jēzus Kristus. Saprotiet? Tā tas ir. Redziet, viltus kristība!

³⁵⁴ Pievērsiet uzmanību, salīdziniet šīs vietas, kad pārņāksiet mājās. Ievērojiet, Mateja 24:24, runā Jēzus; Pāvils, Otrā vēstule Timotejam 3:8; daudzas citas. Un tagad salīdziniet to.

Un vēl pierakstiet no Rakstiem Lūkas 17:30, Maleahijas 4.

“Kā Janne un Jambre pretojās Mozum,” tā laika svaidītajam Vārdam, “tā arī šie cilvēki,” nevis cilvēks, “cilvēki,” tie svaidītie, “pretojas Patiesībai.”

³⁵⁵ “Tieši tajā dienā, kad atklāsies cilvēka Dēls.” Atklāsmes 10:1 līdz 7, izlasiet to, kad pārnāksiet mājās, “septītā eņģeļa Vēstījums atver Zimogus”. Kas tas ir? Pats eņģelis nav cilvēka Dēls; taču vēstnesis atklāj cilvēka Dēlu. Vai tagad jūs jau redzat atšķirību? Šķiet, ka tieši to jums ir ļoti grūti saprast, saprotiet. Nevis Pats cilvēka Dēls; bet septītais eņģelis, septītais vēstnesis atklāj sabiedrībai cilvēka Dēlu, jo Tas ir iznācis ārā no grauda apvalka. Viņš nevar To organizēt. Tas atkal ir Pats Grauds.

³⁵⁶ “Un tajā dienā Janne un Jambre pretosies,” tie svaidītie (liekulīgie ticīgie un neticīgie, formālā draudze un pentakosti) uzstāsies pret patieso Graudu, “taču lieciet viņus mierā; viņu neprāts kļūs redzams, kā arī ar tiem notika.” Saprotat? Vai tagad jūs saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

³⁵⁷ Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā ir teikts: “Tajās dienās, kad skanēs septītā eņģeļa balss.” Lūk, atcerieties, septītais, Laodikejas Draudzes Periods. “Kad runās tas eņģelis,” kad tas periods būs jau konfesionalizējies un kļuvis par draudzes periodu, kad tas ir noticis tajā pentakostu organizācijā; kad vēstnesis tam . . .

³⁵⁸ Kas bija katrs vēstnesis? Kas bija Mārtiņš Luters? Pārmetums katoļiem. Kas bija Veslijs? Pārmetums tiem luterāņiem. Kas bija pentakosti? Pārmetums tiem pārejiem. Uz kuriem tagad ir aizgājusi Dzīvība? Prom no organizācijas. Vairs nekādu sēnalu; tas ir Grauds. Kas tas ir? Pārmetums pentakostiem, saprotiet, lai piepildītos šī laika Raksti. Saprotat?

³⁵⁹ Pievērsiet uzmanību, tieši tajā laikā, kad šis vēstnesis . . . Nevis tad, kad viņš sāk, bet tad, kad viņš sāk izziņot savu Vēstījumu. Saprotat? Pirmais Rāviens, dziedāšana; Otrais Rāviens, pravietošana; Trešais Rāviens, Vārda atvēršana, atklāti noslēpumi. Nav lielāka, Vārda atvēršanai nav augstākas pakāpes par praviešiem. Taču vienīgais veids, kā pravietis var tikt apstiprināts, ir caur Vārdu. Un atcerieties, Trešais Rāviens bija to Septiņu Zimogu atvēršana, lai atklātu apslēpto Patiesību, kas bija aizzīmogota Vārdā. Vai saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

³⁶⁰ Tieši tad, tajā laikā, kad tam ir jānotiek, atkal parādīsies Janne un Jambre, atdarinātāji. Tieši tā, kā viņi izdarīja, kad uzradās Mozus ar oriģinālo Vārdu, lai To izteiktu, viņi uzrodas, lai To atdarinātu. Pilnīgi pareizi. Vai tagad jūs saprotat, ko nozīmē Mateja 24:24? Saprotiet, svaidītie!

³⁶¹ Lūk, ir trīs lietas, ko mēs pateiksim nobeigumā. Lūk, kas tas ir. Es gribu, lai tagad jūs klausāties ļoti uzmanīgi, mēs beidzam. Trīs lietas, atcerieties, ir piepildījušās trīs lietas. Tieši šobrīd jūsu acu priekšā ir trīs lietas.

³⁶² Pirmā. Pasaule ir Sodomas stāvokli. Jēzus sacīja, ka tā būs. Paskatieties uz to perversiju; mūsu sievietes mēģina uzvesties kā vīrieši; mūsu vīrieši mēģina uzvesties kā sievietes, memmesdēliņi; sapuvuši, neķitri, nolaidušies, velna apsēsti un nezina to. Bibelē ir teikts, ka tas notiks, un tieši tas ir noticis.

Otrkārt. Tieši tajā stundā, saskaņā ar šo te Rakstu vietu, parādās Janne un Jambre. Otrkārt.

Treškārt. Tieši tajā stundā ir jātiek atklātam cilvēka Dēlam.

³⁶³ Lūk, jums ticīgais, neistais ticīgais un neticīgais. Lūk, ir atklāti skatāms neviltots Vārds, apstiprināts; neistais ticīgais To atdarina; bet neticīgais noliedz pilnīgi visu.

Taču būs Gaisma vakara laikā,
Lai ceļu uz Godību atrastu tu; (Vai pareizi?)
Valstis šķeļas, un Israēls mostas,
Tās zīmes, kas teiktas mums Bibelē;
Pagānu dienas ir skaitītas (Sodoma), tautas,
šausmu pārņemtas;
“Ak, atgriezieties, izklīdušie, pie savējiem.”

Izpirkšanas diena ir tuvu jau,
Cīlvēku sirdis dreb bailēs;
Ar Dieva Garu piepildīts esi, lai lukturis tavš
apgriezts un tīrs, (Lai tu varētu redzēt šī laika
Vārdu.)

Lai skats tev uz augšu! Izpirkšana ir tuvu jau.
Viltus pravieši melo (Ir teikts, ka tādi būs;
svaidītīe.), Dieva Patiesību tie noliedz,
ka Jēzus Kristus ir mūsu Dievs;

Tā ir, viņi Tam netic. Tur Bibelē ir teikts, ka tā tas notiks. Te nu tas ir!

Bet mēs iesim pa taku, kur apustuļi gāja.

Tā pati Gaisma! “Un atjaunos tēvu Ticību bērniem.”

Izpirkšanas diena ir tuvu jau, (Tik tuvu.)
Cīlvēku sirdis dreb bailēs; (Zeme iebūk.)
Ak, ar Dieva Garu piepildīts esi, lai lukturis
tavš apgriezts un tīrs.
Lai skats tev uz augšu! Izpirkšana tuvu ir jau.

Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Tad nolieksim mūsu galvas.

³⁶⁴ Tajās vietās, uz kurieni dodas šis Vēstījums, no austrumu piekrastes līdz rietumiem, no Kalifornijas līdz Ņujorkai, tur dienvidos, tur ziemeļos, misionāru darba laukos, lai kur Tas nedotos, un šajā dievnamā. Mēs esam nabadzīgi. Mums nav to vareno, lielo, krāšņo lietu un televīzijas pārraižu. Mēs vienkārši cenšamies darīt visu, kas ir mūsu spēkos. “Taču visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks.”

³⁶⁵ Lūk, es gribu, lai jūs zinātu, ka tā tas patiešām ir, arī jūs, kas klausāties šo lenti. Varbūt jūs šodien domājat, ka es centos to pateikt par sevi, it kā es būtu pasniedzis šo Vēstījumu. Man ar To nav pilnīgi nekāda sakara, tik vien kā balss. Un mana balss, pat tas ir pret mani pašam uzskatiem; es gribēju būt mednieks. Taču tā ir mana Tēva griba, ko es esmu pasludinājis darīt, un apņēmiem darīt.

³⁶⁶ Tas nebija es, kas parādījās tur uz upes; es tik vien tur stāvēju, kad Viņš parādījās. Es neesmu Tas, kas isteno visas tās lietas un paredz visas tās lietas, kas istenojas tik nevainojami; es tikai atrodos blakus, kad Viņš to dara. Es biju tikai balss, kuru Viņš lietoja, lai To pateiktu. Tas nebija tas, ko es zināju; es vienkārši Viņam ļāvos, lai Viņš runā caur mani. Tas neesmu es, tas nebija septītais eņģelis, ak nē; tā bija cilvēka Dēla izpausme. Tas nebija tas eņģelis, viņa Vēstījums; tas bija noslēpums, kuru atklāja Dievs. Tas nav cilvēks; tas ir Dievs. Tas eņģelis nebija pats cilvēka Dēls; viņš bija vēstnesis no cilvēka Dēla. Cilvēka Dēls ir Kristus; tieši no Viņa jūs barojaties. Jūs nebarojaties no cilvēka; cilvēks, viņa vārdi pievils. Taču jūs barojaties no nemainīgā cilvēka Dēla Ķermeņa-Vārda.

³⁶⁷ Ja jūs neesat barojušies no pilnīgi katra Vārda, lai iegūtu spēkus un uzlidotu virs visām tām konfesijām un pasaulīgajām lietām, vai jūs izdarisiet to tagad, kad mēs lūgsim?

³⁶⁸ Dārgais Tēvs, tas ir smagi. Mirstīgajam to izdarīt nav viegli. Tu zini visu. Un es lūdzu Tevi, dārgais Dievs, lai tas netiek pārprasts. Taču, lai cilvēki staigā Tava Vārda Gaismā.

³⁶⁹ Un, Tēvs Dievs, es nezinu, kurš ir Izredzēts; Tu zini. Es nezinu, kad būs Tava Atnākšana. Bet es tikai zinu, ka Tu pateici, ka tad, kad tas notiks, šie viltus svaidītie; nevis uzreiz, kad viņi parādīsies.

³⁷⁰ Mozus vienkārši lika viņus mierā, jo neko vairāk viņš nevarēja izdarīt. Viņš tikai varēja pateikt to, ko runāji Tu. Tu pateici viņam izsaukt blusas; pēc tam tās izsauca viņi. Tu pateici viņam pārvērst ūdeni par asinīm; pēc tam to izdarīja viņi. Mozus vienkārši turpināja Vārdu pēc Vārda, kā Tu teici, bet pēc tam Tu biji Tas, Kurš lika tam neprātam kļūt redzamam.

³⁷¹ Tēvs, Tu joprojām esi Dievs. Tas pats Vārds pateica, ka tas notiks pēdējās dienās. Daudzi godīgi cilvēki, kā mēs runājam pagājušajā svētdienā, pielikdami savu roku pie tā Šķirsta, kas stāv uz jauniem ratiem, nevis uz levītu pleciem, ir nokrituši beigti, "miruši grēkā un pārkāpumos", strīdas paši ar savu sirdsapziņu.

³⁷² Daudzi kalpotāji sēž savā kabinetā un lasa to Vārdu, un ātri pāršķir lappusi; lai nedabūtu brāzienu, zinot, ka viņi zaudēs savu sabiedrisko stāvokli starp cilvēkiem, savā draudzē un savā konfesijā. Lai Dievs mums palīdz nekad šādi nedarīt!

373 Attīri mūsu sirdis, Kungs, no visas pasaulīgās netīrības. Kungs, es stāvu gatavs šķīstīšanai. Es stāvu gatavībā līdz ar šo draudzi un ar visiem klausītājiem, un ar tiem, kas klausīsies šo lenti. Es stāvu, Kungs, un lūdzu attīrīšanu. Kungs, aizved mani uz tā Podnieka namu un salauz mani, izveido no manis Tev tikamu kalpu.

374 Jo, Kungs Jēzu: “Es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām,” kā iesaucās Jesaja, “dzīvoju starp cilvēkiem ar nešķīstām lūpām; un bēdas man, jo es redzu, kā kļūst redzama Dieva atklāsme,” kad Jesaja redzēja Eņģeļus Templī. Es redzu pēdējo laiku, Kungs, un bēdas man un manai ģimenei; bēdas man un maniem ļaudīm. Ak, Mūžīgais Dievs, esi mums žēlīgs. Es lūdzos par sevi un par cilvēkiem. Neļauj mums aiziet pazušanā līdz ar tiem, kuri netic, bet ļauj mums dzīvot kopā ar ticīgajiem.

375 Katra konfesija, Kungs, katrs vīrietis vai sieviete... Es nevaru lūgt Tevi svētīt kādu konfesiju, jo es zinu, ka Tu esi pret to. Bet es varu vien pateikt, Kungs, ja Tev tur starp viņiem ir kāda Tava aitiņa, lai viņi dzird šo lenti. Lai viņi dzird To, Kungs, un saprot To ar to izpratni, ko Tu iedosi viņiem, un lai viņi iziet ārā un pieņem Tevi. Lai viņi nav pievilti ar šīs dienas aklumu un tradīciju. Lai viņi nemēģina baroties no kaut kā, kas bija svaiga gaļa citā laikā. Lai viņi pieņem Vārdu.

376 Tieši tādā veidā farizeji sita krustā Tevi, Kungs. Viņi ēda Mozus laika gaļu un centās par to tiksmināties; kaut arī Tu jau tuksnesī biji parādījis līdzību par svaigu mannu ik vakaru, kas simbolizēja katru paaudzi. Lūk, kur viņi cieta neveiksmi. Tas saindēja viņus. Tas viņus nogalināja, tās samaitātās barības ēšana.

Un garīgā ziņā šodien notiek tas pats; tas viņus nogalina, garīgi, līdz ar konfesiju.

Palīdzi mums, dārgais Dievs. Tagad tas viss ir Tavās rokās. Jēzus Kristus Vārdā.

Ar noliektām galvām mēs dziedāsim, kamēr jūs pieņemat savu lēmumu. Vai jūs iesiet visu ceļu līdz galam?

Dzirdu es, mans Glābējs... (Un Viņš ir Vārds.)
sauc,
Dzirdu es...

“Ak, es jau ilgi esmu klidis, taču šobrīd es patiešām Viņu dzirdu: ‘Nāciet pie Manis, jūs visi, kas esat meklējumos.’”

...dzirdu...

377 “‘Nem savu krustu, seko Man katru dienu.’ ‘Jā, kaut arī es ietu caur ēnu un nāves ieleju, es ļauna nebišos; caur tām ēnainajām, zaļajām ganībām un gar klusajiem ūdeņiem.’”

Un lai kur Viņš mani vestu, es...

378 “Kungs, es redzu to trisvienības neprātu. Es redzu, kā ar to ir apsēta visa pasaule; it visur aug nezāles. Taču, kad Tu tagad mani vedīsi, Kungs, es būšu kā tie no Apustuļu darbu 19. nodaļas. ‘Kad viņi To izdzirdēja, viņi pārkristījās Jēzus Kristus Vārdā.’”

. . .sekošu,

“Es esmu nogājis kādu ceļa gabalu, Kungs, pietiekami, lai pieņemtu Tevi.”

Tagad iešu ar Viņu līdz galam es.

379 Dārgais Dievs, es ticu, ka tas nāk man no sirds. Es ticu, ka tas nāk no sirds katram, kas šobrīd to dzied, varbūt daudziem, kas klausīsies šo lenti, kuri šobrīd neatrodas šeit vai arī šobrīd to nedzird. Ļauj mums būt gribošiem, Kungs, lai ko tas arī maksātu. Ir teikts: “Kā cilvēks, kas grasījās iet pretim citai armijai, kareivis, ķēniņš; sākumā viņš apsēdīsies un aprēķinās, vai viņš ir spējīgs to izdarīt, vai viņš var atteikties no šīs pasaules lietām? Vai jūs varat atteikties un nostāties rakstītā Dieva Vārda armijas ierindā, maršēt kopā ar Viņa kareivjiem, lidot ar Viņa ērgļiem?” Dāvā to, Kungs, Jēzus Vārdā.

380 Vai jūs ticat? Vai jūs viņu pieņemat? Labi. Mēs atkal redzēsimies šeit šovakar, ja Kungs ļaus. Vai jūs ticat, ka tā ir Patiesība? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Vai tas ir pietiekami skaidrs? [“Āmen.”]

Jēzus dārgo Vārdu tagad
Paņem cieši, sāpju bērns;
Viņš dos mieru un prieku tev,
Nes to lidzi visur. . .

Tagad paspiediet roku kādam, kas ir jums blakus.

Dārgais Vārds, salds ir man!
Prieks līdz, (Prieks līdz!) Debesīm lai skan;
Dārgais Vārds, salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan.

Jēzus Vārda priekšā galvas lieksim,
Un pie Viņa kājām kritisim,
Un par ķēniņu Ķēniņu Debesīs to kronēsim. . .
(tātad Viņš ir Dievs.)
Kad mūsu ceļu noslēgsim.

Dārgais Vārds, (Dārgais Vārds!) Salds ir man!
(Salds ir man!)
Prieks līdz Debesīm lai skan;
Dārgais Vārds, Salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan.

Man šķiet, ka šorīt visi kalpotāji tika iepazīstināti, atpazīti.

381 Kad cilvēks visu nedēļu ir bijis lūgšanā, bijis pārdomās, skatot šīs Rakstu vietas, kad tās ir tev acu priekšā. “Un bēdas man,” sacīja Pāvils, “ja es nesludinu Evāņģēliju.” Šī ceļa beigās

viņš pateica: “Jo es neesmu vairījies jums pavēstīt Dieva Prātu pilnībā, kā Tas man bija iedots.”

Reizēm es aizmirstu atzīt, stādīt priekšā, veltīt mazuļus.

Billijs sacīja, ka nesen atnāca viens vīrs, sacīja: “Es braucu šurp divus gadus, lai veltītu manu mazuli.”

³⁸² Billijs sacīja: “Nedomā ļaunu. Manam bērniņam jau ir gads; bet viņu vēl, vēl nav veltījuši. Tāpēc es, droši vien, vienkārsī pagaidīšu, līdz viņš vēl pieaugs, lai pats varētu tur aiziet.”

Tāpēc mēs redzam, brāli, māsa, ka tas nav—tas nav, saprotiet, es. . . Tas nu ir skaidrs, mums ir jāveltī mūsu bērni.

³⁸³ Mums ir jākrista visi. Tur ir baseins; tur ir ūdens. Ja tu neesi kristījies, tad kas tev traucē? Tur ir ūdens. Nāc tieši tagad. Negaidi līdz vakaram; nāc tieši tagad. Tur ir cilvēks, kurš nokristis ikvienu, kurš būs atgriezies un atzinies grēkos. Ja tu esi kristīts neskaitāmas reizes, tad tu tiksi kristīts Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai. Saprotat? Mēs darām šādi.

³⁸⁴ Taču, saprotiet, šis Vēstījums man ir uz sirds. Man ir Tas jāizsaka. Tas ir mans vienīgais mērķis, neskatoties uz to, ko saka mana sieva, mani bērni, mans draudzes gans, lai kas viņš arī nebūtu. Tas ir mans Kungs. Man ir Tas jāizsaka. Tas ir mans vienīgais mērķis.

³⁸⁵ Un, lūk, es ļoti bieži aizmirstu pasveicināt kalpotājus. Es domāju, ka varbūt. . . mūsu brālis, brālis Nevils, dārgs cilvēks. Tie citi brāļi šeit, mēs priecājamies, ka jūs mums esat.

³⁸⁶ Ne jau tas, ka mēs nepiekrītam jums, brāļi, lai būtu citādāki. Daudzi no jums šeit, iespējams, ir trīsvienības sludinātāji. Mums nav vēlēšanās uz jums dusmoties. Mēs jūs mīlam. Ja mēs nemilētu, ja es tā nedomātu, es neietu prom no šī dievnama, līdz nenomestos tur ceļos un nepateiktu: “Dievs, izlabo mani.”

³⁸⁷ Es negribu, lai tas augstprātīgais, egoistiskais gars samaisās ar manējo. Es gribu, lai mans gars ir šķīsts un tīrs, brāļu mīlestību, svētu ar Svēto Garu. Lūk, ja kāds izdara man kaut ko ļaunu, tas nekas. Kaut arī man varbūt ir tiesības viņiem atdarīt, es to savā dzīvē negribu. Nē, es—es gribu, lai man ir mīlestība. Es gribu būt gatavs izlabot ar mīlestību, ar mīlestību, kura tur pilnībā atbild par to.

³⁸⁸ Man nav vēlēšanās izcelties. Metodisti, baptisti, katoļi, prezbīterieši, lai kas arī tu nebūtu, es nesaku to visu, lai tik vien kā izceltos, būtu pret jums augstprātīgs. Ja tas ir tā, tad es esmu liekulis un man būtu šeit jānometas ceļos pie šī altāra, laužoties lūgšanā pie Dieva.

³⁸⁹ Bet es saku to mīlestības dēļ, un es redzu, kurp jūs dodaties. Es nerunāju to no sevis un nesaku, ka tie ir mani pieņēmumi. Es saku jums TĀ SAKA TAS KUNGS. Tā ir tā Patiesība. Un es mīlu jūs tā visa dēļ. Lai Dievs jūs svētī.

³⁹⁰ Un tā, kad mēs dziedāsim vēl vienu šīs dziesmas pantiņu, pirms dosimies prom. Gribētos, lai jūs atnākat šurp šovakar, ja varēsiet. Ja nevarēsiet, tad lai Dievs ir ar jums, līdz mēs tiksimies. Mēs vienkārši lūdzam, lai Dievs jūs svētī un dāvā jums Savas zemes vislabāko daļu, saprotiet.

Paņem Jēzus . . .

65-0725M Svaidītie Beigu Laikā
Branhama dievnams
Džefersonvila, Indiāna ASV

LATVIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autortiesību paziņojums

Visas tiesības aizsargātas. Šo grāmatu ir atļauts drukāt uz mājas printera personiskām vajadzībām vai arī izdalīt bez maksas kā Jēzus Kristus Evaņģēlija izplatīšanas līdzekli. Šo grāmatu nedrīkst pārdot, pavairot lielos apmēros, publicēt tīmekļa vietnē, glabāt meklēšanas sistēmā, tulkot citā valodā vai izmantot naudas līdzekļu piesaistīšanai bez speciālas rakstiskas atļaujas no Voice Of God Recordings®.

Lai iegūtu vairāk informācijas vai citus pieejamos materiālus, lūdzam sazināties:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org